

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

Journal of Humanities and Social Sciences for Sustainable Development

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2567 Vol.7 No.2 July - December 2024

ISSN : 3027-7841 (Print)

ISSN : 3027-7868 (Online)

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ภายใต้การดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ได้จัดทำวารสารวิชาการขึ้นเพื่อเป็นการเผยแพร่ องค์ความรู้ ผลจากการค้นคว้า วิจัยแง่มุมต่าง ๆ เผยแพร่แก่สาธารณชน กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการผลงานโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้มีพันธะทราบล่วงหน้า การพิจารณาของกองบรรณาธิการในการพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานลงวารสารฯ ถือเป็นที่สุด

วัตถุประสงค์ของการจัดพิมพ์วารสาร

1. เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการหรือผลงานวิจัยที่มีคุณภาพด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. เพื่อเป็นสื่อในการนำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่ปรึกษา

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ชุดิภาญจน์ ศรีวิบูลย์	อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2) รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ผังนิรันดร์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา
3) รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มรกต วรชัยรุ่งเรือง	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและเผยแพร่

บรรณาธิการ

1) อาจารย์ ดร.นภาศรี สุวรรณโชติ	บรรณาธิการ
2) นางสาวศิริธรรม จิตต์งาม	ผู้ช่วยบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

1) Assistant Professor Yanjin E. Pan	National Chiayi University
2) Associate Professor Dr.WenWen Tian	Northwestern Polytechnical University
3) รองศาสตราจารย์ ดร.นิคม นาคอ้าย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
4) รองศาสตราจารย์ ดร.สิงหนาท น้อมเนียน	มหาวิทยาลัยมหิดล
5) รองศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต สิทธิธิดกุล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
6) รองศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
7) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญาพร พจนปัญญา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
8) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ภูตระกูล	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
9) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศ วัฒนโสภากุล	มหาวิทยาลัยมหิดล
10) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาวดี ยาศี	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
11) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร นพประไพ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
12) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.เกรียงไกร กองแสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

13) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจศักดิ์ เจริญมหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
14) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ โพธิ์พูกษานันท์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
15) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา สุรีย์เดชะกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
16) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณาณัติ ไวยสุศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
17) ดร.อังค์วรา เหลืองนภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
18) ดร.สุวิทย์ คงสงค์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
19) ดร.สุลภักดิ์ยา บุญโยธิน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
20) ดร.ภักจิรา ลีเลิศพันธ์	สถาบันนวัตกรรมการบริหารแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กองการจัดการ

1) นางสาวอนินิตา เพ็ชรแสง	2) นายไพรัช ศิริวัฒนพิศาล
3) นายสิริธนาธร จิรทีปต์ธนาชาติ	

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับ (ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – มิถุนายน, ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม)

เจ้าของวารสาร

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สำนักงาน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เลขที่ 1 ถนนอุททองนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทร. 0 2160 1280 Email: hs_ssrujournal@ssru.ac.th เว็บไซต์ <http://www.journal.ssru.ac.th/index.php/hssru>

ออกแบบปก

นายณรงค์ฤทธิ์ คิดเห็น

“บทความที่ลงตีพิมพ์ เป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียนเท่านั้น
บรรณาธิการผู้พิมพ์เผยแพร่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ”

บทบรรณาธิการ

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ฉบับนี้เป็นปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567) สำหรับวารสารฯ ฉบับนี้ ได้รวบรวมบทความวิจัยจากนักวิจัยและนักศึกษาและผู้สนใจมาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง ยังเป็นสื่อกลางของการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการของนักวิจัย

วารสารฉบับนี้ ได้รวบรวมบทความ จำนวน 10 บทความ เปิดเล่มด้วยบทความในเรื่องที่ (1) กลวิธีการถ่ายทอดความหมายทางวัฒนธรรมในเสภาขุนช้างขุนแผน (2) แนวทางการพัฒนาการรถไฟแห่งประเทศไทยสู่การเป็นองค์กร 4.0 (3) การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ (4) สื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ภาพพิมพ์นูนและอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ (5) Enhancing Chinese Conversation Skills Through an Integrated Teaching Approach of The Subject: Chinese Conversation For 2nd Year Students of Suan Sunandha Rajabhat University (6) Integrating TikTok Application with Roleplay Activity to Develop Students' English Speaking Abilities at Rajamangala University of Technology Lanna Lampang (7) Metacognitive Approaches for Low-Proficiency EFL Undergraduate Students: Enhancing Listening Comprehension in Co-Regulated Environments (8) Exploring the Implementation of Work Integrated Learning Models on the Effectiveness of Student Professionalism in Hospitality Education: A Case Study of Dusit Thani College (9) รูปแบบการจัดพื้นที่ขายของริมบาทวิถีตลาดสายหยุด จังหวัดนนทบุรี และ (10) การวิเคราะห์คลังข้อมูลภาษาเพื่อระบุกลุ่มคำและประเด็นสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในรายงานธุรกิจประเภทต่าง ๆ

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านทุกท่านจะได้รับสารประโยชน์จากวารสารฉบับนี้ ขอขอบคุณสมาชิกวารสาร นักวิจัย นักวิชาการ และผู้สนใจทุกท่านที่สนับสนุน ติดตาม วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยท่านสามารถสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <https://ssrujournal.com/index.php/hssru/index>

อาจารย์ ดร.นภาศรี สุวรรณโชติ
บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความวิจัย

หน้า

กลวิธีการถ่ายทอดความหมายทางวัฒนธรรมในเสภาขุนช้างขุนแผน

5-22

Techniques for Culture-Specific Item Translation in Sepha Khun Chang Khun Phaen
อังคณา สุขวิเศษ*, สุวรรีย์ ยอดฉิม, สุพัฒน์ สุกมลสันต์, อรองค์ ชาคร, ภูวิชญ์ จีวราราย,
กฤษฎา กรุดทอง
Aungkana Sukwises*, Suwaree Yodchim, Suphat Sukamonson, Ora-ong Chakom,
Phuwitch Ngilwline, Kridsada Krudthong

แนวทางการพัฒนาการรถไฟแห่งประเทศไทยสู่การเป็นองค์กร 4.0

23-36

Guidelines for the Development of the State Railway of Thailand Towards 4.0 Organization
จิรศักดิ์ เอมน้อย*, นัทนิชา โชติพิทยานนท์
Chirasak Emnoi*, Natnicha Chotpittayanon

การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

37-49

A survey and analysis of Chinese Name on Shop Signs in Kosi Rode, Pak Nam Pho
Subdistrict, Nakhon Sawan Province
เอื้อการย์ นาเมือง, สุภัทรา โยธินศิริกุล*, ณัฐวร วงศ์จิตราทร, ธิวนนท์ พุพวก,
จินตนา ศรีเงิน
Aueakarn Namueang, Supatra Yothinsirikul*, Nattaworn Wongjitratorn,
Thiwanon Pupuak, Jintana Sri-ngern

สื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ภาพพิมพ์นูนและอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษา โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ

50-57

Learning Materials on Photo Print and Braille English: A Case Study of The Bangkok
School for The Blind
สุลภกัญญา บุญยโยธิน, ชนกนาถ จินศรี*
Sulaganya Punyayodhin, Chanoknad Chinsri*

Enhancing Chinese Conversation Skills Through an Integrated Teaching Approach of The Subject: Chinese Conversation For 2nd Year Students of Suan Sunandha Rajabhat University

58-68

Alisa Mekkhum*, Li Yinsheng

สารบัญ(ต่อ)

บทความวิจัย	หน้า
Integrating TikTok Application with Roleplay Activity to Develop Students' English Speaking Abilities at Rajamangala University of Technology Lanna Lampang <i>Benya Inwon</i>	69-81
Metacognitive Approaches for Low-Proficiency EFL Undergraduate Students: Enhancing Listening Comprehension in Co-Regulated Environments <i>Jeerapan Phomprasert</i>	82-90
Exploring the Implementation of Work Integrated Learning Models on the Effectiveness of Student Professionalism in Hospitality Education: A Case Study of Dusit Thani College <i>Preraya Ongartsuebsakul, Kinzang Lham, Manutchaya Chotisupha, Pawares Kento Kasai, Panicha Panpat*</i>	91-104
รูปแบบการจัดพื้นที่ขายของริมบาทวิถีตลาดสายหยุด จังหวัดนนทบุรี Format of Organizing Sales Areas Footpath at Saiyud Market, Nonthaburi Province <i>มูเมติญา ไถเหี้ยม*, ศิริัญญา ปัญญาภาโส, วาสนา ภู่เกษมสมบัติ</i> <i>Maytiya Thaihiam*, Sirinya Punyapasoand, Wasana Pukasamsombus</i>	105-117
การวิเคราะห์คลังข้อมูลภาษาเพื่อระบุกลุ่มคำและประเด็นสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในรายงานธุรกิจประเภทต่าง ๆ Corpus Analysis to Identify Key Topics Related to Sustainable Development Goals (SDGs) in Various Business Reports <i>ศศิธร นพประไพ, อังค์วรา เหลืองนภา*</i> <i>Sasithorn Noppraphai, Angvarrah Lieungnapar*</i>	118-132

Techniques for Culture-Specific Item Translation in Sepha Khun Chang Khun Phaen

Aungkana Sukwises*, Suwaree Yodchim, Suphat Sukamonson, Ora-ong Chakorn,

Phuwitch Ngilwine, Kridsada Krudthong

Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University

E-mail: aungkana.su@ssru.ac.th*

*Corresponding author

Abstract

This study aims to 1) classify cultural words and 2) analyze translation strategies used to convey the meaning of words and phrases related to Thai culture. The data was collected from the Sepha Khun Chang Khun Phaen manuscript of the Phra Vajirayana Library edition edited by Somdej Krom Phraya Damrong Rajanuphap as the source text and its English translation, *The Tale of Khun Chang Khun Phaen*, translated by Dr. Chris Baker and Prof. Dr. Phasuk Pongphaichit, as the target text. The conceptual grouping of cultural terms by Nida, Newmark, Denoun, Katan, and Gudavicius was employed in a total of 11 chapters. The results found 3,704 cultural words and phrases divided into five main categories: 1) ecological cultural items; 2) material cultural items; 3) social cultural items; 4) religious cultural items; and 5) language cultural items. Language cultural items with the highest usage comprise 29.42 percent of the total. Social-culture items include 20.00 percent, ecological cultural items 14.87 percent, and religious cultural items 8.74 percent, respectively. In terms of semantic transfer analysis, 12 translation strategies were found: 1) translation using loan words or loan words with explanations; 2) literal translation; 3) translation by paraphrasing; 4) additional translation or descriptive equivalent; 5) translation by omission; 6) translation by cultural substitution; 7) translation by functional equivalent or generalization; 8) translation by a more general word superordinate; 9) translation by using particularization; 10) translation by using synonyms; 11) componential analysis; and 12) footnote or content footnote translation. The top three translating techniques used are literal translations, loan words or loan words with explanations, and additional translation or descriptive equivalent, accounting for 26.94 percent, 21.86 percent, and 16.44 percent, respectively.

Keywords: Culture-Specific Item, Translation Technique, Khun Chang Khun Phaen

Introduction

Translated literature has begun to play an important role and influence in Thai society since the reign of King Chulalongkorn (King Rama V). The style of Thai literature has changed from poetry to prose due to being influenced by Western nations because early writers were educated abroad. Thai society is a society that accepts cultural differences. It can be seen from the phenomenon that the image of the Western world is presented to Thai society through the translation and adapted literature of that era as a novelty. It demonstrates modern concepts, new social conditions, and advances in science and technology, especially in Western culture, which is different from Thai culture in many aspects. As a result, the art of writing became more popular among the middle class as they became more educated, resulting in a change in the writing style of literary works in later periods. The Literature Club, which His Majesty King Rama IV kindly established, praised *Sepha Khun Chang Khun Phaen* as a piece of writing. It was published in the Government Gazette on July 23, 1914, with the aim of promoting Thai poetry and prose. *Sepha Khun Chang Khun Phaen* has been chosen as poetry literature. It is the best example of Klon Supap, a Thai octameter poem. (Sujjapun, 2014) *Sepha Khun Chang Khun Phaen* is believed to have developed through oral literature or by telling stories to amuse listeners. According to traditional Thai traditions, it is regarded as entertainment. People frequently tell stories to the guests to entertain them after the religious procedures are over. This storytelling custom was carried down from the Ayutthaya through the Rattanakosin eras. Poems are used to tell stories. Singing a long narrative and using grub, wooden rhythm clappers, as a rhythmic instrument called Khap Sepha. Adding a melody into the narrative as a leading rhythm can make storytelling attractive and even more melodious. (Damrong Rajanuphap, Krom Phraya, 1917) Typical storytelling, whether there are one or more narrators, will finish the story in one sitting. However, *Khun Chang Khun Phaen's tale* is a long one. It cannot complete the story in one sitting. It has been believed that the improvisation was first delivered during the important episode and then carried on as a narrative to the conclusion. Later, the poet assembled the entire story and made it to chant as a Sepha. Therefore, it is the original book of poems. However, due to the story's length, the composed scripts have a narrative nature, just enough to finish one episode. It is composed by multiple authors only when needed. It's not a continuous story like in a play. A poet in the royal court composed a fresh chapter during the reign of Somdej Phra Buddha Loetla Nabhalai (King Rama II). Causing the *story of Khun Chang Khun Phaen* to be elevated to the status of royal court literature. The performances were carried out by the Thai Piphat Orchestra during the reign of King Rama III. This increased the popularity of *Khun Chang Khun*

Phaen's tale. The royal poem is being written by a great number of additional poets. And the verses from many sources were combined into one narrative during this time. (Sujjapun, 2014). The Sepha of Phra Vajirayana Library edition was assembled by HRH Prince Damrong Rajanubhap and Krom Muen Kawee Pojana Supreecha. They saw that numerous editors had altered the text in the editions written over various eras to introduce errors from the original text. A certain look could be described as a riot book. Four copies of the Sepha collection needed to be resolved, including those written during King Rama III's reign in the Grand Palace, during King Rama IV's reign, King Rama V's version, and Doctor Smith's version. Wherein the Council's four chapters still need to be finished. Only 38 episodes are regarded as excellent and suitable for use as poems, as the purpose of this episode resolution is "I want to preserve the Thai poetry book forever. Preserving the history of *Khun Chang Khun Phaen* is not as significant." (Damrong Rajanubhap, Krom Phraya, 1917) Therefore, the Vajirayana Library edition includes a number of excellent chapters, such as *Crocodile Khwat* and *Khun Phaen Finds a Spirit Son* of Kru Chaeng version, where the expressions were clipped and modified. The 43 episodes are considered the most comprehensive collection of the royal edition. *Sepha Khun Chang Khun Phaen* consists of two parts: the original storyline and the peculiar part. The main characters in the original plot, a woman and two men (Nang Wanthong, Khun Phaen, and Khun Chang), form a love triangle. The settings happened in Kanchanaburi and Suphan Buri. The plot is straightforward. The narrative ends with *The Death of Wanthong*. The story's peculiar element adds to the content's entertainment value to make the story more exciting. Three sub-sections make up the eccentric part. (Baker and Pongpajit, 2021). It's interesting to observe the unique language used in *Khun Chang Khun Phaen's tale*. It consists of a variety of contrasts that can coexist peacefully and can be split into two parts: the section relating to the villagers and the section relevant to the palace residents. The section of the main plot was focused on the villagers. There is an easy language to use to express feelings of love, humor, anger, insults, and arguments in situations related to the villagers' everyday lives. It displays norms of birth, death, marriage, and other important festivals, superstitions, religions, and behaviors like sex, adultery, violence, fighting, and crime. The second section's language illustrates how the poet's speech moved from folk poetry to the royal court's tradition of poetry writing. The tale takes place in the royal palace in Ayutthaya, the Thai capital. There are references to kings, nobles, and soldiers throughout the story. Demonstrate how the culture of attending, dressing, and resolving disputes is practiced. Readers were shown military preparation and diplomatic negotiations. The description of the art of architecture, beauty, and flavor of the meals served in the palace, among

other things, are described. It shows the sophistication of the official language. Therefore, *Sepha Khun Chang Khun Phaen* combines the elegance of palace language in the royal court with the simplicity of the native language. From King Rama V's reign, when translated literature first appeared, until the present, its format has developed to reflect the sociocultural context of the time. However, it is essential to note that more literature is translated into Thai from other languages, is more widely read, and plays a more significant part in business than literature written in Thai and translated into other languages. According to the theories of Casanova (2005), a French academic and critical theorist who wrote about world literature, when looking at literature from a social and cultural perspective, any literary work would be accepted internationally based on the elements, opportunity, competition, and language that allow the writing to enter the international literary space. Therefore, there is a greater probability that writing in an international language like English, French, or German will be accepted. According to Techawongstien (2016), language groups that influence and dominate other cultures are referred to as "dominating languages and literature," and language groups that do not influence and dominate other cultures are referred to as "dominated languages and literature." Because Thai literature is a translation from a particular language to an international one, it is categorized as a language with no impact and dominated by other cultures. The main application of translating Thai literature is to conduct area studies for particular audiences, like Thai Studies (Techawongstien, 2016, pp.135–139). The difficulties translators have in identifying words in the target language to compare with cultural words that appear in the original are frequently seen in studies on transferring messages from various source cultures to different destination cultures. It would be challenging for a translator to find ways of communicating comparable to the reader when the destination culture is unfamiliar with the original culture's things, activities, customs, beliefs, and idioms. The target culture's audience also has difficulty comprehending the unknown that the translator is attempting to express. This might be one thing that keeps Thai literature from being widely read in other languages. Compared to foreign literature translated into Thai, Thai literature has been regarded as valuable texts in the representation of Thai culture and has been translated into foreign languages. Although many foreign publishers are interested in Thai literature, it is less probable that they will choose excellent Thai literary works due to the translation and the lack of translators of Thai literature into other languages (Poopoksakul, 2014).

Therefore, the researcher is interested in studying the translation strategies of cultural words appearing in *The story of Khun Chang Khun Phaen*. From the viewpoint of translators who share the same culture and who also have intercultural status

including an expert in politics and governance. In terms of the techniques that translators use to convey meaning and solutions to translation difficulties to keep the meaning of Thai cultural words and phrases. Additionally, the researcher aims to collect the discovered cultural vocabulary to use in creating a digital cultural lexicon to aid international readers and visitors interested in learning Thai in developing their knowledge and understanding of Thai culture. The goal of creating a glossary from *Sepha Khun Chang Khun Phaen* is to use it as a source of knowledge, a means of distributing Thai cultural heritage throughout the world, and to contribute to the development of export norms for Thai cultural capital so that Thai translation work can be used in more contexts.

When translators get into problems with non-comparable cultural words and phrases, translation experts have a categorization of cultural words to refer to. The researcher, therefore, summarizes the types of cultural terms to be used as criteria for studying cultural items in this research as follows:

1. Ecological cultural items refer to the term formed by the conditions of the terrain in different regions that make the climate, environment, living things, plants, and animals in each place different. According to Nida (1964), Newmark (1988), Denoun (2000), and Katan (1999) classifications, this kind of cultural word is a major contribution to linguistic diversity. The following subcategories of cultural words with environmental connotations were distinguished by the researcher: topographical words, place names, weather terminology, words showing natural phenomena, names specific to plants, and names of specific animals.

2. The term "material culture" refers to tangible items that have been made by man for a variety of uses based on social and cultural contexts. It has been shown that the classifications of Nida (1964), Newmark (1988), Denoun (2000), and Gudavicius (2009) are important. It is the major factor for linguistic differences. The researcher identified the following subtypes of cultural words associated with appliances: devices and tools, food, clothing, architecture, and arts.

3. Social cultural terms are a pattern of behavior that people in society see as valuable and good things to believe in and practice from generation to generation. It can be divided into sub-categories, consisting of

- 3.1 Demonstrating the interaction between different social classes. Scholars like Nida (1964), Newmark (1988), Denoun (2000), and Gudavicius (2009) classified words based on the idea of power relations. The class of people in society, both in sub-levels, namely the relationship status of the family and at a large level, the relationship status

of people in society, is divided into class expressions, words indicating social status, words related to the organization, individuals, and occupation.

3.2 According to Nida (1964), Newmark (1988), Denoun (2000), Katan (1999), and Gudavicius (2009), traditional values can be categorized as a subtype of socio-culture items because they included the following social behaviours, customs, and actions as examples of this category of cultural terms: rituals, beliefs, games, and activities.

4. Religious terms that reflect cultural differences highlight the uniqueness of ideas, teachings, and religious beliefs. This type of cultural word appears in the Nida (1964), and Denoun (2000) classifications which are principles, Vocabulary of monks, and religious persons.

5. The term "linguistic culture" refers to a society's unique linguistic structure and language use that reflects various cultural backgrounds. While Denoun (2000) analyzes the level of formality of a language, Nida (1964) describes the use of comparative expressions based on the cultural background of each place. The relationship between the communicators is shown using pronouns and replies. It was divided into

5.1 Idioms, wordplay, figurative language, royal vocabulary, and names are among the linguistic categories of language culture items found in Sepha Khun Chang Khun Phaen.

5.2 Exclamations, descriptions of characteristics, words for organs, words for gestures, words of feeling, and insults are among the categories of language culture words in the group of language patterns discovered.

As a criterion for the study of translation techniques, the researcher employed the approach of expressing the meaning of cultural terms from the concepts of Mona Baker (Baker, 1992), Peter Newmark (Newmark, 1988), and Supanee Pinmanee (Pinmanee, 2019) which will be discussed in the research results section.

Research Objectives

1. To classify culture-specific items in accordance with the translation theory revealed in *The Tale of Khun Chang Khun Phaen*

2. To study and analyze culture-specific items translation techniques used in *The Tale of Khun Chang Khun Phaen*

Research Methodology

This is a qualitative research study. It is a study that involves text analysis. *Sepha Khun Chang Khun Phaen* manuscript of the Phra Vajirayana Library edition edited by Somdej Krom Phraya Damrong Rajanuphap is translated by Dr. Chris Baker and Professor

Dr. Phasuk Pongphaichit. All 43 chapters translated into English titled *The Tale of Khun Chang Khun Phaen*. Examples are provided along with an analysis of translators' transmitting techniques when they came across cultural terminology.

1. Data collection

The researcher chose the samples from a population of 43 chapters overall by applying the Rule of Thumb principle chosen at random from chapters 1 through 11. The researcher chose cultural terms from *The Sepha Khun Chang Khun Phaen* manuscript and used the qualitative research tool, Hyper Research, to categorize the various culture-specific items according to the conceptual framework of Eugene Nida (Nida, 1964), Peter Newmark (Newmark, 1988), David Katan (Katan, 1999), Eric Denoun (Denoun, 2000), and Edvardas Gudavicius (Gudavicius, 2009). Three experts on Thai language usage, Thai literature, and Thai culture were tested using the Index of item Objective Congruence format for validity.

2. Data analysis

The researcher examined the techniques used to translate culture-specific items into English and identified the strategies employed by translators to communicate cultural meaning using the comparative meaning framework and the cultural word translation theories of Peter Newmark (Newmark, 1988), Mona Baker (Baker, 1992), and Supanee Pinmanee (Pinmanee, 2019) to be applied to the research of Thai to English translation techniques. The data were analyzed using the SPSS statistics tool to see how frequently each type of cultural translation strategy was used and to indicate which translation techniques are most common in different cultural word groups.

Data were analyzed by descriptive statistics. The data of the cultural term's categorization were explained by finding the frequency, percentage, and mean with rational explanations. The data of the cultural translation strategies were also explained by finding the frequency, percentage, and mean with rational explanations.

Research Results

1. The classification of the culture-specific items discovered in the manuscript *Sepha Khun Chang Khun Phaen* of the Phra Vajirayana Library Edition

A total of 3,704 culture-specific items were found throughout the data analysis. By grouping cultural words into 5 major categories, the researcher categorized them in accordance with Nida (1964), Newmark (1988), Denoun (2000), Katan (1999), and Gudavicius (2009) criteria: Ecological cultural items, Material cultural items, Social cultural items, Religious cultural items, and Language cultural items. Subtypes of each type of cultural item existed divided into 5 categories. Details are shown in Table 1.

Table 1 Type of culture-specific items

Culture-specific item types	Number of items	Percentage
1. Ecological cultural items	551	14.87
1.1 topographical words	57	10.34
1.2 place names	48	8.71
1.3 weather terminology	45	8.16
1.4 words showing natural phenomena	99	17.96
1.5 names specific to plants	168	30.49
1.6 names of specific animals	134	24.31
2. Material cultural items	997	26.91
2.1 devices and tools	484	48.54
2.2 food	211	21.16
2.3 clothing	145	14.54
2.4 architecture	90	9.02
2.5 arts	67	6.72
3. Social cultural items	742	20.00
3.1 interrelationship of classes	319	42.99
3.1.1 class expressions	77	24.13
3.1.2 words indicating social status	75	23.51
3.1.3 words related to the organization	64	20.06
3.1.4 individuals	58	18.18
3.1.5 occupation	45	14.10
3.2 traditional values	423	57.00
3.2.1 rituals	142	33.56
3.2.2 beliefs	177	41.84
3.2.3 games	54	12.76
3.2.4 activities	50	11.82
4. Religious cultural items	324	8.74
4.1 principles	41	12.65
4.2 words for monks	188	58.02
4.3 religious' persons	95	29.32
5. Language cultural items	1,090	29.42
5.1 linguistic categories	535	49.08
5.1.1 Idioms	121	22.61
5.1.2 wordplay	73	13.64
5.1.3 figurative language	144	26.91
5.1.4 royal vocabulary	120	22.42
5.1.5 names	77	14.39
5.2 language patterns	555	50.91
5.2.1 exclamations	65	11.71
5.2.2 descriptions of characteristics	70	12.61

Culture-specific item types	Number of items	Percentage
5.2.3 words for organs	45	8.10
5.2.4 words for gestures	174	31.35
5.2.5 words of feeling	152	27.38
5.2.6 insults	49	8.82
Total	3,704	100

1.1 Ecological cultural terms refer to the words created by the geography of different locations. Make each location's environment, plants, animals, and other living things unique. There were 551 cultural words related to the ecological environment, representing 14.87 percent, which could be divided into 6 subcategories:

1.1.1 Topographical words

ที่ดอน	broad upland	ซ้ญ	thick forest
ดง	the woods	พนมมาศ	the hills

1.1.2 Place names

ป่าช้า	graveyard	ดินท่า	the landing
ตรอก	lane alley	ฝ่ายใน	inner place

1.1.3 Weather terminology

พระพายผัน	the wind wafted
-----------	-----------------

1.1.4 Words showing natural phenomena

วันเพ็ญ	full moon	ทรงกลด	haloed moon
ฟ้าผ่า	lightning strike		

1.1.5 Names specific to plants

ไพล	casumunar	ขมิ้น	turmeric
กล้วยไข่	finger bananas		

1.1.6 Names of specific animals

แย้	butterfly lizards	อึ่งนา	paddy frog
เขาไฟ	red turtledoves		

1.2 Material culture words refer to concrete objects created by man for different uses according to social and cultural conditions. It is the main element that causes language differences. A total of 997 words were found in material culture, accounting for 26.91 percent divided into 5 subcategories:

1.2.1 Devices and tools

ก้อนเส้า	little rock	ประทีปอั้งกลับ	lamp
สายสิญจน์	sacred thread		

1.2.2 Food

ไข่พอก	boiled eggs	ครองแครง	clam sweets
--------	-------------	----------	-------------

ขนมกง wheel sweets

1.2.3 Clothing

ปะวะหล้า strings of beads ผ้าสไบเฉียง shoulder cloths

ราดคต belt

1.2.4 Architecture

พลับพลา royal lodge ศาลเพิงตา eye-level shrine

วิหาร preaching hall

1.2.5 Arts

ลายกระหนก kanok pattern กุดั่น inlay

ดอกลอย pattern of floating flower

1.3 Social culture explains the behavior patterns that members of a society value, believe, and put into practice from generation to generation because it is a good thing. It is divided mainly into 2 types:

1.3.1 A cultural term that expresses the relationship between the classes of people in a society. The concept of power and relationships show a person's social class, and both sub-levels represent the family's relationship status. And a big part of it is how people are connected to one another in society. Cultural terms in this group may be divided into several word categories, as in 1.3.1.4, which may be organized in terms of words for monks. For classifying words based on the problems mentioned earlier, the researcher gave some thought to semantic criteria. When evaluating the pragmatic requirements, the terms in 1.3.1.4 fall into the monk vocabulary category. There are 319 social-cultural items that show the relationship between classes, accounting for 42.99 percent that is:

1.3.1.1 Class expressions

ขุนนาง nobles ผู้ดี gentlefolk

บ่าวไพร่ servants

1.3.1.2 Words indicating social status

เฒ่าแก่ old men and women ชู้ lover

แม่หม้าย widow

1.3.1.3 Words related to the organization

เหล่าอาสา troops เวียง city

คลัง treasury

1.3.1.4 Individuals

ทายก lay ประสก male

สีกา female

1.3.1.5 Occupation

เพชฌฆาต	executioners	ต้นเรือน	housekeeper
ได้กั๋ง	captain		

1.3.2 Social cultural terms about traditional values are a type of term that refers to social practices, customs, and behaviors representing a person's uniqueness. There were 423 items in total about social and cultural themes about traditional values, accounting for 57.00 percent that is:

1.3.2.1 Rituals refer to various activities that have been practiced in religion or superstition.

ทำขวัญ	arrange a soul ceremony
สู่ขอ	asked parents for her hand
ผูกพยนต์	making dummies

1.3.2.2 Beliefs refer to ideas, understanding, and acceptance, respect for something without any reason.

เบญจเพส	critical age
เคราะห์	misfortune
วิบากกรรม	troubled karma

1.3.2.3 Games refer to activities for entertainment.

เพลงยาว	a love poem
โขน	mask play
เล่นไล่	play hide-and-seek

1.3.2.4 Activities refer to actions that people perform in their daily lives.

ใส่บาตร	give alms
ฟังเทศน์	listen to the recitation
ร้อยมาลัย	plaiting garlands

1.4 Religious cultural terms reflect cultural differences in doctrines, teachings, and religious beliefs. Religious cultural words and phrases constitute 324 items, representing 8.74 percent divided into 3 subcategories:

1.4.1 Principles

ทศพิธราชธรรม	Ten Royal Virtues
หัวใจกรณีย์	Karani heart formula
พระนิพพาน	nirvana

1.4.2 Words for monks

นิมนต์	invite
ประเคน	offering
ยถา	say the blessing

1.4.3 Religious' persons

เทวทูต	gods
โคตม	Gautama
ขรัว	abbot

1.5 Language usage and linguistic cultural terms describe how each society's language system is distinct from one another and reflects different cultures. For example, using idioms to express figurative ideas indicates each region's cultural context. The level of formality of the language demonstrated through the relationship between interlocutors from the use of responses and pronouns, is divided into:

1.5.1 The linguistic-cultural items contain 535 linguistic categories in total representing 49.08 percent, which could be divided into 5 subcategories:

1.5.1.1 Idioms

บาดตา	makes my eyes hurt
แบกหน้า	holding my face high
คึดคด	conspired

1.5.1.2 Wordplay

ปลงใจปลงเนื้อ	body and soul
ปากโป้ไป	mouth chattering
มิให้มี	keep quiet

1.5.1.3 Figurative languages

นัยน์ตาเขียว	fiery eyes
โกรธตัวสั่น	quivered in anger
การร้อนเป็นไฟ	something's urgent

1.5.1.4 Royal vocabularies

พระโอษฐ์	mouth
พระสรวล	laughed
ทรงพระกรุณา	the king's grace

1.5.2 The linguistic-culture items contained 555 different language patterns in total representing 50.91 percent, which could be divided into 6 subcategories:

1.5.2.1 Exclamations

เดชะบุญ	luckily	อูแม่เจ้า	Oh dear! Damn!
พุทโธเอ๋ย	Oh Buddha		

1.5.2.2 Descriptions of characteristics

อลูฉุ	out of keeping	จองทอง	arrogant
สอพลอ	wheedler		

1.5.2.3 Words for organs

เส้นโลมา	hair	เต้า	breasts
หัวแม่ตีน	big toe		
1.5.2.4 Words for gestures			
ถอง	hit	กรีดกราย	airs and graces
เย้ย	make fun		
1.5.2.5 Words of feeling			
ริญจวน	passion	ฟุ้งซ่าน	my heart is bursting
พรั่นใจ	fear		
1.5.2.6 Insults			
อ้ายห้าเปี้ย	you cheap skate	อ้ายจิ้งไร	villain
อีฉิบหาย	abomination		

1. Culture-specific items translation strategies used by translators to express meaning in *The Tale of Khun Chang Khun Phaen*

According to Peter Newmark's (Newmark, 1988), Mona Baker's (Baker, 1992), and Supanee Pinmanee's (Pinmanee, 2019) criteria, the study's findings can be summarized as shown in Table 2. The following language strategies were found to be effective in expressing and presenting Thai cultural information in English.

Table 2 Translation techniques

Translation techniques	Number of items	Percentage
1.Translation using a loan word or loan words with explanations	609	16.44
2.Literal translation	998	26.94
3.Translation by paraphrasing	170	4.59
4.Additional translation or descriptive equivalent	810	21.86
5.Translation by omission	149	4.03
6.Translation by cultural substitution	301	8.12
7.Translation by using functional equivalent or generalization	204	5.50
8.Translation by a more general word superordinate	147	3.97
9.Translation by using particularization	48	1.30
10. Translation by using synonyms	73	1.98
11. Componential analysis	48	1.30
12.Footnote or content footnote translation	147	3.97
Total	3,704	100

2.1 Using borrowing words or loan words with explanations in translation found 16.44 percent. Translation using a loan word is the transmitting sounds and changing the letter from the source language to the target language. It is because the translators

cannot identify equivalent words in the target language due to cultural words discovered, they must convey the meaning of a specific name in Thai using the equivalent of a language without translating it.

วาสุกรี	Wasukri	กินรี	Kinnari
วิรุฬหก	Wirunhok		

When translators need to go into further detail about the terms, they use a loan word with an explanation.

น้ำยา	namya sauce	กระแจะ	krajae powder
สารท	Sat festival		

2.2 A literal translation is a way that accurately expresses the original language's meaning. This translation strategy was found in a total of 26.94 percent.

เคี้ยวหมาก	chewed betel	กลองชนะ	victory drums
ข้าวเหนียวแดง	red sticky rice		

2.3 Translation by paraphrasing involves compiling or converting the meaning of words in the source language using a new relay, such as expanding and removing content that the translator considers unnecessary and does not affect the reader's understanding of the text in the target language. A total of 4.59 percent of translation strategy was found.

แจ้ง	the first light of the sun	ศาลาลูกขุน	the main official sala
บริวาร	everyday stuff		

2.4 Additional translation or descriptive equivalent found in a total of 21.86 percent. This technique is an expanding on the word's original meaning, and translation for the recipient to understand the message more clearly in the target language.

ค่างครอก	miserable monkey	บัดสี	What a shameful idea!
กระบุง	hoisted wicker baskets		

2.5 Translation by omission indicates difficulty in the word's translation. If it is determined that the non-translation has no impact on the reader's ability to understand the meaning of the source text, translators may combine meanings and summaries for clarity. It helps in a clearer understanding of the meaning by readers in the target language. This strategy usually appeared in the form of a phrase or sentence as in the following examples where the underlined text is not translated by the translator. A total of 4.03 percent was found.

พบนางสายทอง <u>ผู้เป็นพี่</u>	until he saw Saithong
<u>ข้าวปลาอาหาร</u> ที่	food for almsgiving
<u>อันดับรับสัพพโหมทนา</u>	repeated by the other monks

2.6 The substitution of the terms with those from the target culture which, while not having the same meaning, can however communicate to the target audience in a way that they can understand at a similar level. In this context, it is a technique of translation by cultural substitution found in a total of 8.12 percent.

ด้วงแลง	beetle	เทพา	the gods
อีขี้กรวน	you jailbirds		

2.7 Translation by using functional equivalent or generalization is the replacing culturally unique terms in the source language, a generic word that lacks any characteristics is used in the target language. This translation strategy was found in a total of 5.50 percent.

ปั้นเหน่ง	belt	ผีพราย	spirits
ระยำ	no good		

2.8 The technique of translation by a more general word superordinate was found in a total of 3.97 percent. It is the using a general term rather than a specific term.

เจ้าคุณผู้ใหญ่	senior officials	ปู่ย่าตายาย	old relatives
อุปัชฌาย์	teacher		

2.9 Translation by using particularization is the technique of using specific words to translate when the translator believes that failing to convey the meaning in a specific way may prevent readers in the target culture from understanding it in the same way as in the source language. A total of 1.30 percent was found.

กุมาร	princes	ดง	trees
ดาบ	the hilt		

2.10 Translation by using synonyms is used when the translator cannot identify a word in the target language that is equivalent to the source terms. For the audience to understand the meaning, which is near to the meaning in the source language, terms that can express their meaning in the form of synonyms are used. A total of 1.98 percent was found.

ตะไคร้	lichen	ไมตรี	love
สบถ	swear		

2.11 Componential analysis is a translation technique that interprets equivalence in terms of collective meaning or different meanings in linguistics. According to semantic theory, words can be grouped together. To group words together, they must have a common meaning. This translation strategy was found in a total of 1.30 percent.

ส้ม	lime	ไห	jars
นา	lands		

2.12. Footnote or content footnote translation is used when a translator wants to add information that is not stated in the source text. For readers of the target language to fully comprehend the original, the translator needs to clarify any words or idioms with cultural connotations. A total of 3.97 percent was found.

วายุภักษ์	wind-eaters, a legendary bird usually identified with the karawek, which in the Three Worlds cosmology, has a voice so beautiful other animals cease whatever they are doing.		
ประเจียด	prajiat, a piece of cloth inscribed with a yantra design, worn to convey invulnerability.		

ปรบไก่ wild chicken song, a popular entertainment in which two groups of singers improvise alternating verses in a challenge-response style, often trying to outdo each other for innuendo and bawdy humour while dancing and clapping with exaggerated elbow movements a bit like chickens flapping their wings.

Conclusion

According to the culture-specific item classification criteria of Nida (1964), Newmark (1988), Denoun (2000), Katan (1999), and Gudavicius (2009), the cultural terms were divided into 5 categories: cultural words related to ecological, material, social, religious and language. This study discovered the most cultural terms associated with language, especially linguistic terms that are culturally connected to gestures, feelings, figurative language, and royal words, respectively. It's because *Sepa Khun Chang Khun Phaen* is a piece of literature that beautifully contrasts the euphemistic language used in the royal family with the language used in regular country life. Material culture terms related to devices, tools, and food were the next most existing cultural words. Because *Sepa Khun Chang Khun Phaen* shows the lives of people in society, objects, and food were frequently shown. As a result, many food items, and tools that society's members use daily are mentioned including local dishes found only in the central region. As a result, cultural words with a material focus were the second most popular category. Social cultural items, ecological cultural items, and religious cultural items are found in that order.

Regarding the translation techniques used by translators in this study to overcome the cultural barriers involved in translating cultural words from Thai to English, it was discovered that literal translation accounted for 26.94 because of the translator's focus on the accuracy and clarity of the original meaning from the source language. The second translation strategy found is an additional translation or descriptive equivalent representing 21.86 percent. Adding descriptions will help the reader understand more because some places or things are not in the target culture, which causes obstacles to finding meaningful words corresponding to English as the target language. Therefore, it is necessary to give additional explanations to make the meaning clear to English readers. The next translation approach includes the use of a loan word or loan words with explanations corresponding to 16.44 percent usually when using proper names, such as people's or places' names.

Discussion

This study's findings are consistent with Chaleegul (2017), who classified cultural values in the novel, *The Story of Jan Dara*, using Nida's criteria (Nida, 1975). The criteria

are divided into 5 categories: 1) cultural terms related to the environment 2) cultural terms related to material 3) cultural terms related to society 4) cultural terms related to religion 5) cultural terms related to language. It was found that in the novels, the most cultural words related to the language were found. According to Ngamsri (2017), cultural terms from the Thai novel, *The Teachers of Mad Dog Swamp* are classified based on the cultural definition of Newmark. (Newmark, 1988) The categories of cultural words used in this study differ from those used in Chaleegul's (2017) research because it employs different classification criteria. Ngamsri divided cultural terms according to Newmark's criteria into six categories: 1) There are two cultural terms that have to do with values: beliefs and religions and traditions and society. 2) Specific names of plants and animals are the basis of cultural terms for the environment. 3) There are five subcategories of cultural terms for materials: clothing, food, transportation, architecture, and devices and tools. 4) Cultural terms associated with language consist of words indicating social classes, relations, and language use. 5) Cultural terms related to manners and character. 6) Cultural terms about the organization. Consistent results of this study were found for the subcategories of cultural terms connected to materials, including food, clothing, architecture, and devices and tools.

Regarding the translation techniques, the study's findings are in accordance with Angsuwan (2007) on the issue of word semantic inequality and translation techniques in Prudence Borthwick's young-adult novel, *The Happiness of Kati*. The study's findings showed that translators employed various translation techniques to address problems caused by linguistic and cultural differences. The two most popular strategies are using loan words or loan words with explanations. Because the source language's literary style emphasized the uniqueness of Thai culture, the study's findings were consistent throughout. Translations must therefore clearly explain the cultural context of the source language to the readers of the target language for them to comprehend the contrasts between the two cultures.

Recommendation

This study's focus is mainly on cultural expressions that can be found in Thai-inspired literature. Those interested in more research can explore various modern forms of writing. Whether or not it is related to the translator's choice of translation procedures, it demonstrates how language usage patterns have changed through time. Data analysis should also be used multidisciplinary so that anyone interested can examine and present the research's findings from different perspectives.

Reference

- Aungsuwan, W. (2007). The Problem of Non-Equivalence at Word Level and Translation Strategies Applied in The Children Literature Named The Happiness of Kati by Prudence Bortwick. *Language and Culture*, 25(1-2), 172-187.
- Baker, C. & Pongpajit, P. (2021). *Khun Chang Khun Phaen: Wat Ko Edition*. Silkworm Books.
- Casanova, P. (2005). *The World Republic of Letters*. [La République Mondiale des Lettres] (M. B. Debevoise, translator). Cambridge: Harvard University Press.
- Chaleegul, W. (2017). *Strategies for Translating Cultural Words from Thai to English: A Case Study of The Story of Jan Dara by Utsana Phleungtham*. (Master of Arts thesis in English and Thai Translation, Thammasat University).
- Denoun, E. (2000). *Translation and culture*. Retrieved 10 Jan 2023, from <http://www.completetranslation.com/culture.htm>
- Gudavicius, E. (2009). *Double Orthography in American Lithuanian Newspapers at the Turn of the Twentieth Century*. Giedrius Subačius, Chicago: University of Illinois.
- Ngamsri, A. (2017). *Strategies Used in Translating Cultural Terms Found in the English Version of the Thai Novel The Teachers of Mad Dog Swamp*. (Master of Arts thesis in English and Thai Translation, Thammasat University).
- Pinmanee, S. (2019). *Language Culture and Translation: Thai-English*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Poopakul, L. (2014). Talk to 4 Translators, the Key Force in Pushing Thai Literature: Getting Started with Probabilities. *Journal of Contemporary Thai Literature*. 1(2), 32-35.
- Sujjapun, R. (2014). *Inheriting literary creativity*. Bangkok: Satapornbooks
- Techawongstien, K. (2016). *The Sociology of the Representation of the National Self Through the Translation of Modern Thai Literature into English: A Bourdieusian Approach* (Doctoral Dissertation). The University of London. England.

แนวทางการพัฒนาการรถไฟแห่งประเทศไทยสู่การเป็นองค์กร 4.0

จิรศักดิ์ เอมน้อย*, นันทิชา โชติพิทยานนท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: s64563809004@ssru.ac.th*

*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรของการรถไฟแห่งประเทศไทย (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของ ปัจจัยกับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย และ (3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสู่องค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในการรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านองค์กร อยู่ในระดับมาก ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย อยู่ในระดับมากและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากการวิเคราะห์การพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านองค์กร และด้านบุคลากร ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยด้านองค์กร และ ด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การพัฒนาองค์กร, องค์กร 4.0, การรถไฟแห่งประเทศไทย

Guidelines for the Development of the State Railway of Thailand Towards 4.0 Organization

Chirasak Emnoi*, Natnicha Chotpittayanon

Suan Sunandha Rajabhat University

E-mail: s64563809007@ssru.ac.th*

*Corresponding author

Abstract

The objective of this research is (1) to study the factors affecting the development of the Thai Railway Organization, (2) to examine the relationship between factors and the development of the Thai Railway Organization 4.0, and (3) to propose guidelines for the development of the Thai Railway Organization towards 4.0. An online questionnaire was used to collect data from a sample group of 400 personnel working in the Thai Railway Organization. The collected data was analyzed using statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation, variance analysis, and simple linear regression analysis. The results of the study found that the level of opinions on organizational factors and personnel factors were high, as well as the level of opinions regarding the development of the Thai Railway Organization 4.0, which was also high. Overall, the opinions regarding the development of the Thai Railway Organization 4.0 were high. The analysis of hypothesis testing found that both organizational and personnel factors significantly affected the development of the Thai Railway Organization 4.0 at a statistical level of 0.05.

Keywords: Organization Development, Organization 4.0, State Railway of Thailand

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2559 ได้กำหนดให้รัฐต้องจัดทำ “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันโดยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาตินี้ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่สำคัญในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และต่อเนื่องสู่แผนพัฒนาฯ (ธนาเดชะ ศรีวิชัย และ พรศักดิ์ สุจริตรักษ์, 2562) โดยมาตรา 162 กำหนดว่า เมื่อรัฐบาลใหม่เข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน จะต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภาและต้องสอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐ แนวนโยบายแห่งรัฐ และยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้ ประเทศสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา จึงได้จัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2579) เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศ โดยยุทธศาสตร์ชาติ ดังกล่าวได้วางวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าวรัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะใช้โมเดล ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมเพื่อพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศไทย 4.0 โดยมีฐานคิดหลักคือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้นระบบราชการจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อสอดคล้องกับบริบทที่จะเกิดขึ้นจาก การเป็นประเทศไทย 4.0 โดยภาครัฐหรือระบบราชการจะต้องทำงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์สุข ของประชาชนเป็นหลัก และสามารถเป็นที่ไว้วางใจและเป็นพึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง กล่าวคือภาครัฐต้อง ปรับตัวและต้องพลิกโฉมเข้าสู่ยุคดิจิทัล ยุกระดับประสิทธิภาพภาครัฐสู่สังคมดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ในยุคดิจิทัลท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและไม่สามารถคาดเดาได้ ดังนั้น ภาครัฐจึงต้องมุ่งเน้นความ คล่องตัวเพื่อขับเคลื่อนภารกิจพิเศษ (Agenda-based) และนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาพลิกโฉมหน่วยงานภาครัฐ สู่ระบบราชการ 4.0 (Government 4.0 หรือ Gov. 4.0) อันเป็นฟันเฟืองและเสาหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อน นโยบายของรัฐบาล ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องกับทิศทางในการบริหารงานของประเทศไทยให้ก้าวสู่การ เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งจะส่งผลให้กลไกการพัฒนาระบบราชการมีการปรับตัวต่อความท้าทายใหม่ๆ อีกทั้ง เป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ และยังเป็นการยกระดับสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (วิชาญ ทรงราช, 2564)

การมุ่งสู่ประเทศไทย 4.0 เป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนของประเทศต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ เพื่อให้ประเทศไทยเกิดการพัฒนาย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งผลต่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ระบบราชการซึ่งเป็นกลไกสำคัญของภาครัฐที่จะใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาไปสู่ระบบราชการ 4.0 โดยจะต้อง มีความโปร่งใสในการทำงาน ตรวจสอบได้ เปิดกว้างให้ภาคส่วนอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วม มีโครงสร้างในแนวราบลักษณะของเครือข่ายมากขึ้น มีการเชื่อมโยงการทำงานภายในภาครัฐด้วยกันอย่าง มีเอกภาพและสอดคล้องกัน นอกจากนี้ยังต้องทำงานเชิงรุกในการแก้ปัญหาและตอบสนองความ

ต้องการของ ประชาชน โดยใช้ฐานข้อมูลและระบบดิจิทัลสมัยใหม่ในการจัดการเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมในปัจจุบัน ที่ต้องสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตลอดเวลาหลากหลายช่องทาง รวมถึงการมีขีดสมรรถนะที่สูงและทันสมัย ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ที่เหมาะสมกับบทบาทของตนเอง ทำงานด้วยการเตรียมการล่วงหน้า มุ่งเน้นนวัตกรรมที่ต้องตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งการนำองค์การของผู้ในระดับสูงของส่วนราชการ เป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยในการส่งเสริมผลักดัน ให้กับการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ของระบบราชการ 4.0 ให้ประสบความสำเร็จและเกิดความยั่งยืน โดยจะเป็นกรอบแนวทางที่ผู้นำใช้ในการบริหารจัดการส่วนราชการ ซึ่งจะต้องให้ ความสำคัญ คำนึงถึงการตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด รวมถึงต้องนำส่วนราชการไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์และภารกิจของหน่วยงานได้ (เพ็ญแข ดิษฐบรรจง, 2565)

การรถไฟแห่งประเทศไทย ในฐานะผู้ดำเนินกิจการขนส่งระบบรางของประเทศจึงเป็นหนึ่งในองค์กรสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศให้เข้าสู่ 4.0 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวการรถไฟแห่งประเทศไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งพัฒนาและปรับปรุงองค์กรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน การบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายท่ามกลางสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งภายในและภายนอกองค์กรนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการกำหนดกลยุทธ์และนโยบายในการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง การพัฒนา และกระแสโลกาภิวัตน์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาการรถไฟแห่งประเทศไทยสู่การเป็นองค์กร 4.0 เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านองค์กร ปัจจัยด้านบุคลากร และการพัฒนาสู่องค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย เพื่อสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการรถไฟแห่งประเทศไทยให้เป็นองค์กร 4.0 ได้อย่างเต็มรูปแบบและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรของการรถไฟแห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยในการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรของการรถไฟแห่งประเทศไทย
4. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสู่องค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัย เชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาประมวลผลการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในการรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน 13,895 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในการรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน 400 คน กำหนดขนาดตัวของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (Yamane 1967: 727-728)

3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้วางแผนการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience sampling) โดยการส่งแบบสอบถามออนไลน์ และเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือและเต็มใจตอบแบบสอบถามในองค์กรการรถไฟแห่งประเทศไทยทุกแผนก จำนวน 400 ตัวอย่าง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหา รวมทั้งความเหมาะสมของภาษาที่ใช้โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ทำแบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบไปด้วย เพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, ระดับการศึกษา, รายได้ต่อเดือนของครอบครัว และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามปัจจัยด้านองค์กร ซึ่งปัจจัยด้านองค์กรหมายถึงตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรโดยตรง ซึ่งจะต้องเป็นปัจจัยที่องค์กรสามารถกำหนดควบคุมให้เป็นไปตามทิศทางกลยุทธ์ หรือนโยบายขององค์กรได้ อีกทั้งปัจจัยด้านองค์กรจะต้องเป็นปัจจัยที่ต้องสามารถรับรู้ได้ในมุมของพนักงานขององค์กรนั้นหรือตลาดแรงงาน (ศุภมิตร ลือรุ่งโรจน์วุฒิ, 2559) ประกอบไปด้วยคำถาม 6 ด้าน ดังนี้ ด้านทัศนคติของผู้บริหาร, ด้านการวางแผน, ด้านการตรวจสอบ, ด้านการมีส่วนร่วม, ด้านการวัดค่าและประเมินผล และ ด้านการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามปัจจัยด้านบุคลากร ซึ่งปัจจัยด้านบุคลากรถือเป็นหัวใจหลักแห่งการบริหารงานขององค์กร ดังนั้นการที่กรมคุมประพฤติจะ กระทำภารกิจให้บรรลุเป้าหมายตามหลักมาตรการแบบไม่ควบคุมตัวได้นั้น จำเป็นต้องมีการบริหาร ทรัพยากรบุคคลภายในหน่วยงานที่ดี โดยการบริหารจัดการคนในหน่วยงานให้สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของภารกิจของหน่วยงาน พร้อมทั้งธำรงไว้ซึ่งบุคลากรที่มีคุณค่าต่อการ ขับเคลื่อนภารกิจงานของหน่วยงานต่อไป (วิภาดา สารมัย, 2562) ประกอบไปด้วยคำถาม 3 ด้านดังนี้ ด้านการพัฒนาบุคลากร, ด้านการสร้างความร่วมมือ และการสร้างวัฒนธรรมองค์กร

ตอนที่ 4 เป็นการสอบถามการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งคุณภาพการปฏิบัติงาน หมายถึง ความสามารถและทักษะในการกระทำขององค์กรให้ดีขึ้น เจริญขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของตนเองและขององค์กร (สิริวดี ชูเชิด, 2556) ประกอบไปด้วยคำถาม 3 ด้านดังนี้ คุณภาพของงาน, ความพึงพอใจของประชาชน และ การบรรลุเป้าหมาย

แบบสอบถามในส่วนที่ 2-4 ผู้วิจัยได้ใช้ การกำหนดมาตราของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งใช้เกณฑ์ 5 ระดับ โดย 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด โดยในการแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยในช่วงคะแนนต่างๆ ได้คำนวณอันตรภาคชั้นของค่าเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 0.8 (ชัชวาล เรื่องประพันธ์, 2543: 15) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มาก
 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง น้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง น้อยมาก

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเป้าหมาย ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในการรถไฟแห่งประเทศไทย ในช่วงเดือนมกราคม ถึงเดือน มีนาคม 2566 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. เก็บข้อมูลจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยใช้การเก็บแบบสอบถามด้วย ทีมงานคณะวิจัย
2. เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วน สมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ลงรหัส ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด เพื่อนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยผู้วิจัยได้ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน และ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย

ผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.5 มีอายุอยู่ในช่วง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.8 สถานภาพโสด ร้อยละ 61.4 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.7 และมีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี ร้อยละ 49.5
2. จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านองค์กร พบว่าระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.02, S.D = .438) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านการตรวจสอบ สูงที่สุด อยู่ในระดับ มาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.10, S.D = .545) รองลงมาคือ ด้านทัศนคติของผู้บริหาร ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.09, S.D = .553) และต่ำที่สุดคือ ด้านการวัดค่าและประเมินผล ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.94, S.D = .574) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านองค์กร

ปัจจัยด้านองค์กร	ระดับความคิดเห็น		แปลความ
	\bar{X}	S.D	
1. ด้านทัศนคติของผู้บริหาร	4.09	.553	มาก
2. ด้านการวางแผน	4.02	.546	มาก
3. ด้านการตรวจสอบ	4.10	.545	มาก
4. ด้านการมีส่วนร่วม	4.01	.518	มาก
5. ด้านการวัดค่าและประเมินผล	3.94	.572	มาก

ปัจจัยด้านองค์กร	ระดับความคิดเห็น		แปลความ
	\bar{X}	S.D	
6. ด้านการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้	3.98	.520	มาก
รวม	4.02	.438	มาก

2.1 ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านองค์กร ด้านทัศนคติของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.09, S.D = .553) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “ผู้บริหารมีความตระหนักรู้ เชื่อและเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ของบุคลากร” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.20, S.D = .676) รองลงมาคือในข้อ “ผู้บริหารมีการเสริมสร้างกำลังใจ และส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้บริหารและบุคลากร” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.005, S.D = .668) และในข้อ “ผู้บริหารที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานและผู้ใต้บังคับบัญชา” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.00, S.D = .670) ตามลำดับ

2.2 ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านองค์กร ด้านการวางแผนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.02, S.D = .546) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “ผู้บริหารมีการสร้างแนวทางการปฏิบัติในกรณีพบปัญหาในการทำงานในขั้นตอนต่างๆ” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.07, S.D = .692) รองลงมาคือในข้อ “ผู้บริหารมีการวางแผนภายใต้ความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริงของศักยภาพองค์กร” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.99, S.D = .677) และในข้อ “ผู้บริหารมีการกำหนด วัตถุประสงค์ขององค์กรและวิธีการเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.98, S.D = .655) ตามลำดับ

2.3 ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านองค์กร ด้านการตรวจสอบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.10, S.D = .545) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “การตรวจสอบเป็นไปอย่างยุติธรรม” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.12, S.D = .677) รองลงมาคือในข้อ “ผู้ตรวจสอบได้ทำการตรวจสอบตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.09, S.D = .652) และในข้อ “บุคลากรสามารถติดตามกิจกรรมที่ได้รับการตรวจสอบ เพื่อนำไปพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.08, S.D = .647) ตามลำดับ

2.4 ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านองค์กร ด้านการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.01, S.D = .518) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.04, S.D = .616) รองลงมาคือในข้อ “บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการในขั้นตอนต่างๆที่ได้ทำการวางแผนไว้” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.00, S.D = .675) และในข้อ “บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.99, S.D = .662) ตามลำดับ

2.5 ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านองค์กร ด้านการวัดค่าและประเมินผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.94, S.D = .572) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “มีข้อกำหนดและมีความชัดเจนในการวัดผล” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.95, S.D = .718)

รองลงมาคือในข้อ “การวัดผลประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นที่ยอมรับและให้ความเชื่อถือได้” ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .675) และในข้อ “เครื่องมือในการวัดผลการปฏิบัติงานของบุคลากรมีประสิทธิภาพ” ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = .666) ตามลำดับ

2.6 ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านองค์กร ด้านการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = .520) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ร่วมกับการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม” ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = .673) รองลงมาคือในข้อ “ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ร่วมกับการปฏิบัติงานเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น” ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = .641) และในข้อ “ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ร่วมกับการปฏิบัติงานได้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน” ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .619) ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านบุคลากร พบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 1.304) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านคือ ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นสูงสุดในด้านการสร้างความร่วมมือ ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 1.374) รองลงมาคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมองค์กร ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 1.330) และต่ำที่สุดคือในด้านการพัฒนาบุคลากร ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 1.241) ตามลำดับโดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านบุคลากร

ปัจจัยด้านบุคลากร	ระดับความคิดเห็น		แปลความ
	\bar{X}	S.D	
1. ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.84	1.241	มาก
2. ด้านการสร้างความร่วมมือ	4.14	1.374	มาก
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมองค์กร	4.05	1.330	มาก
รวม	4.01	1.304	มาก

3.1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 1.241) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากรตามความสนใจนอกเหนือจากความรู้ในการปฏิบัติงาน” ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 1.381) รองลงมาคือในข้อ “ผู้บริหารมีความเข้าใจในพฤติกรรมและการแสดงออกของมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งกว่าที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าที่การงาน” ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 1.383) และน้อยที่สุดคือในข้อ “องค์กรมีการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรเป็นประจำ” ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 1.363)

3.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร ด้านการสร้างความร่วมมือโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 1.374) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “มีการสอดแทรกกิจกรรมต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในองค์กร” ที่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 1.384) รองลงมาคือ

ในข้อ “มีการสนับสนุนให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆภายในองค์กร” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.16, S.D = 1.387) และน้อยที่สุดคือในข้อ “มีการวางระบบการส่งต่องานระหว่างแผนกอย่างเป็นขั้นตอน” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.08, S.D = 1.379)

3.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร ด้านการสร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.05, S.D = 1.330) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุด ในข้อ “มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กรเพื่อให้สามารถพัฒนาไปสู่วัฒนธรรมองค์กรใหม่ๆที่เป็นไปในทิศทางบวกได้” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.16, S.D = 1.386) รองลงมาคือในข้อ “ผู้บริหารมีการสนับสนุนให้มีวัฒนธรรมองค์กรในการสร้างคุณภาพในเชิงบูรณาการตามหลักการพัฒนาสู่องค์กร 4.0” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.13, S.D = 1.385) และน้อยที่สุดคือในข้อ “มีการสนับสนุนวัฒนธรรมองค์กรเดิมที่เป็นไปในทิศทางบวกให้สืบทอดต่อไป” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.82, S.D = 1.313)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.10, S.D = 1.276) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในด้านความพึงพอใจของประชาชน ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.16, S.D = 1.335) รองลงมาคือด้านการบรรลุเป้าหมาย ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.13, S.D = 1.313) และน้อยที่สุดคือด้านการบรรลุเป้าหมาย ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.01, S.D = 1.285) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

การพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น		แปลความ
	\bar{X}	S.D	
1. ด้านคุณภาพของงาน	4.01	1.285	มาก
2. ด้านความพึงพอใจของประชาชน	4.16	1.335	มาก
3. ด้านการบรรลุเป้าหมาย	4.13	1.313	มาก
รวม	4.10	1.276	มาก

4.1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ด้านคุณภาพของงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.01, S.D = 1.285) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “ผลการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานของแต่ละวัตถุประสงค์ที่องค์กรตั้งไว้” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.13, S.D = 1.380) รองลงมาคือในข้อ “มีการปฏิบัติงานครบถ้วนตามแผนการที่วางไว้” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.99, S.D = 1.371) และน้อยที่สุดคือในข้อ “มีการรับฟังคำแนะนำและนำไปพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.97, S.D = 1.376)

4.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ด้านความพึงพอใจของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.16, S.D = 1.335) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “ประชาชนให้

ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่อย่างเต็มที่” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.37, S.D = 1.348) รองลงมาคือในข้อ “ประชาชนกลับมาใช้บริการการรถไฟแห่งประเทศไทยซ้ำ” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.18, S.D = 1.391) และน้อยที่สุดคือในข้อ “ประชาชนใช้บริการอย่างยั่งยืนแถมใส” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.95, S.D = 1.371)

4.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ด้านการบรรลุเป้าหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.13, S.D = 1.313) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสูงสุดในข้อ “ผลงานที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.30, S.D = 1.348) รองลงมาคือในข้อ “งานที่สามารถนำไปต่อยอดหรือส่งต่อให้กับหน่วยงานในส่วนที่รับผิดชอบในลำดับต่อไปอย่างมีคุณภาพ” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.19, S.D = 1.344) และน้อยที่สุดคือในข้อ “ในแต่ละหน่วยงานมีการปฏิบัติงานครบถ้วนตามแผนการที่วางไว้” ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.00, S.D = 1.370)

5. การพิสูจน์สมมติฐาน

5.1 สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านองค์กรมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

5.1.1 จากการวิเคราะห์การพิสูจน์สมมติฐานที่ว่า ปัจจัยด้านองค์กรมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า โดยภาพรวม ปัจจัยด้านองค์กรสัมพันธ์ต่อการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ (Pearson Correlation 0.241) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า

ปัจจัยด้านองค์กร ในด้านทัศนคติของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ (Pearson Correlation 0.224)

ปัจจัยด้านองค์กร ในด้านการวางแผน มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ (Pearson Correlation 0.251)

ปัจจัยด้านองค์กร ในด้านการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ (Pearson Correlation 0.278)

ปัจจัยด้านองค์กร ในด้านการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ (Pearson Correlation 0.166)

ปัจจัยด้านองค์กร ในด้านการวัดค่าและประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ (Pearson Correlation 0.145)

ปัจจัยด้านองค์กร ในด้านการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ (Pearson Correlation 0.100)

5.1.2 การวิเคราะห์การพหุคูณสมมติฐานที่ว่า ปัจจัยด้านองค์กร และด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า โดยภาพรวม ด้านบุคลากร สัมพันธ์ต่อการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง (Pearson Correlation 0.962) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า

ปัจจัยด้านบุคลากร ในด้านการพัฒนาบุคลากร มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง (Pearson Correlation 0.938)

ปัจจัยด้านบุคลากร ในด้านการสร้างความร่วมมือ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง (Pearson Correlation 0.960)

ปัจจัยด้านบุคลากร ในด้านการสร้างวัฒนธรรมองค์กร มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง (Pearson Correlation 0.960)

5.2 สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านองค์กร และด้านบุคลากร ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ปัจจัยด้านองค์กร และด้านบุคลากร ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย พบว่า ค่า Sig เท่ากับ .000 หมายความว่า ปัจจัยด้านองค์กร และด้านบุคลากร ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ค่า R เท่ากับ 0.963 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ค่า R^2 เท่ากับ 0.972 หมายความว่า ที่ว่า ปัจจัยด้านองค์กร และด้านบุคลากร ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ร้อยละ 97.2 ส่วนอีกร้อยละ 2.8 เกิดขึ้นจากปัจจัยอื่นๆ ซึ่งตัวแปรปัจจัยด้านองค์กร และด้านบุคลากร ที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาบุคลากร และ ด้านการสร้างความร่วมมือโดยที่สามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$Y = 0.324 + 0.147X_1 + 0.510X_2$$

แทนค่า Y = การพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

X_1 = ปัจจัยด้านบุคลากร ในด้านการพัฒนาบุคลากร

X_2 = ปัจจัยด้านบุคลากร ในด้านการสร้างความร่วมมือ

จากสมการสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อปัจจัยด้านบุคลากร ในด้านการพัฒนาบุคลากร มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย การพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย จะสูงขึ้น 0.147 และ เมื่อปัจจัยด้านบุคลากร ในด้านการสร้างความร่วมมือ มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย การพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟ

แห่งประเทศไทย จะสูงขึ้น 0.510 ส่วนปัจจัยด้านการพัฒนาองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

6. แนวทางการพัฒนาสู่องค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

จากการศึกษาทำให้ผู้วิจัยมีแนวทางในการพัฒนาการรถไฟแห่งประเทศไทย ไปสู่องค์กร 4.0 โดยเริ่มจาก

6.1 ด้านองค์กร โดยที่ผู้บริหารต้องมีความตระหนักรู้ เชื่อและเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ของบุคลากร ควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ รวมถึงมีข้อกำหนดและมีความชัดเจนในการวัดผลพร้อมทั้งมีการตรวจสอบที่เป็นไปอย่างยุติธรรม และ การสร้างแนวทางการปฏิบัติในกรณีพบปัญหาในการทำงาน ในขั้นตอนต่างๆ นอกจากนี้ยังควรที่จะสนับสนุนให้นำเทคโนโลยีมาใช้ร่วมกับการปฏิบัติงานตามความเหมาะสม

6.2 ด้านบุคลากร ควรมีการวางระบบการส่งต่องานระหว่างแผนกอย่างเป็นขั้นตอน นอกจากนั้นควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากรตามความสนใจนอกเหนือจากความรู้ในการปฏิบัติงาน รวมถึงมีการสนับสนุนวัฒนธรรมองค์กรเดิมที่เป็นไปทิศทางบวกให้สืบทอดต่อไป และแก้ไขวัฒนธรรมองค์กรในแง่ลบ ให้หมดไปในองค์กร

6.3 ด้านการปฏิบัติงาน โดยที่ในแต่ละหน่วยงานควรมีการปฏิบัติงานครบถ้วนตามแผนการที่วางไว้ และควรมีการรับฟังคำแนะนำและนำไปพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการเกิดความสุขและความประทับใจมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านองค์กร ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การรถไฟแห่งประเทศไทย ยังมีการวางแผนการทำงานที่ยังคงเหมือนในอดีต รวมถึงบุคลากรในองค์กรไม่ค่อยเปิดใจยอมรับแผนงานใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นและสัมพันธ์ภาพในที่ทำงานที่มีอยู่แบบระบบเจ้าขุนมูลนายเลยส่งผลให้บุคลากรไม่สามารถออกความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศุภพร พงษ์เสถียรศักดิ์ (2556) ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านองค์กร ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับองค์กร บรรยากาศภายในองค์กร เป็นการรับรู้ ของบุคลากรที่มีต่อลักษณะหรือบรรยากาศภายในองค์กรที่บุคคลกรปฏิบัติงาน ประกอบด้วย นโยบายและ การบริหารงาน ลักษณะงานสัมพันธ์ภาพในที่ทำงาน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การได้รับการยอมรับนับ ถือ ขวัญกำลังใจในการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน อย่างไรก็ตาม การทำงานมีความสำคัญต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของมนุษย์ เพื่อตอบสนองต่อปัจจัยพื้นฐาน ทั้งปัจจัยด้านการเงิน การยอมรับนับถือในสังคม รวมถึงความพึงพอใจในชีวิตของตนเอง แต่หากพนักงานไม่มีความสุขกับการทำงานหรือไม่พึงพอใจในชีวิตการทำงานก็จะทำให้งานที่ออกมานั้นไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ปัจจัยด้านองค์กรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะส่งผลและ สนับสนุนให้คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานดีขึ้น

จากผลการศึกษาพบว่าด้านบุคลากร ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง

ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการวางแผนการทำงาน ที่เหมาะสมร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลักขมี สารบรรณ (2560) ได้กล่าวว่า การสร้างคุณภาพในเชิงบูรณาการ จะต้องเริ่มต้นจากการกำหนดกลยุทธ์และแผนคุณภาพ ที่สามารถแทรกตัวเข้ากับวิสัยทัศน์ การดำเนินงาน และวัฒนธรรมองค์การอย่างเหมาะสม โดยผู้บริหารเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมโดยที่การกำหนดแผนคุณภาพเชิงกลยุทธ์จะประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ การวิเคราะห์สถานะด้านคุณภาพขององค์การ การกำหนดวิสัยทัศน์คุณภาพ การกำหนดภารกิจวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ด้านคุณภาพ และกำหนดแผนปฏิบัติการด้านคุณภาพ

จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านบุคลากร ในด้านการพัฒนาบุคลากร มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การรถไฟแห่งประเทศไทย มีการเพิ่มเติมความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ของบุคลากรให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นโดยส่งบุคลากรไปอบรมกับหน่วยงานอื่นๆ และมีการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรเป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรรัตน์ เถาว์ขารี (2561) ได้ทำการศึกษาก้าวสู่มิติใหม่ THAILAND 4.0 (Big Data) ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนานโยบายTHAILAND 4.0 (Big Data) ไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้กำหนดแผนปฏิบัติราชการประจำปีที่ต้องปฏิบัติตามแผน แบบบูรณาการทั้งหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรม สร้างองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรให้มีความเข้าใจการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรม/โครงการเพื่อสร้างทัศนคติของ บุคลากรในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการทำงานเพื่อความเป็นองค์กรดิจิทัล

จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านบุคลากร ในด้านการสร้างความร่วมมือ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาองค์กร 4.0 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยมีการสนับสนุนความร่วมมือและสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีการวางแผนการปฏิบัติงานให้มีการบูรณาการการปฏิบัติงานของหน่วยงานตั้งแต่ 2 แผนกขึ้นไป และมีการสอดแทรกกิจกรรมต่างๆในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในองค์กร ซึ่ง สอดคล้องกับงานแนวคิดของสำนักงาน ก.พ. (2557) ได้กล่าวว่า ปัจจุบัน ผู้บริหารระดับสูงภาครัฐได้ประจักษ์เห็นแล้วว่าการสร้างความร่วมมือร่วมใจ โดยไม่ต้องใช้ อำนาจจึงมีความสำคัญ ไม่ว่าจะจากตัวอย่างเหตุการณ์น้ำท่วมที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ในการแก้ปัญหา แม้นตนเองไม่ได้มีอำนาจในการสั่งการได้ คือไม่มี Position Power แต่เพื่อให้นโยบายต่างๆ ได้ถูกขับเคลื่อนหรือปฏิบัติให้เกิดการแก้ไขไปได้ ก็อาจจะไม่สามารถใช้ อำนาจในการสั่งการเพียง อย่างเดียว หากแต่ต้องใช้ทักษะในการประสานงาน กับคนที่หลากหลายทั้งภายใน ภายนอก ภาครัฐ ภาคเอกชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การพัฒนาการรถไฟแห่งประเทศไทยสู่การเป็นองค์กร 4.0 โดยการรถไฟแห่งประเทศไทย องค์กรที่มีการเพิ่มเติมความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ของบุคลากรให้เป็นไป

ในทางที่ดีขึ้นอยู่เสมอ และ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานให้มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีคุณภาพดี ผู้วิจัยจึงขอเสนอควรมีการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรเป็นประจำ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ในการวิจัยแนวทางการพัฒนาการรถไฟแห่งประเทศไทยสู่การเป็นองค์กร 4.0 จะส่งผลให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมองเห็นถึงแนวทางการพัฒนาองค์กร 4.0 ได้มากยิ่งขึ้น และทราบถึงปัญหาในองค์กรเช่น ปัญหาด้านบุคลากร ด้านการปฏิบัติงานร่วมกันควรการวางระบบการส่งต่องานระหว่างแผนกอย่างเป็นขั้นตอน มีการวางแผนการปฏิบัติงานให้มีการบูรณาการการปฏิบัติงานของหน่วยงานตั้งแต่ 2 แผนกขึ้นไป และ มีการรับฟังข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานจากพนักงานเป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ธนาเดช ศรีวิชัย และ รศศักดิ์ สุจริตรักษ์. (2562). แนวทางการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโครงการสระน้ำของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 2(1), 26-33.
- เพชรรัตน์ เถาว์ขารี. (2561). *การก้าวสู่มิติใหม่ THAILAND 4.0 (Big Data) ไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- เพ็ญแข ดิษฐบรรจง. (2565). การประเมินคุณภาพการบริการและการบริหารจัดการ ของวิทยาลัยพยาบาล เพื่อพัฒนาสู่องค์กรคุณภาพ. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี*, 5(1), 163-175.
- ลักขมี สารบรรณ (2560). *ความหมายคุณภาพ. ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2566, จาก <https://www.gotoknow.org/posts>
- วิชาญ ทรงราศี. (2564). การพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของการปฏิบัติงานภาครัฐ. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 5(3), 62-71.
- ศุภษร พงษ์เสถียรศักดิ์. (2556). ปัจจัยภายในองค์กรที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน).
- สำนักงาน ก.พ. (2557). *ปฏิรูประบบราชการ*. *วารสารข้าราชการ*, 59(1).
- สิริวดี ชูเชิด. (2556). *การศึกษาสภาพการบริหารงานนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).

การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์

ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

เอื้อการย์ นาเมือง, สุภัทรา โยชินศิริกุล*, ณัฐวร วงศ์จิตราทร, อิวานนท์ พุพวก, จินตนา ศรีเงิน

สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

Email: supatrapanny@hotmail.com*

*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจที่มาของชื่อภาษาจีน สี่ป้ายร้านค้า สี่ตัวอักษรบนป้ายชื่อร้านค้าและวิธีการอ่านป้ายชื่อร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพและผสมผสานกับการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกการสำรวจ ใช้สถิติพรรณนา โดยแจกแจงค่าความถี่และค่าร้อยละของจำนวนประเภทร้านค้า เก็บข้อมูลตัวอย่างจากป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวนทั้งหมด 50 ร้าน ผลการวิจัย พบว่า ประเภทที่มาของป้ายชื่อร้านค้าที่นิยมมากที่สุด คือ แซ่ + คำมงคล มีจำนวน 30 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 60 สี่ป้ายร้านค้าที่พบมากที่สุด คือ สีแดงมีจำนวน 20 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 40 สี่ตัวอักษรบนป้ายชื่อร้านค้าที่พบมากที่สุด คือ สีทอง มีจำนวน 35 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 70 และวิธีการอ่านป้ายชื่อร้านค้าที่พบมากที่สุด คือ การอ่านจากขวาไปซ้าย มีจำนวน 44 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 88

คำสำคัญ: ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน, ถนนโกสีย์, จังหวัดนครสวรรค์, สี่ตัวอักษร, สี่ป้ายชื่อ

A survey and analysis of Chinese Name on Shop Signs in Kosi Rode, Pak Nam Pho Subdistrict, Nakhon Sawan Province

Aueakarn Namueang, Supatra Yothinsirikul*, Nattaworn Wongjittratorn,

Thiwanon Pupuak, Jintana Sri-ngern

Department of Chinese Language, School of Liberal Arts, University of Phayao

Email: supatrapanny@hotmail.com*

*Corresponding author

Abstract

This research aimed to investigate shop signs, including the origins of Chinese name of shops, label color, font color, and how individuals of Thai-Chinese descent read shop signs on Kosi Road. The study employed qualitative and survey research methods with 50 Thai-Chinese individuals from shops in Kosi Road, Paknampho Subdistrict, Nakhon Sawan Province. The method used in the research was the survey record form, descriptive statistics by enumerating the frequency and percentage of the number of shop name. The research findings indicate that the most popular type of shop sign is Sae + Auspicious Word. The most common shop sign color is red, with 20 stores, accounting for 40% of the total. The most common font color on the label is gold, with 35 stores, representing 70% of the total. The most common way to read shop signs is right to left, with 44 stores, accounting for 88% of the total.

Keywords: Commercial Shop Signs, Kosi Road, Nakhon Sawan Province, Font Color, Label Color

บทนำ

ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีความหลากหลายในด้านการดำเนินชีวิตและมีความสุขสงบด้วยเหตุนี้จึงทำให้ประเทศไทยเป็นดินแดนที่ชาวต่างชาติต้องการเข้ามาอาศัยและตั้งถิ่นฐาน กลุ่มประชากรที่อพยพเข้ามายังประเทศไทย มีทั้งชาวตะวันตกและชาวเอเชีย โดยเฉพาะชาวจีนซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่อพยพเข้ามายังประเทศไทยมากที่สุดและอยู่อาศัยเป็นระยะเวลายาวนาน (Zhang wen, 2563) เมื่อชาวจีนได้อพยพเข้ามายังประเทศไทยได้กระจายตัวไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ในช่วงแรกของการอพยพชาวจีนส่วนใหญ่จะตั้งถิ่นฐานอยู่ในกรุงเทพมหานคร จังหวัดชลบุรี จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดนครสวรรค์ เป็นต้น (LI MAN และ ชีโรติ เกิดแก้ว, 2563) กลุ่มชาวจีนที่อพยพเข้ามาในจังหวัดนครสวรรค์มากที่สุดส่วนใหญ่เป็นชาวจีนแต้จิ๋วและไหหลำ (สุชาติ แสงทอง, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พรพรรณ จันทโรนาถ (2556) ที่กล่าวว่า ชาวจีนแต้จิ๋วเป็นกลุ่มคนที่อพยพเข้าสู่ประเทศไทยมากที่สุดและชาวจีนที่อพยพมาอาศัยอยู่ที่ปากน้ำโพส่วนใหญ่ก็จะเป็นชาวจีนแต้จิ๋ว นอกจากนี้ยังมีชาวจีนไหหลำ ชาวจีนฮกเกี้ยน ชาวจีนกวางตุ้งและชาวจีนแคะ (ฮากกา) ที่อพยพมาด้วยเช่นกัน ในอดีตจังหวัดนครสวรรค์เป็นที่รู้จักกันในนามเมืองพระบาง เนื่องจากปรากฏชื่อในศิลาจารึก ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “เมืองขอนตะวัน” และภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น “เมืองนครสวรรค์” และมีชื่อเรียกเป็นที่รู้จักแพร่หลายมาแต่เดิมว่า “ปากน้ำโพ” (กมล มั่นภักดี, 2529) เคยเป็นศูนย์รวมการค้าทางน้ำ โดยอาศัยการขนส่งทางเรือเป็นหลัก และต่อมาจึงมีการขนส่งทางรถไฟในสมัยรัชกาลที่ 5 ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การขยายตัวทางการค้าเพิ่มขึ้น ชาวจีนจึงหันหลังไหลเข้ามาค้าขายแรงงานและประกอบการค้าต่าง ๆ ในจังหวัดนครสวรรค์มากขึ้นและได้ย้ายศูนย์กลางการค้าจากฝั่งตะวันตก คือ ฝั่งแม่น้ำน่านมาเป็นฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาหรือเป็นที่รู้จักกันในปัจจุบัน คือ ตลาดปากน้ำโพ ในปี พ.ศ. 2447 มีจำนวนชาวจีนในจังหวัดนครสวรรค์ประมาณ 6,000 คน ปากน้ำโพเป็นเมืองศูนย์กลางทางการค้ามาตั้งแต่อดีต มีพ่อค้าจำนวนหนึ่งซึ่งมีทุนทรัพย์ไปตั้งอยู่ที่ปากน้ำโพคอยรับซื้อสินค้าที่ขึ้นมาจากกรุงเทพฯ ไว้จำหน่ายส่งไปตามหัวเมืองทางเหนือและซื้อสินค้าจากทางเหนือลงไปจำหน่ายขายส่งที่กรุงเทพฯ ดังนั้น พ่อค้าชาวกรุงเทพฯ ที่นำสินค้าไปขายทางเหนือมักจะไปขายที่ปากน้ำโพ จึงมีที่จอดเรือแพของพ่อค้าจอดเรียงรายมากมาย (สุภรณ์ โอเจริญ, 2541) ตำบลปากน้ำโพ มีถนน 10 สาย ที่มีการทำการค้าขายของคนไทยเชื้อสายจีน ได้แก่ ถนนดาวดึงส์ ถนนมาตุลี ถนนอารักษ์ ถนนอรรถกวี ถนนสวรรค์วิถี ถนนเมฆขลา ถนนรามสูร ถนนสุชาติ ถนนโกสีย์และถนนริมเขื่อน (สงกรานต์ สังสิทธิ์ยากร, 2558) ย่านศูนย์การค้าจะตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาโดยมีจุดเริ่มต้นที่ตลาดริมน้ำ บริเวณโรงน้ำเรือมาตามเส้นทางถนนโกสีย์และถนนสวรรค์วิถี แต่เนื่องจากถนนโกสีย์เป็นถนนเส้นหลักสำคัญเส้นแรกของย่านการค้าในตำบลปากน้ำโพ (ปริยารักษ์ ฉัตรมานพ, 2547) ดังนั้นจึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะถนนโกสีย์เท่านั้น

คนไทยเชื้อสายจีนในถนนโกสีย์ จังหวัดนครสวรรค์ ประกอบกิจการค้าขายเป็นส่วนใหญ่ อาทิ ห้างทอง ร้านขายของชำ ร้านอาหาร เป็นต้น อีกทั้งถนนโกสีย์ยังเป็นถนนหลักที่สามารถเชื่อมต่อไปยังตลาดสดเทศบาลนครนครสวรรค์ ตลาดข้าวคราว ตลาดบ่อนไก่และโกสีย์นคร (ปริยารักษ์ ฉัตรมานพ, 2547) สิ่งที่บ่งบอกความเป็นจีนที่สังเกตเห็นได้ชัดเจน คือ ป้ายชื่อค้าที่เขียนเป็นภาษาจีน ทั้งแบบที่เขียนด้วยอักษรจีนและแบบที่ทับศัพท์ภาษาจีนด้วยอักษรไทย นอกจากจะเป็นภาษาที่คนไทยเชื้อสายจีนใช้ในการสื่อสารกับลูกค้า สร้างความจดจำให้กับลูกค้าที่มีเอกลักษณ์ความเป็นจีนแล้ว ยังเป็นตัวแทนที่แสดงถึงภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับความคิดความเชื่อทางวัฒนธรรมของชาวจีนตั้งแต่อดีตด้วย (เบญจจาภา พิเศษสกุลวงศ์, 2563)

ส่วนการอ่านป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยและอักษรจีนที่ออกเสียงเหมือนกัน คล้ายกัน หรือต่างกัน ชาวจีนสมัยก่อนได้เขียนตัวอักษรจีน จากขวาไปซ้ายแต่ตัวอักษรไทยที่เป็นคำอ่านภาษาจีน ได้เขียนตามแบบไทย คือ จากซ้ายไปขวา (ฐิติพรรณ หลีสกุล, 2562) ซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการอ่านป้ายชื่อร้านค้า

ป้ายชื่อร้านค้าในสมัยก่อนสะท้อนถึงความตั้งใจจริงของผู้ประกอบการ การตั้งชื่อร้านมักจะใช้คำที่สื่อความหมายเป็นมงคล อาทิ ความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จ ความร่ำรวย เป็นต้น ดังนั้นป้ายชื่อร้านค้า จึงประกอบด้วยคำที่มีความหมายดีงาม สร้างขวัญกำลังใจในการประกอบธุรกิจให้เจริญรุ่งเรือง เช่นเดียวกับป้ายชื่อร้านค้าภาษาไทย ที่นำคำที่มีความหมายดีงาม อาทิ เจริญ รุ่งเรือง ไพบุลย์ มาตั้งชื่อร้านค้าเช่นเดียวกัน ป้ายร้านค้าในสมัยก่อนมักทำจากแผ่นไม้เนื้อดีมีขนาดใหญ่ แกะสลักตัวอักษรจีนและอักษรไทย อักษรจีนส่วนใหญ่เขียนโดยนักลายสือศิลป์ 书法家 ชูฝ่าเจีย (shūfǎ jiā) ผู้มีชื่อเสียงและมีลายมือพู่กันจีนที่สวยงามเขียนให้ ปิดทองอย่างวิจิตรสวยงาม ด้านล่างป้ายมีสัญลักษณ์มงคล อาทิ เหยี่ยวเงินเงินโบราณและสิงโต ป้ายชื่อร้านค้าถูกใช้ส่งผ่านรุ่นต่อรุ่นอยู่ยืนยง สะท้อนถึงเกียรติภูมิของบรรพชนผู้สร้าง (นิธิภูมิ ศรีบุญชัยชูสกุล, 2560)

ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนถือว่าเป็นสัญลักษณ์ทางการค้า เพื่อใช้สื่อสารในการประกอบกิจการ และยังสะท้อนให้เห็นถึงวิถีคิดและสภาพสังคมได้อีกด้วย ส่วนใหญ่การตั้งชื่อร้านค้าจะตั้งโดยคำนึงถึงสิ่งที่เป็นสิริมงคลกับกิจการตามแนวความเชื่อของชาวจีน เช่น คำที่มีความหมายมงคล สี่ที่สื่อถึงความหมายมงคล ถิ่นที่อยู่อาศัยและการประกอบกิจการ เป็นต้น (วรลธิ รุ่งบานจิต และคณะ, 2562) มีหลายทฤษฎีสำหรับการเลือกใช้สีต่าง ๆ ซึ่งการใช้สีตามภูมิปัญญาจีนนั้น มีความเกี่ยวข้องกับความหมายในแต่ละสีนั้น ถูกแบ่งเป็นธาตุต่าง ๆ และมีความหมายที่แตกต่างกัน คือ ทฤษฎีที่ 1 การเลือกใช้สีให้สอดคล้องกับองศาทิศทางตามหลักวิชาฮวงจุ้ยที่ต้องคำนวณในแต่ละสถานที่ ทฤษฎีที่ 2 คือ การเลือกใช้สีให้สอดคล้องกับดวงชะตาของแต่ละคน ซึ่งการใช้สีตามหลักฮวงจุ้ยนั้นจะส่งผลกับทุกๆ คนที่อยู่บริเวณสถานที่ที่ใช้นั้น ๆ เป็นหลัก ขณะที่การใช้สีให้สอดคล้องกับดวงชะตาคนแต่ละคนนั้นจะเป็นการใช้สีเพื่อเสริมเฉพาะบุคคลเท่านั้น ไม่ส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น ๆ สีนั้นมีพลังงานบางอย่างที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตได้ โดยสีแต่ละสีนั้นสามารถส่งผลให้คนนั้นรับรู้และเกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันได้ จึงส่งผลถึงอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ขึ้นมา (เกริกวิชัย ฤทธิพิงษ์, 2558) และทฤษฎีที่ 3 การเลือกสีป้ายจีนแสวงจุ้ยแนะนำให้อ่านตามธาตุประจำตัวของเจ้าของธุรกิจ ว่าเจ้าของเป็นคนธาตุไฟ ธาตุไฟ ธาตุน้ำ ธาตุทองหรือธาตุดิน แล้วจึงค่อยเลือกใช้สี ที่เป็นตัวแทนของธาตุ ซึ่งสอดคล้องกับธาตุของคนคนนั้น (อานวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, 2546) การใช้สีอักษรและสีป้ายร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนจะคำนึงถึงความหมายของสี เพราะการเลือกสีจะต้องสื่อถึงความเป็นสิริมงคล (วรลธิ รุ่งบานจิต และคณะ, 2562) เช่น สีเหลืองเป็นสัญลักษณ์แทนธาตุดิน หมายถึง ความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ความเจริญรุ่งเรือง สีแดงเป็นสัญลักษณ์แทนธาตุไฟ หมายถึง ความอบอุ่น โชคดี ความรุ่งโรจน์ เป็นต้น (พิสมัย สุภัทรานนท์, 2546)

การศึกษาป้ายชื่อร้านค้าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาภูมิทัศน์ทางภาษา เป็นการศึกษาภาษาที่ปรากฏในพื้นที่สาธารณะของเมืองหรือชุมชนนั้นๆ เช่น ป้ายชื่อร้านค้า ป้ายโฆษณา ชื่อถนนและสถานที่ และป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ประชาชนและในสถานที่ราชการต่างๆสร้างขึ้น เพื่อสร้างภูมิทัศน์หลักของพื้นที่ส่วนภูมิภาคหรือในเมืองที่มีการรวมตัวกันของกลุ่มคน (Landry&Bourhis,1997) กล่าวคือ การมุ่งวิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏในพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะป้ายชื่อร้านค้า เป็นสิ่งที่บ่งบอกสภาพหรือลักษณะ

ทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ภาษานั้นปรากฏอยู่หรือเป็นสิ่งที่สร้างลักษณะเด่นอย่างหนึ่งให้กับพื้นที่บริเวณนั้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีการศึกษาภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะบทบาทหน้าที่ของภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ มาใช้ในการศึกษา คือ หน้าที่ในการให้ข้อมูลความรู้ และหน้าที่เชิงสัญลักษณ์ โดยนำหลักทฤษฎีการวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์ว่าป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนให้ข้อมูลด้านใดและแสดงหรือสะท้อนสัญลักษณ์ในมิติใด (Landry&Bourhis,1997 อ้างอิงจาก Cenoz and Gorter,2006)

จากการทบทวนผลการศึกษาที่เกี่ยวกับการสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน พบผลการศึกษาลายประเด็น สามารถจำแนกประเภทได้ดังนี้ 1.การศึกษาเกี่ยวกับภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะการศึกษาด้านภาษาจีน มีผู้วิจัยได้ศึกษาและสำรวจป้ายภาษาจีน คือ ผลงานของพิชัย แก้วบุตร (2563) ได้สำรวจการใช้ภาษาจีนในป้ายต่าง ๆ ของท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับ MICE CITY : การศึกษาตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ ผลงานของกรวรรณ พรหมแย้ม (2565) ศึกษาภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ด้านภาษาจีน และกลวิธีการแปลชื่อธุรกิจร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ผลงานของวัชรพล ศิริสุวิไลและคณะ (2563) สำรวจป้ายข้อความเพื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านภาษาจีนในการรองรับการท่องเที่ยวผ่านเส้นทางรถไฟลาว-จีน กรณีศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดหนองคาย และผลงานของสิริรัตน์ แก้วทีตินัยและกฤตพร สิ้นชัย (2566) ได้ศึกษาการแปลกับการศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์ของป้ายสาธารณะภาษาจีนในจังหวัดภูเก็ต 2. การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีน ผลงานของเมฆม สอดส่องกฤษ (2555) ได้การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของคนไทยเชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ผลงานของสุภัทรา โยธินศิริกุล (2563) ได้สำรวจและศึกษาวิเคราะห์ภาษาบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช กรณีศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนและภาษาไทย ผลงานของวรลธิ์ รุ่งบานจิตและคณะ (2565) ได้ทำการสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา ผลงานของปวีณา ภัทรสิริโรจน์ (2566) ได้ทำการสำรวจและวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดขอนแก่น ผลงานของยุพิน กรณียเดช (2566) ได้การสำรวจและวิเคราะห์ป้ายร้านค้าภาษาจีน กรณีศึกษา:ชุมชนจีนตลาดเก่าระนอง 3. การศึกษาเกี่ยวกับคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดนครสวรรค์ มีการสำรวจวิเคราะห์องค์ประกอบภาษาและเปรียบเทียบความหมายจากชื่อร้านค้าในช่วงเวลาที่ต่างกัน เช่น การศึกษาเกี่ยวกับคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดนครสวรรค์ มีการศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาวจีนในนครสวรรค์ รวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับด้านสังคมและวัฒนธรรมของคนไทยเชื้อสายจีน เช่น สุชาติ แสงทอง (2560). นครสวรรค์ศึกษา: บันทึกเรื่องราวคนจีนปากน้ำโพ ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรมของจังหวัดนครสวรรค์ ประวัติศาสตร์การตั้งถิ่นฐานและสภาพสังคมวัฒนธรรม ความเชื่อและพิธีกรรมของคนจีนในนครสวรรค์ ความเชื่อและพิธีกรรม และผลงานของ Li Man และ อีร์โซติ เกิดแก้ว (2563) ศึกษาเรื่องวิถีชีวิตของคนไทยเชื้อสายจีนในตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

จากการทบทวนวรรณกรรมเบื้องต้น ผู้วิจัยพบว่ายังไม่มีผู้ศึกษาที่มาของการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ปรากฏแต่ในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดยะลา จังหวัดระนอง เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาป้ายร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดนครสวรรค์ ที่ปรากฏในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาที่มาของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์
2. เพื่อศึกษาป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์
3. เพื่อศึกษาตัวอักษรป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์
4. เพื่อศึกษาวิธีการอ่านป้ายชื่อร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ เรื่องคำ โครงสร้างคำและการใช้คำ การตั้งชื่อร้านค้า ภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์และประวัติศาสตร์ชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดนครสวรรค์
2. รวบรวมข้อมูลชื่อร้านค้าภาษาจีน ที่ปรากฏในปี พ.ศ. 2566 จำนวน 50 ร้าน ที่อยู่บริเวณถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกการสำรวจ
3. วิเคราะห์ที่มาของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีน สีป้าย สีตัวอักษร และวิธีการอ่านป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ และนำเสนอผลวิเคราะห์เป็นตารางและความเรียง
4. เรียบเรียงผลการวิจัย
5. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์
- ประเภทที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนที่ถูกนำมาใช้ตั้งเป็นชื่อร้านค้าที่พบในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์มีจำนวนทั้งหมด 50 ร้าน โดยนำที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนในกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์และจำแนกที่มาของชื่อร้านค้า พบทั้งหมด 7 ประเภท ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงประเภทที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ลำดับ	ที่มาของคำ	ร้อยละ	ชื่อร้านค้าภาษาจีน
1	แซ่ + คำมงคล	60	李成祥 หลี่เส่งเซียง 李(ลี) คือ แซ่ 成(เซ่ง) แปลว่า ความสำเร็จ 祥(เซียง) แปลว่า สิริมงคล
2	แซ่ + คำมงคล + ประเภท กิจการ	16	鄭豐利鐵店 แต่องหลี่ตีเตี้ยม

ลำดับ	ที่มาของคำ	ร้อยละ	ชื่อร้านค้าภาษาจีน
			鄭(แต้) คือ แซ่ 豐(ฮง) แปลว่า ความเจริญรุ่งเรือง 利(หลี่) แปลว่า กำไร 鐵(เถียน) 店(เตี้ยน) คือ ร้านขายเหล็ก
3	คำมงคล	14	榮裕盛 หย่งหยู่เส็ง 榮(ย้ง) แปลว่า บารมี 裕(หยู) แปลว่า รวย 盛(เส็ง) แปลว่า เจริญรุ่งเรือง
4	คำทับศัพท์ + ประเภทกิจการ	4	新新牙科 ซิงซิงแหวงคู-เว 新新(ซิงซิง) แปลว่า ใหม่ 牙科(แหวง คู-เว) แปลว่า ทัน ตกรรม
5	แซ่ + คำมงคล + รูปแบบ องค์กรธุรกิจ	2	崇泰發兩合公司 ฉ่งไท่หวกเหลียงหะกงซี 崇(ซัง) คือ แซ่ 泰(ไถ่) แปลว่า ยิ่งใหญ่ สูงส่ง 發(หวก) แปลว่า เพิ่มพูนขึ้น เฟื่องฟู ขึ้น 兩合公司(เหลียง หะกงซี) คือ รูปแบบองค์กรธุรกิจ
6	คำมงคล + รูปแบบองค์กร ธุรกิจ	2	泰成豐兩合公司 ไท่เส่งฮงเหลียงหะกงซี 泰(ไถ่) แปลว่า ยิ่งใหญ่ สูงส่ง 成豐(เส่งฮง) แปลว่า ความอุดมสมบูรณ์ 兩合公司(เหลียงหะกงซี) คือ รูปแบบองค์กรธุรกิจ
7	ความหมายลักษณะกิจการ + ประเภทกิจการ	2	百草堂藥村 แป๊ะเฉาดั้งเอี้ยะซิง 百草堂(แป๊ะเฉาดั้ง) แปลว่า ศูนย์รวม ของสมุนไพร 藥村(เอี้ยะซิง) แปลว่า ร้านยาสมุนไพร

2. สีของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

สีของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ คือ สีพื้นหลังของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนทั้งหมดที่อยู่ในแผ่นป้ายเดียวกัน สีของป้ายร้านค้าที่พบในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ มีทั้งหมด 7 สีคือ สีแดง สีดำ สีขาว สีน้ำตาล สีเขียว สีเทาและสีเหลืองตามลำดับ มีจำนวนทั้งหมด 50 ร้าน การใช้สีป้ายชื่อร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนจะให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในด้านความหมายของสี เพราะการเลือกสีต้องคำนึงความเป็นสิริมงคลและหาความกลมกลืนที่เกิดจากความสมดุลระหว่างอินและหยาง โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีเบญจธาตุและผนวกกับธาตุประจำตัวของแต่ละคน (อานวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, 2546) สามารถจำแนกเป็นตาราง ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงสีป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ลำดับ	สี(ป้าย)	จำนวน (ป้าย)	ร้อยละ
1	แดง	20	40
2	ดำ	11	22
3	ขาว	7	14
4	น้ำตาล	6	12
5	เขียว	3	6
6	เทา	2	4
7	เหลือง	1	2
รวม		50	100

3.สีตัวอักษรของป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

สีของป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ คือ สีของตัวอักษรทั้งหมดที่ปรากฏอยู่บนป้ายร้านค้าภาษาจีน ที่พบในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ มีทั้งหมด 4 สี คือ สีทอง สีขาว สีแดงและสีเงินตามลำดับ มีจำนวนทั้งหมด 50 ร้าน การใช้สีตัวอักษรบนป้ายร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนจะคำนึงถึงมากในความหมายของสีเพราะการเลือกสีจะต้องให้เป็นมงคลและควรเลือกสีที่ถูกโฉลกกับธาตุประจำตัวของคนคนนั้น(อานวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, 2546) สามารถจำแนกเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงสีของตัวอักษรป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ลำดับ	สี(ตัวอักษร)	จำนวน (ป้าย)	ร้อยละ
1	ทอง	35	70
2	ขาว	7	14
3	แดง	6	12
4	เงิน	2	4
รวม		50	100

4. วิธีอ่านป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

วิธีการอ่านป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ คือวิธีการอ่านชื่อร้านค้าภาษาจีนที่พบในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวนทั้งหมด 50 ร้าน โดยนำวิธีการอ่านชื่อร้านค้าภาษาจีนในกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์และจำแนกวิธีการอ่าน พบทั้งหมด 3 วิธีสามารถจำแนกเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงวิธีอ่านป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ลำดับ	วิธีการอ่าน	จำนวน (ป้าย)	ร้อยละ
1	ขวาไปซ้าย	44	88
2	ซ้ายไปขวา	5	10
3	บนลงล่าง	1	2
รวม		50	100

อภิปรายผล

จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 ร้าน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาแจกแจงได้เป็น 4 ประเด็น คือ 1) ที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ 2) สปีชชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ 3) สัตว์อักษรป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนใน ถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ 4) วิธีการอ่านป้ายของร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ผลจากการวิจัยสามารถนำมาสรุปผลการวิจัยอิงตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาที่มาของป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ สามารถสรุปผลได้ว่า จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 ร้าน อ้างอิงจากผลการวิจัยครั้งนี้สามารถวิเคราะห์และจำแนกที่มาของชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ได้ทั้งหมด 7 ประเภท ประเภทที่มากที่สุดใช้ในการตั้งชื่อป้ายร้านค้ามากที่สุด คือ 1) แซ่ + คำนามคน มีจำนวน 30 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 60 เนื่องจากชาวจีนสมัยก่อนที่อพยพเข้ามาไทยส่วนใหญ่นิยมใช้แซ่ของตนในการตั้งชื่อร้าน เพราะเป็นผู้ก่อตั้งและเริ่มกิจการ จึงมักนำแซ่ของตนเข้าไปอยู่ในชื่อร้านค้าของตนด้วยและได้มีการเพิ่มคำนามคนเข้าไป ในชื่อร้านด้วยเพื่อเพิ่มความเป็นสิริมงคล ต่อมาเมื่อรุ่นลูกหลานที่ต้องมารับช่วงต่อกิจการจึงยังคงใช้ป้ายเดิมจนถึงปัจจุบัน เพราะคนไทยเชื้อสายจีนนับถือบรรพบุรุษและให้ความสำคัญกับตระกูลแซ่ สอดคล้องกับสุภัทรา โยธินศิริกุล (2561) การนำชื่อแซ่ของบุคคลมาตั้งชื่อ สะท้อนถึงการอนุรักษ์ยึดมั่นในวัฒนธรรมแม่ แม้ผู้ซื้อชาวไทยจะไม่เข้าใจในความหมายของชื่อร้านค้าก็ตาม แต่ผู้ประกอบการร้านค้าต้องการให้คนในตระกูลเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการร่วมกับเจ้าของร้านด้วย และเกิดความภาคภูมิใจในกิจการค้าของตน เพราะทั้งชื่อและแซ่ต่างเป็นลักษณะเบื้องต้นที่บ่งบอกความเป็นจีนและแสดงถึงการสืบทอดเชื้อสายของวงศ์ตระกูล นอกจากชื่อนิยมนำความหมายมงคลมาตั้งชื่อร้านค้า สอดคล้องกับวิยะดา จงบรรจบ (2553) ที่ศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า กล่าวว่า ความหมายที่แสดงประเภทธุรกิจการค้า มีความหมายเกี่ยวกับภาพความเจริญรุ่งเรืองและความเป็นสิริมงคล ความมั่งคั่งร่ำรวย ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความมั่นคงยั่งยืน อำนาจ ชัยชนะความสุข ความสวยงามและความหมายอื่นๆและสอดคล้องกับเบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์ (2563) ที่พบว่า การนำชื่อบรรพบุรุษมาเป็นชื่อร้านค้าเป็นสิ่งที่สร้างความเป็นสิริมงคลให้กับธุรกิจ ซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยเรื่อง การสำรวจศึกษาและวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี โดย เมฆม สอดส่องกุล (2555) ผลการวิเคราะห์พบว่า ประเภทที่มานิยมนำมาใช้มากที่สุด คือ การใช้ชื่อบุคคลมาเป็นชื่อร้านค้า ไม่ใช่แซ่หรือนามสกุล และแตกต่างจากปวีณา ภัทรศิริโรจน์ (2566) ได้ทำการสำรวจและวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดขอนแก่น พบว่า การตั้งชื่อร้านค้าบางร้านในจังหวัดขอนแก่น ไม่ได้สะท้อนแนวคิดหรือคงไว้ซึ่งความเชื่อในอดีตที่ผสมผสานระหว่างการดำรงไว้ซึ่งวงศ์ตระกูล แต่เป็นการตั้งชื่อร้านค้าตามกระแสนิยม

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ สามารถสรุปผลได้ว่า จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 ร้าน อิงจากผลการวิจัยครั้งนี้สามารถวิเคราะห์และจำแนกป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ได้ทั้งหมด 7 สี คือ สีแดง สีดำ สีขาว สีน้ำตาล สีเขียว สีเทาและสีเหลือง ตามลำดับ พบว่า สีที่ถูกนำมาใช้ทำเป็นป้ายร้านค้าที่พบมากที่สุดบนถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ก็คือ สีแดง มีจำนวน 20 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิสมัย สุภัทรานนท์ (2546) กล่าวว่า สำหรับสีแดงตามศาสตร์ฮวงจุ้ยแล้วสีแดงเป็นสีของหยาง ทำให้เกิดความโชคดีอย่างไม่มีที่สิ้นสุด หมายถึง ความสุข ความเจริญรุ่งเรือง ไฟและความอบอุ่น อีกทั้งสอดคล้องกับกิตติชูพงษ์ ฉัตรเจริญสิน (2555) กล่าวว่า สีแดงสื่อถึงความเป็นมงคลและความเจริญรุ่งเรือง โดยมีความเชื่อว่าพลังอำนาจของสีแดงสามารถป้องกันภัยจากสิ่งชั่วร้ายได้ การใช้สีป้ายร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีน จะให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในด้านความหมายของสีเพราะการเลือกสีจะต้องเป็นมงคลและควรเลือกสีที่ถูกโฉลกกับธาตุประจำตัวของคนคนนั้น สอดคล้องกับอำนาจชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์ (2546) ชาวจีนเชื่อว่าแม้สีขาวแสดงถึงความโศกเศร้า แต่ในทางฮวงจุ้ยเป็นสิ่งที่ดีเป็นสัญลักษณ์ของความสว่างและกล่าวว่า สีเหลืองทองเป็นสัญลักษณ์ของดวงอาทิตย์ ส่วนสีเขียวเป็นเครื่องหมายฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งบ่งบอกถึงการเจริญเติบโต

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาตัวอักษรป้ายร้านค้าภาษาจีนใน ถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ สามารถสรุปผลได้ดังนี้ ผลจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 50 ร้าน พบสีทั้งหมด 4 สี คือ สีทอง สีขาว สีแดงและสีเงิน ตามลำดับ พบว่า สีของตัวอักษรบนป้ายร้านค้าที่พบมากที่สุดบนถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ คือ สีทอง มีจำนวน 35 ป้าย คิดเป็น ร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่องการสำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดยะลา โดยวรลิสและคณะ (2562) ผลการวิเคราะห์พบว่าสีตัวอักษรที่นิยมนำมาใช้มากที่สุดคือ สีทองหรือสีเหลือง เป็นสัญลักษณ์แทนธาตุดิน ซึ่งหมายถึง ความเป็นปึกแผ่นมั่นคง ทั้งในแง่ของอารมณ์ความรู้สึกและชีวิตความเป็นอยู่ ความเจริญรุ่งเรือง สีขาว เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความบริสุทธิ์ ความสว่าง และสมปรารถนา สีแดง หมายถึง แสงสว่าง ความอบอุ่น พลังกำลัง และความรุ่งโรจน์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวชิรธารและคณะ (2559) กล่าวว่า ชาวจีนเชื่อว่าสีทองเป็นสีที่สื่อถึงความร่ำรวย น่าเกรงขาม ปรารถนาอำนาจและความมั่งคั่ง ทั้งนี้การใช้สีตัวอักษรบนป้ายร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนจะคำนึงถึงมากในความหมายของสี เพราะการเลือกสีจะต้องให้เป็นมงคลและควรเลือกสีที่ถูกโฉลกกับธาตุประจำตัวของคนคนนั้น

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาวิธีการอ่านป้ายร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ สามารถสรุปผลได้ดังนี้ จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ทั้งหมด 50 ร้านและจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอิงจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า วิธีการที่นิยมมากที่สุด คือ การอ่านจากขวาไปซ้าย จำนวน 44 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 88 เนื่องจากคนไทยเชื้อสายจีนที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยก่อนการปฏิรูปอักษรจีนในสมัยราชวงศ์ชิง สืบทอดตัวอักษรดั้งเดิมหรือตัวเต็มในการเขียนนิยมเขียนอักษรจากบนลงล่างและขวาไปซ้าย สอดคล้องกับงานวิจัย ของเบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์ (2563) ที่พบว่า ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดกาญจนบุรีที่เขียนด้วยอักษรจีนทุกร้าน ใช้อักษรจีนแบบตัวเต็ม และเขียนเรียงจากขวาไปซ้ายมากที่สุด และสอดคล้องกับสุภัทรา โยธินศิริกุล (2561) ศึกษาชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร พบชื่อร้านทองคำภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร เขียนด้วยอักษรจีนตัวเต็มและอักษรไขว้มากที่สุด อ่านจากขวาไปซ้ายมากที่สุด

นอกจากนี้การศึกษาร้านนี้พบคำภาษาจีนแต่จื๊วมากที่สุด เป็นเสียงภาษาถิ่นเดิมของเจ้าของกิจการ เป็นการสะท้อนการเปลี่ยนผ่านยุคสมัยที่ในปัจจุบันภาษาจีนกลางมีบทบาทสำคัญมากกว่าภาษาจีนพื้นถิ่น ซึ่งอาจทำให้คุณค่าภาษาจีนแต่จื๊วอาจถูกเลือนหายตามกาลเวลา ส่งผลให้ร้านค้าในปัจจุบันเริ่มใช้เสียงภาษาจีนกลางตั้งชื่อร้านแทนการใช้เสียงภาษาจีนพื้นถิ่น จึงอาจทำให้คนรุ่นใหม่ ขาดความเข้าใจเสียงภาษาจีนถิ่นแต่จื๊ว รวมถึงวิธีการอ่านแบบธรรมเนียมโบราณที่มีมาตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษ การศึกษาป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในถนนโกสีย์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์จึงเป็นการเชื่อมโยงคุณค่าทางวัฒนธรรมจีน จากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนในเขตอำเภออื่นของจังหวัดนครสวรรค์หรือจังหวัดอื่น ๆ ที่ยังไม่มีการศึกษาในลักษณะเดียวกัน เพื่อเป็นการศึกษาเชิงพื้นที่และเป็นประโยชน์ต่อจังหวัดนั้น อีกทั้งอาจพบความแตกต่างของการตั้งชื่อที่สะท้อนความเป็นท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาความหมายการใช้สีของป้ายตัวอักษรและสีตัวอักษรในพื้นที่อื่น อาจพบความแตกต่างจากป้ายร้านค้าภาษาจีนที่ปรากฏในถนนโกสีย์ จังหวัดนครสวรรค์

เอกสารอ้างอิง

- กมล มั่นภักดี. (2529). *ประวัติมหาดไทยส่วนภูมิภาค จังหวัดนครสวรรค์*. นครสวรรค์: ไพศาลการพิมพ์.
- กรวรรณ พรหมแย้ม. (2565). การศึกษาภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ด้านภาษาจีน และกลวิธีการแปลชื่อธุรกิจร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่. *มนุษยศาสตร์สาร*, 23(1), 257-278.
- กิตติชูพงษ์ ฉัตรจรรยาสิน. (2555). *ฮวงจุ้ย คุณค่าและอิทธิพลที่มีต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทย*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- เกริกวิชัย กฤษฏาพงษ์. (2558). *การเลือกใช้สีตามหลักภูมิปัญญาจีน*. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2566, จาก <https://www.bloggang.com>

- จิตติพรรณ หลีสกุล. (2562). ชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- นิธิดา ศรีบุญชัยชูสกุล. (2560). ป้ายยี่ห้อ ป้ายสำนัก จิตวิญญาณสำคัญแท้ของชาวจีน. สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2565, จาก https://waymagazine.org/chinese_sign
- เบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์. (2563). ความหมายที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลบนแผ่นป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดกาญจนบุรี. *วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 13(25), 61-72.
- ปรียารัช ฉัตรมานพ. (2547). บทบาทของย่านการค้าศูนย์กลางเมืองนครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ปวีณา ภัทรสิริโรจน์และคณะ. (2566). การสำรวจและวิเคราะห์ป้ายชื่อร้านค้าภาษาจีนในจังหวัดขอนแก่น. *วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒนา*, 5(1), 111-122.
- พรพรรณ จันทโรนานนท์. (2556). ปากน้ำเมืองท่าโบราณ: ความเชื่อและวิถีชีวิตของชาวจีน. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*, 16(2), 30-38.
- พิชัย แก้วบุตร. (2563). ความพร้อมของภาษาจีนของท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับ MICE CITY : การศึกษาตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 17(1), 89-104.
- พิศมัย สุภัทรานนท์. (2546). *ฮวงจุ้ย มนุษย์และสิ่งแวดล้อมต้องกลมกลืนกัน*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- เมฆม สอดส่องฤกษ์. (2555). การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 8(2), 59-89.
- ยุพิน กรณียเดช. (2566). การสำรวจและวิเคราะห์ป้ายร้านค้าภาษาจีน กรณีศึกษา:ชุมชนจีนตลาดเก่าระนอง. *วารสารสังคมศาสตร์ นิติรัฐศาสตร์*, 5(1), 115-134.
- วชิรธาร บิฑูและคณะ. (2559). แนวทางการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนแต่จิวในเขตเทศบาลเมืองพะเยา. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ) สาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วรวิไล รุ่งบานจิต และคณะ. (2562). *สำรวจและศึกษาการตั้งชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. คลังปัญญาแห่งชายแดนใต้.
- วัชรพล ศิริสุวิไลและคณะ. (2563). การสำรวจป้ายข้อความเพื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านภาษาจีนในการรองรับการท่องเที่ยวผ่านเส้นทางรถไฟลาว-จีน กรณีศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดหนองคาย. *วารสารวิชาการธรรมทรรศน์*, 23(2), 191-208.
- วิยะดา จงบรรจบ. (2533). *การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- สงกรานต์ สังสิทธิ์ยากร. (2558). *หนังสือสืบสานประเพณี 100 ปีแห่งศรัทธา*. กรุงเทพฯ: คอมแพคท์พริ้นท์.
- สิริรัตน์ แก้วหัตถ์นุ้ยและกฤตพร สินชัย. (2566). การแปลกับการศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์ของป้ายสาธารณะภาษาจีนในจังหวัดภูเก็ต. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา*, 8(2), 246-263.
- สุชาติ แสงทอง. (2560). *นครสวรรค์ศึกษา: บันทึกเรื่องราวคนจีนปากน้ำโพ*. นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.

- สุภรณ์ โอเจริญ. (2541). *มอญในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุภัทรา โยธินศิริกุล. (2561). การศึกษาชื่อร้านทองคำภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนใน กรุงเทพมหานคร. *วารสารภาษาศาสตร์และวัฒนธรรม*, 7(2), 202-230.
- สุภัทรา โยธินศิริกุล. (2563). ภาษาบนป้ายชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนเยาวราช: กรณีศึกษาชื่อร้านค้าภาษาจีนและภาษาไทย. *มนุษยศาสตร์สาร*, 21(1), 55-74.
- อำนวยการชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์. (2546). *ฮวงจุ้ย มั่นคง ร่ำรวย มีสุข*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้ากรุ๊ป.
- Cenoz, Jasone and Gorter, Durk. (2006). *Linguistic Landscape and Minority Languages*. In Gorter, Durk (ed). *Linguistic Landscape: A New Approach to Multilingualism*. Clevedon: Multilingual Matters Ltd., 67-80.
- Landry, R., Bourhis, R. (1997). Linguistic landscape and ethnolinguistic vitality: an empirical study, *Journal of language and social Psychology*, 16 (1), 23-49.
- ลิ มาน และ ชีร์โชติ เกิดแก้ว. (2563). วิถีชีวิตของคนไทยเชื้อสายจีนในตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมือง นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. (เอกสารนำเสนอ). การประชุมวิชาการและนำเสนอ ผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12. Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2021, (413-423). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- Zhang, Wen. (2563). วิถีชีวิตของคนไทยเชื้อสายจีนยูนนาน บ้านทอดไทย ตำบลทอดไทย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ).

สื่อการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ภาพพิมพ์นูนและอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษ:

กรณีศึกษาโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ

สุลภกัญญา บุญโยธิน, ชนกนาถ จินศรี*
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
E-mail: chanoknad_c@rmutt.ac.th*
*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษากลางสำหรับคนทั่วโลกที่ใช้ในการสื่อสาร ในประเทศไทย ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในงานวิชาการและการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเน้นให้เกิดทักษะเพื่อการสื่อสาร การออกแบบหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษส่วนมากสำหรับผู้เรียนที่ปกติและหลักสูตรสำหรับผู้พิการทางสายตามีปริมาณน้อย จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยและสร้างสื่อการเรียนรู้ภาพพิมพ์นูนและนิตานอักษรเบรลล์ ภาษาอังกฤษ วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยและสร้างสื่อการเรียนรู้เพื่อออกแบบทดลองและพัฒนาสื่อภาพนูนและอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่พิการทางสายตาและประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนพร้อมทั้งจดสิทธิบัตร กลุ่มตัวอย่างคือครูผู้สอนนักเรียนตาบอดโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหาส่วนการสัมภาษณ์ ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อหนังสือนิตานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการใช้สื่อการเรียนรู้บัตรคำและภาพนูนหลายมิติในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: สื่อการเรียนรู้, ผู้พิการทางสายตา, ภาพนูน, อักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษ

Learning Materials on Photo Print and Braille English: A Case Study of The Bangkok School for The Blind

Sulaganya Punyayodhin, Chanoknad Chinsri*

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

E-mail: chanoknad_c@rmutt.ac.th*

*Corresponding author

Abstract

English language is considered as a global lingua franca used for communication worldwide, including in Thailand. The role of English has become increasingly significant in both academic and everyday life contexts. English language teaching typically focuses on developing communication skills. Most curriculum designs are intended for sighted individuals and lack tailored approaches for visually impaired learners. This gap has led to the study and innovative learning materials. The objective is to design, test, and develop photo prints and Braille English resources for visually impaired learners, as well as to evaluate the satisfaction of teachers and obtain a patent for these innovations. The samples consisted of 5 teachers at the Bangkok School for the blind, Bangkok. The instruments were questionnaires and in-depth interviews. Descriptive statistics used for data analysis were mean and standard deviation. Content analysis was employed to analyze the qualitative data. The results revealed that: 1) the teachers were satisfied with the overall storytelling media for learning at the highest level, 2) the teachers were satisfied with the flashcards and the dimensioned pictures for learning at the highest level.

Keywords: Learning Aids, Visually Impaired Students, Photo Print, English Braille

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่สำคัญในยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบัน โดยเฉพาะในบริบทที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษเป็นกุญแจสำคัญในการเปิดประตูโอกาสต่างๆ และมีความสำคัญในหลายด้านของชีวิตทั้งในด้านการศึกษา การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และการทำงานในระดับนานาชาติ ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนในทุกช่วงวัยและทุกสถานะการศึกษา การมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลและทรัพยากรที่มีอยู่ทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการเผยแพร่ข้อมูลแนวทางการศึกษาสำหรับผู้ปกครองทางการมองเห็นในยุคศตวรรษที่ 21 โดย น.ส.ตริณช เทียนทอง รุมว.ศึกษาธิการ (สัมภาษณ์, 2565: ออนไลน์) สถิติข้อมูลของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า ประเทศไทยมีคนพิการทุกประเภทกว่า 2.1 ล้านคน ในจำนวนนี้มีผู้พิการทางการเห็น 186,701 คน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายลดการเหลื่อมล้ำ โดยได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ผู้พิการทุกประเภทต้องได้รับสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคทางด้านการศึกษา อย่างไรก็ตาม สำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตาคือกลุ่มที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น การสูญเสียการมองเห็นในระดับต่างๆ ไม่เพียงแต่ทำให้การดำเนินชีวิตประจำวันเป็นเรื่องยากลำบากขึ้น แต่ยังส่งผลต่อความสามารถในการศึกษา การที่พวกเขาไม่สามารถมองเห็นหรือมองเห็นได้อย่างจำกัดทำให้การเข้าถึงข้อมูลและสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการศึกษาเป็นไปได้ยากกว่าเด็กทั่วไปซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้ทักษะต่างๆ รวมถึงทักษะทางภาษามีความท้าทายมากขึ้น จากผลการจัดอันดับทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษของประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก โดย Education First หรือ EF English Proficiency Index ประจำปี 2023 พบว่า ประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 101 จาก 113 ประเทศ โดยขณะที่ค่าเฉลี่ยทั่วโลกอยู่ที่ 502 คะแนน ค่าเฉลี่ยของไทยอยู่ที่ 416 คะแนน วัดผลได้ว่ามีระดับความเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษต่ำมาก (Very Low Proficiency) หรือเทียบเท่าได้กับระดับ B1 ตามเกณฑ์การวัดผลของ CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) (ผู้จัดการออนไลน์, 2566: ออนไลน์) และจากผลการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล ของ PISA 2022 พบว่า แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของคะแนนตั้งแต่การประเมิน PISA 2000 จนถึง PISA 2018 ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของไทยไม่เปลี่ยนแปลง ในขณะที่ด้านการอ่านมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง(PISA THAILAND, 2566: ออนไลน์) ซึ่งสาเหตุดังกล่าวอาจเนื่องมาจากการใช้เทคนิคการสอนที่ไม่เหมาะสมและขาดการปรับปรุงตามความต้องการเฉพาะของผู้เรียนยังเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การพัฒนาทักษะการอ่านจึงไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง (Brown, 2021)

ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กปฐมวัยที่กำลังอยู่ในช่วงพัฒนาทักษะพื้นฐาน การอ่านนิทานถือเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในเด็กเล็ก เนื่องจากนิทานไม่เพียงแต่ให้ความสนุกสนานและความเพลิดเพลิน แต่ยังช่วยให้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างประโยค รวมทั้งแนวคิดต่างๆ ผ่านเรื่องราวที่น่าสนใจ (Wright, 1995) การใช้สื่อนิทานในการสอนภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การอ่านนิทานออกเสียง การใช้ภาพประกอบ การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิทาน และการสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง (Nguyen & Bui, 2021) อย่างไรก็ตาม เด็กผู้พิการทางสายตาก็จะไม่ได้รู้ประสบการณ์ในการอ่านหนังสือนิทานเหมือนกับเด็กทั่วไป เนื่องจากข้อจำกัดในการมองเห็น ทำ

ให้พวกเขาไม่สามารถเข้าถึงหนังสือในรูปแบบดั้งเดิมได้ซึ่งการศึกษาของนักเรียนกลุ่มนี้ต้องการสื่อการเรียนการสอนที่ออกแบบมาเป็นพิเศษเพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียมกับนักเรียนคนอื่นๆ ซึ่งการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและการใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย เช่น การใช้โปรแกรมอ่านหน้าจอ หนังสือเสียง และสื่อสัมผัส (tactile materials) ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้มากขึ้น (Chen, 2023) ดังจะเห็นได้ว่าการพัฒนาหนังสือนิทานภาษาอังกฤษสำหรับเด็กผู้พิการทางสายตาจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง หนังสือนิทานที่ออกแบบมาสำหรับเด็กผู้พิการทางสายตาควรมีลักษณะที่เอื้อต่อการเข้าถึงข้อมูลและเนื้อหาได้ง่าย เช่น การใช้ตัวอักษรเบรลล์ ภาพวาดที่สามารถสัมผัสได้ โดยมีการรับรู้ต่างๆ ผ่านทางเสียงและการสัมผัสรูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และขนาดของวัตถุโดยใช้ปลายนิ้วเป็นเครื่องมือหลักในการเรียนรู้ เพื่อให้สร้างจินตนาการและมโนภาพในสมองได้ การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยพบว่าโรงเรียนสำหรับผู้พิการทางสายตายังขาดสื่อการเรียนรู้ที่เป็นภาษาอังกฤษอีกมาก ดังนั้นในการวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นการออกแบบพัฒนาสื่อการสอนภาพหลายมิติบัตรคำ (flashcards) และตัวการ์ตูนภาพหลายมิติประกอบนิทาน โดยมีตัวอักษรเบรลล์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษอธิบายประกอบภาพเพื่อช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการมีจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ผ่านการสัมผัสพื้นผิวที่เป็นภาพวาดหลายมิติ ช่วยในการเรียนรู้จดจำคำศัพท์ ประโยค และสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาพพิมพ์และนิทานโดยใช้ตัวอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษ
2. ประเมินความพึงพอใจผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนที่มีกับสื่อการเรียนรู้ภาพพิมพ์และนิทานอักษรเบรลล์

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งเน้นการผลิตสื่อการเรียนรู้ภาพพิมพ์สำหรับผู้พิการทางสายตา นับเป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนการสอนเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายและขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังแสดงในกรอบแนวคิด ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรได้แก่นักเรียนผู้พิการทางสายตาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ จำนวน 10 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเดือนตุลาคม 2562 ถึงเดือนกันยายน 2564 ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย การเก็บข้อมูลได้แก่หนังสือนิทานภาพนูนบรรยายด้วยอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจและความคิดเห็นต่อสื่อการเรียนสำหรับครูผู้สอนโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและสัมภาษณ์เพื่อสอบถามความคิดเห็นต่อการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาพนูน

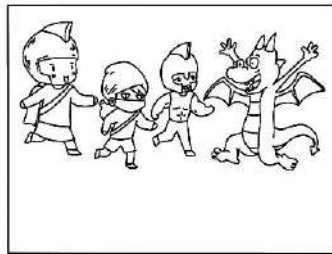
3. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อมูล สืบเนื่องจากการใช้สื่อการเรียนรู้ภาพนูน ความคิดเห็นจากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญนักเรียนผู้พิการทางสายตา การสัมภาษณ์ครูผู้สอนโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนรู้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ ตามวิธีของ Likert Five Rating Scales โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยในการวิเคราะห์ใช้ค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์การประเมินตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 103 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติขั้นพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence)

4. แบบประเมินการเรียนรู้ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แบบประเมินแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือด้านเนื้อหา ประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษา ความทันสมัย เนื้อหาเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ภาพประกอบสื่อความหมาย ด้านคุณลักษณะ ประเมินรูปแบบ รูปเล่ม ความสมบูรณ์ของเนื้อหา ความถูกต้องตามหลักวิชาการ ความเป็นประโยชน์ ส่งเสริมจริยธรรม นำไปใช้ได้จริง ด้านคุณประโยชน์ ประเมินความเป็นไปได้กับการนำไปใช้ ความเหมาะสมกับผู้เรียน คุณประโยชน์ที่จะเกิด คุณประโยชน์ในภาพรวม และแบบประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ แบบประเมินแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านการใช้คำศัพท์ ประเมินความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การสื่อความหมายของภาพ ด้านการออกแบบ ประเมินขนาดภาพนูน วัสดุที่ปลอดภัยต่อการสัมผัส การจัดวางและอักษรเบรลล์ ความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน ด้านคุณประโยชน์ ประเมินภาพนูนกับการสัมผัส การประยุกต์ใช้ในห้องเรียนและ กิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อออกแบบทดลองและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาพนูนบรรยายด้วยอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษประกอบภาพและประเมินความพึงพอใจผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนที่มีต่อสื่อการเรียนรู้เพื่อนักเรียนผู้พิการทางสายตา นอกจากนี้ได้รวบรวมผลการวิจัยจากการเก็บข้อมูลดังนี้ การออกแบบสื่อการเรียนรู้ภาพนูนบรรยายภาพด้วยอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษจากการ

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลที่โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพและสำรวจความพึงพอใจต่อการประเมินชิ้นงานที่เป็นสื่อการเรียนรู้จากนิทานภาพนูนหลายมิติของผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอน

รูปที่ 1 ตัวอย่างรูปภาพนูนบรรยายด้วยอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษประกอบภาพที่ได้รับเลขที่คำขอในการจดสิทธิบัตรประเภทออกแบบผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 1 ผลแบบสอบถามความพึงพอใจของครูต้อสื่อการเรียนรู้นิทาน (N=5 คน)

ความพึงพอใจของครูต้อสื่อการเรียนรู้นิทาน	ระดับความพึงพอใจ		
	Mean	S.D.	แปลผล
Part 1: ด้านรูปเล่มและภาพประกอบ	4.60	0.59	มากที่สุด
1. การใช้วัสดุปลอดภัยต่อการสัมผัส	4.90	0.32	มากที่สุด
2. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	4.70	0.48	มากที่สุด
3. ขนาดภาพนูนมีความเหมาะสม	4.30	0.82	มาก
4. รูปแบบการจัดพิมพ์ จัดรูปเล่มน่าสนใจ มีความทันสมัย	4.50	0.53	มาก
Part 2: ด้านการดำเนินเรื่อง	4.47	0.57	มาก
1. ลำดับเหตุการณ์มีความต่อเนื่องกัน	4.10	0.32	มาก
2. ตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ดำเนินเรื่องน่าอ่านชวนให้ติดตาม	4.30	0.67	มาก
Part 3: ด้านเนื้อหา	4.80	0.41	มากที่สุด
1. เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.70	0.48	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในเนื้อหา	4.90	0.32	มากที่สุด
3. เนื้อหาส่งเสริมจริยธรรมและความดี ทศนคติเชิงบวก	4.80	0.42	มากที่สุด
Part 4: ด้านคุณประโยชน์	4.55	0.51	มากที่สุด
1. นำไปใช้เรียนรู้ได้จริง	4.70	0.48	มากที่สุด
2. ผลงานส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนผู้สอน และต่อสถานศึกษาและชุมชน	4.40	0.52	มาก
รวม	4.61	0.54	มากที่สุด

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ผลการสำรวจความพึงพอใจของครูที่มีต่อหนังสือนิทาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.61, S.D.= 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.80, S.D.= 0.41) รองลงมา คือ ด้านรูปเล่มและภาพประกอบอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.60, S.D.= 0.59) ด้านภาษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.55, S.D.= 0.51) และด้านการดำเนินเรื่องอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.47, S.D.= 0.57)

ด้านรูปเล่มและภาพประกอบ พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การใช้วัสดุปลอดภัยง่ายต่อการสัมผัส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.90, S.D.= 0.32) รองลงมา คือ ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.70, S.D.= 0.48) รูปแบบการจัดพิมพ์ จัดรูปเล่มน่าสนใจ มีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.50, S.D.= 0.53) และขนาดภาพพูนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.30, S.D.= 0.53)

ด้านการดำเนินเรื่อง พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 5.00, S.D.= 0.00) รองลงมา คือ ดำเนินเรื่องน่าอ่านชวนให้ติดตาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.30, S.D.= 0.67) และลำดับเหตุการณ์มีความต่อเนื่องกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.10, S.D.= 0.32)

ด้านเนื้อหา พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.90, S.D.= 0.32) รองลงมา คือ เนื้อหาส่งเสริมจริยธรรมและคุณธรรม ทักษะคิดเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.80, S.D.= 0.42) และเนื้อหามีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.70, S.D.= 0.48)

ด้านคุณประโยชน์ พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และระดับมาก 1 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นำไปใช้เรียนรู้ได้จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.70, S.D.= 0.48) และผลงานส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้สอนและต่อสถานศึกษาและชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.40, S.D.= 0.52)

อภิปรายผล

เนื้อหาเรื่องราวหนังสือนิทานภาพพิมพ์นูนนั้นสนุกและน่าสนใจ โดยเฉพาะในหมู่เด็กผู้ชาย รวมทั้งคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ก็เป็นคำศัพท์ง่ายๆ โครงสร้างไม่ซับซ้อน เด็กสามารถเข้าใจได้ง่าย เป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ คำศัพท์ง่าย เด็กอาจจะสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ เนื้อหาสนุกและน่าสนใจมาก โดยเฉพาะตัวละครเหล่านั้น อัศวิน และมังกร ซึ่งเป็นตัวละครที่เด็กผู้ชายชื่นชอบ การใช้เรื่องราวและคำศัพท์มีความเหมาะสม โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษไม่ซับซ้อน เด็กอาจเข้าใจได้ ตัวละครในบางฉากอยู่ใกล้กันเกินไป ไม่มีช่องว่างระหว่างตัวละคร ดังนั้นผู้เข้าร่วมจึงไม่สามารถแยกแยะตัวละครได้ ดังนั้นวัสดุของตัวละครแต่ละตัวจึงควรใช้ไม่เหมือนกันหรือควรเว้นที่ว่างให้ตัวละครแต่ละตัวมีระยะห่างกันมากขึ้น ตัวละครและฉากกว้างเกินไป ขาดสีสัน และรายละเอียดน้อยเกินไป ดังนั้นจึงไม่น่าสนใจ ผู้เข้าร่วมไม่สามารถอ่านอักษรเบรลล์ได้ไม่ค่อยดี ผู้เข้าร่วมสามารถเล่าเรื่องราวบางจุดได้ ตัวละครที่ผู้เข้าร่วมชอบมากที่สุดคือมังกรเพราะความชอบส่วนตัวและน่าจะเป็นยุคที่มีการนำเสนอตัวละครเกี่ยวกับมังกร ทำให้เรื่องราว

น่าสนใจ ผู้เข้าร่วมไม่สามารถอ่านอักษรเบรลล์ได้ไม่ค่อยดีจึงจำชื่อตัวละครไม่ได้ ในส่วนของบัตรภาพพูนหลายมิติครุมีความพึงพอใจต่อการนำคำศัพท์ที่อยู่ในระดับ คำศัพท์นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความพึงพอใจต่อการออกแบบสื่อการเรียนรู้บัตรคำ วัสดุที่ใช้ปลอดภัยต่อการสัมผัส การจัดวางภาพพูนและอักษรเบรลล์เหมาะสม การออกแบบบัตรคำได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเบื้องต้น รวมทั้งการเก็บข้อมูลเชิงลึก การสัมภาษณ์ รวมทั้งวิเคราะห์หาข้อสำคัญที่เป็นจุดที่สามารถจะนำมาทำวิจัยต่อยอดได้ ภาพพูนช่วยกระตุ้นการฝึกสัมผัสทางมือ และใช้ได้ในห้องเรียนและกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน จากการวิจัยเราได้ผลลัพธ์เป็นบัตรภาพพูนหลายมิติและหนังสือนิทานเป็นหลัก ในการวิจัยในอนาคต อาจมีการสร้างนิทานภาษาอังกฤษด้วยภาพในเชิงมิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อจำกัดของการวิจัยคือการสร้างสื่อนวัตกรรมและถูกจำกัดด้วยความรู้และความสามารถในการเรื่องของอักษรเบรลล์ รวมทั้งไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับผู้พิการทางสายตาในบางกรณี ตัวอักษรเบรลล์เป็นสิ่งที่ยาก แม้แต่ขั้นตอนการทำบัตรอักษรภาพพูนและรวมถึงการเขียนเรื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย และนอกจากนี้เนื่องจากระยะเวลาที่มีจำกัดทำให้นักวิจัยไม่สามารถบริหารเวลาได้ตลอดกระบวนการ และแม้กระทั่งวิธีการสร้างภาพและเรื่องราวสำหรับผู้พิการทางสายตา รวมทั้งเป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ นอกจากนี้การดำเนินงานวิจัยมีอุปสรรคอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเกิดโรคระบาดโควิดซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงขอเสนอแนะให้วางแผนการศึกษาให้ดีและลงพื้นที่มาเป็นระยะหนึ่งก่อนที่จะลงมือทำการศึกษาและวิจัย รวมทั้งควรศึกษาอักษรเบรลล์และการสร้างภาพพูนหลายมิติซึ่งทั้งสองสิ่งนี้นับเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการทำวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- Brown, R. (2021). Effective Teaching Strategies for Improving English Language Skills. *Educational Research and Reviews*, 59(4), 215-230. <http://doi.org/10.1080/00131881.2021.1973497>.
- Chen, L. (2023). The Use of Technology in English Language Education: Benefits and Challenges. *International of Educational Technology*, 41(2), 98-114. <https://doi.org/10.1007/s11528-023-00612-1>.
- Nguyen, T. (2020). Innovative Approaches in Teaching English to Visually Impaired Students. *Journal of Special Education Technology*, 35(3), 175-190. <http://doi.org/10.1177/0162643419878910>
- Wright, A. (1995). *Storytelling with children*. UK: Oxford University Press.

Enhancing Chinese Conversation Skills Through an Integrated Teaching Approach of The Subject: Chinese Conversation For 2nd Year Students of Suan Sunandha Rajabhat University

Alisa Mekkhum*, Li Yinsheng

College of Chinese Studies, Huachiew Chalermprakiet University

E-mail: 646130@live.hcu.ac.th*

*Corresponding author

Abstract

The purpose of this research was to enhance Chinese conversation skills through an integrated teaching approach of the Subject: ‘Chinese Conversation’ for 2nd year students of Suan Sunandha Rajabhat University. The three teaching approaches including 1) deductive teaching method, 2) audio lingual method, and 3) grammar translation method were integrated to create the teaching approach to increase Chinese communication performance of the students. The population was 160 students from the 2nd year students majoring Chinese language of 3 classes. Sixty participants were randomly selected from the 3 classes and equally divided into 2 groups, A and B. The research instrument consisted of 1) teaching module and language learning activities and 2) Chinese communication tests for both pre-test and posttest of the two groups.

After the implementation for 1 month, the results revealed that Group A learning with traditional teaching method achieved the mean score of 17.26 from the total of 30, while the B group learning with the integrated teaching method achieved the mean score of 20.20. This clearly showed that Group B surpassed Group A with the mean difference of 2.94. It can be concluded that the integrated teaching method played an important role in enhancing conversation skills does increasing language proficiency of the students. The learning activities provided real communication contexts which students can apply knowledge in real life leading to development in communication proficiency.

Keywords: Enhancing Communication Skills, Integrated Teaching Method, Chinese Conversation, Chinese Conversation Skill

Introduction

In most classroom teaching, only a single teaching method is used, which results in students lacking listening and speaking skills that are essential and should be developed to enhance their potential, as these are the fundamental skills leading to the development of listening and speaking abilities (Montana Tum-on, 2008, p.4). Most students lack a foundation in Chinese language, and their communication skills in listening, speaking, reading, and writing Chinese are not developed simultaneously and comprehensively, resulting in speaking skills being weaker than listening, reading, and writing skills (Zhong, 2022, p. 21-39). The Chinese conversation course focuses on practical communication, so teachers should consider providing opportunities for students to engage in communication activities, challenging them to participate in classroom discussions (Long, 1985). Consequently, studies have found that the use of integrated teaching methods, specifically "Constituent substitution," has been researched and proposed by Lu Zhiwei. This technique is used as a standard for vocabulary teaching, starting by analyzing and defining vocabulary with a focus on morphemes with similar meanings. Morpheme analysis emphasizes the language format mechanism, and constituent substitution can be used to teach both vocabulary and grammatical structure. According to Ping Sha (2000), this method is widely referenced and used in modern Chinese textbooks, serving as a standard for classifying vocabulary and identifying sub-units of words with combined sounds. It is applied in line with the Communicative Language Teaching (CLT) theory, which emphasizes learning through skill integration. The teaching methods used include the Lecture Method, the Grammar-translation Method, and the Direct Method.

Objective of the research

The aimed to enhance Chinese conversation skills through Chinese communication skills after the implementation of the integrated teaching methodology of the Subject: 'Chinese Conversation' for 2nd year students of Suan Sunandha Rajabhat University. The three teaching approaches including 1) deductive teaching method, 2) audio lingual method, and 3) grammar translation method were integrated to create the teaching approach to increase Chinese communication performance of the students.

Research Methodology

The participants in this study included 2nd year students majoring Chinese language of 3 classes. The number of the students in 3 classes were 53, 57, and 50 students, with the total of 160 students. Ten students were randomly selected from

each class to form Group A of 30 students learning with traditional teaching method and other 30 students also randomly selected from the 3 classes were in Group B learning with the integrated teaching methodology.

Data collection

Group A was taught with the traditional method for 2 times while Group B was taught with the integrated teaching methodology together with learning activities for 2 times. The research procedure followed the following steps:

1. Define the objective and analyze the suitable vocabulary and grammatical structure to design the integrated teaching methodology.
2. Design and select content suitable for the learners and align with the objectives of the Subject.
3. Write a test to assess Chinese speaking proficiency of students in both groups.
4. Find the IOC of the lesson plan and the test by asking the 5 experts to validate the instrument and tryout with the reliability of 0.85.
5. Implement the integrated teaching methodology with Group B while Group A learned with the traditional method.
6. Administer the Chinese communication test with the 2 groups after the implementation of the methods.
7. Analyze the scores of the students of the two groups.

Applying Integrated Teaching Methods:

To enhance students' proficiency in Chinese, integrated teaching methods combining the deductive teaching method, the audio-lingual method, and the grammar-translation method with techniques of constituent substitution are applied.

This activity aims to develop students' ability to start with individual words, proficiently combine them into phrases, and further expand them into sentences. Using carefully selected words as teaching tools plays a crucial role in students' mastery of basic Chinese spoken language. The key terms include "要" (yào), "时候" (shíhou), and the grammatical structure "连动句" (serial verb construction). These components are essential vocabulary items at HSK Level 1, frequently used in daily life. Once students become familiar with their application, they will better understand the usage of other words and be able to expand phrases into complete sentences, using them flexibly in basic conversations.

Step-by-Step Process:

1. Teach students to use the verb "要" (yào) to express "desire and intention" proficiently.
2. Introduce the common time noun "时候" (shíhou) to express actions occurring at a specific time.
3. Explain the grammar structure "连动句" (serial verb construction) to help students develop the ability to fluently express consecutive actions at a beginner level.

Table 1: Data collection framework

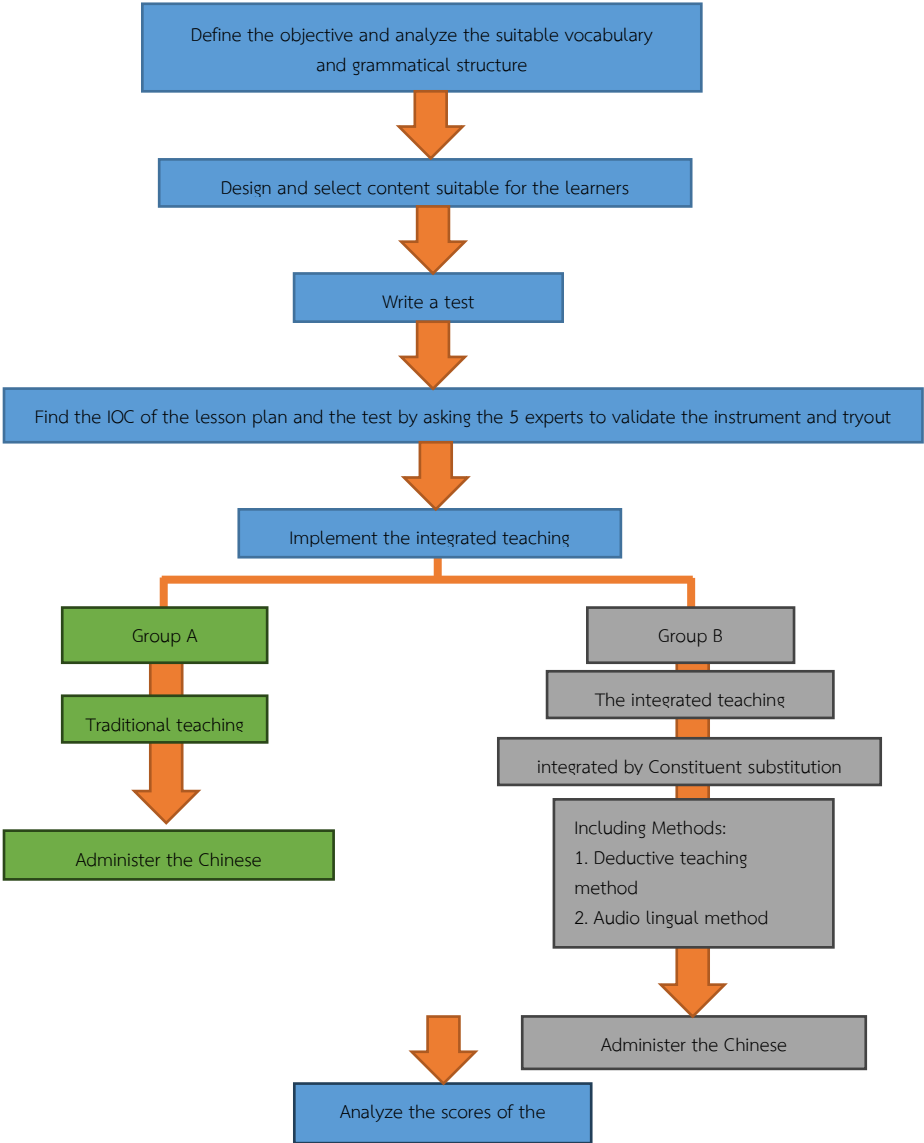
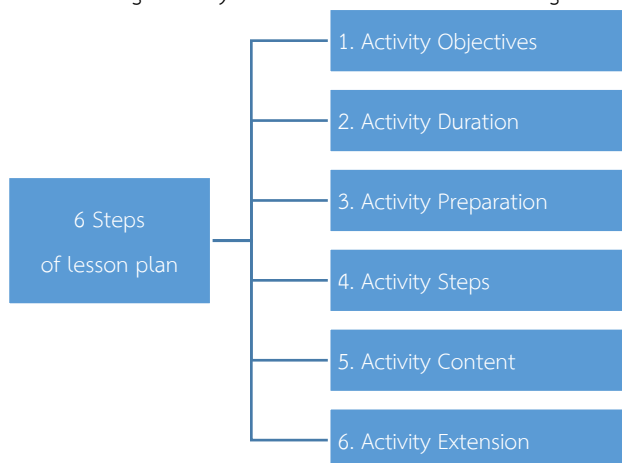

Table 2 : Training Activity Lesson Plan Process of Integrated teaching framework

Each oral training activity lesson plan consists of six steps, as detailed below:

1. Introduction: Briefly introduce the objectives and context of the activity.
2. Vocabulary Presentation: Introduce and explain the key words and phrases.
3. Controlled Practice: Engage students in activities that use the vocabulary in controlled, structured ways.
4. Contextual Practice: Provide opportunities for students to use the vocabulary in more natural, less structured contexts.
5. Production: Encourage students to create their own sentences and dialogues using the new vocabulary.
6. Review and Feedback: Summarize the activity and provide feedback on students' performance.

Research instrument

1. The learning activities to encourage Chinese speaking skills consisted of 10 items which were validated for IOC with the value higher than 0.5.

2. The test to evaluate the Chinese speaking proficiency was validated for the IOC with the value higher than 0.5. The test comprised 2 tasks of 10 questions with the total score of 30 points. The first part was created according to the communicative proficiency criteria by Finocchiaro, Sango (1983) and Bartz (1994:18-82). The criteria included vocabulary and grammatical correctness with the speaking fluency on 3 topics, i.e., vocabulary usage “要”, “时候”, grammatical structure “连动句”, and composing communicative statements.

3. The 2nd part was an observational evaluation of language proficiency. The integrated teaching approach included a constituent substitution method combined with three teaching methods: 1) the deductive teaching method, 2) the audio-lingual method, and 3) the grammar-translation method. In contrast, traditional teaching used only one of the three methods mentioned above. The scoring rubric consisted of two parts: vocabulary and fluency, each rated on a 5-level scale (1-5) based on Linder (1977). The table described the scoring rubric in three parts: vocabulary usage, vocabulary choices, and grammatical structure. Each part included two sub-topics, usage and fluency, with a total score of 30 points.

4. Questionnaires for students to complete about the teaching methodology.

Research Results

Based on the learning activities in the integrated teaching methodology to teach the vocabulary “要” “时候” and grammatical structure “连动句”, it can be concluded that students can develop their communication proficiency as well as analytical skills. The post-test score of Group B was higher than that of Group A 2.94.

1. The deductive teaching methodology and grammar translation can help students clearly comprehend the contents and be aware of the language rules. In addition, Hinkel (2006) also states that in order to design effective integrated listening and speaking activities, it is important to consider several key aspects such as the topic of the listening material and the information required for the speaking preparation; the relevant vocabulary and grammatical features of both the listening and speaking texts; and the structure of the speaking segment. Below, the teacher employs an integrated teaching approach that combines constituent substitution with three teaching methods.

1.1 The teacher only the Traditional Audio-Lingual Method and Deductive Teaching Method, which confuses students regarding the meaning and usage of “要”. For instance, Student B (很要) intends to convey “she really needs it,” but this usage of “要” differs. Conversely, when the teacher integrates Constituent Substitution by replacing Chinese with English vocabulary types in structures such as “我要+N/V,” and employs the **Deductive Teaching Method** to clearly explain word meanings and their nuances, the learning outcomes improve. For example, the teacher initially uses nouns in Thai for easier comprehension, such as “我要+茶” and “我要+水” then shifts to basic and familiar Chinese words, prompting students to repeat the structures, such as asking “你要什么？”

1.2 The teacher only a single teaching method is used the Traditional Grammar Translation Method, resulting in students only knowing the Thai meaning of words without understanding their structural usage, such as with "的时候". Additionally, students encounter difficulties with "的" because they are unsure of its correct placement in sentences, leading to mistakes in sentence formation. Conversely, the teacher utilizes Integrated Teaching by combining Constituent Substitution with the **Grammar Translation Method**. This approach involves presenting vocabulary types like the structure "V+N 的时候", initially using Thai to replace Chinese and then transitioning to simpler Chinese words. The teacher explains meanings in Thai, facilitating easier comprehension for students. This method enhances their confidence in constructing correct sentences.

1.3 The instructional approach to the grammatical structure "连动句" becomes challenging for students when the teacher solely relies on traditional and deductive teaching methods. The complexity of "连动句" itself contributes to students finding it difficult to comprehend. For instance, the teacher typically focuses on explaining grammar structures such as subjects, verbs, and objects. However, when the teacher switches to an Integrated Teaching approach by combining Constituent Substitution with **deductive and audio-lingual methods**, the outcomes noticeably improve. In this method, examples like "我坐公共汽车去大学" (S+V1+O+V2+O) and "小王去超市买面包" (S+来/去+P+V2+O) are used to illustrate the structure. The teacher then engages students with interactive questions such as "你们来这里做什么?" to which students respond appropriately, for instance, "我们来这里学习汉语" This approach simplifies the formation of question sentences, enabling students to practice and correct their usage of serial verb constructions in a structured question-and-answer format. For example:

Teacher: 你怎么来大学?

Student: 我坐公交车来大学。(S+V1+O+V2+O)

Teacher: 你来大做什么学?

Teacher: 我来大学读书。(S+来/去+P+V2+O)

Therefore, this integrated teaching approach focuses on students starting with repeating questions and answers from phrases, gradually expanding to sentences. It utilizes the audio-lingual method for repetitive practice and employs deductive teaching methods to clearly explain the structure.

1. The analysis of the Chinese communication proficiency scores of the 2 groups revealed that the average score of Group B surpassed that of Group A at 2.94. Moreover, the results of the posttest of Group B showed that after the implementation, the students in Group B gained higher scores significantly as showed in the table below.

Table 3: Students' achievement scores

Students' achievement scores	N (30)	Mean (30)	S.D.
Group A Pre-test	30	13.63	5.34
Group A Posttest	30	17.26	4.91
Difference		3.63	0.43
Group B Pre-test	30	14.23	5.19
Group B Posttest	30	20.20	3.62
Difference		5.97	1.57

Before the implementation, the score of the students in Group A was 13.63 and SD = 5.34. After they were taught through the traditional method for 1 month, their average score was 17.26 and SD = 4.91. On the other hand, the students in Group B took a pre-test with the mean score of 14.23. After the implementation of the integrated teaching methodology, they achieved higher communicative score with the mean of 20.20 and SD = 3.62. In other words, the post-test score of Group B was higher than that of Group A 2.94 meaning that the developed integrated teaching methodology can effectively enhance Chinese conversation skills of the students.

Summary of the study

It can be concluded that the integrated teaching methodology of deductive method, audio lingual method, and grammar translation method can enhance the students' speaking proficiency in Chinese. This is also supported by the data from the interview of the students in the two groups. Students in Group A did not understand the vocabulary and could not compose the statements correctly while the students in Group B showed their self-confidence in choosing right vocabulary and constructed correct statements showing higher fluency in Chinese communication. The evidence is clear in the achievement scores of the two groups revealing that the mean score of Group B was 20.20 while that of Group A was 17.26 or 2.94 difference.

Discussion

Based on the results of the study, important points of discussion are as follows:

1) From the research the integrated teaching method developed in this study is beneficial for language learning particularly on communication proficiency. On the achievement scores can be explained that the activities provide authentic communication situations leading to students' communication proficiency. This supports Allwright R. (1984) stating that language teachers should focus on conversational practice that creates information transfer between teacher and learners. This should be the fundamental concepts in language classroom.

2) The mean score of Group B was 20.20 that showing the vocabulary study in this study presented outstanding techniques of constituent substitution, this aligns with Ding Jianchuan (2015). The principle of this technique is the substitution of vocabulary or grammatical structure which serves similar meanings or functions. Another advantage of this technique is that it can develop students' analytical skills by asking them to compare, analyze, and define vocabulary or grammatical structure. Students can acquire and understand new vocabulary and grammatical structure effectively through the practice of this technique.

3) The explanations of these methods are as follows:

3.1) In the achievement scores of the two groups revealing that the mean score showing the activities were applying an integrated teaching “要” by combined with the deductive teaching method of Group B was higher than that of Group A 2.94, This aligns with Tissanakhammanee (2007) starts by presenting the principle or theory which helps learners clearly understand and see example in various contexts. When learners acquire a theory or a principle, they can apply the structure in other details. This method is suitable in teaching Chinese language and other languages. This also aligns with Lin Yongming (2000), the exercise should take the form of drilling practice or pattern drilling. One advantage is that both Thai and Chinese languages share similar sentence structures without tenses. The students can substitute other components or contents with the new vocabulary in the right function which helps them to apply the knowledge in real situations by self-practice.

3.2) The 3 steps of training activity lesson plan process of integrated teaching. In this teaching method are based on communicative language teaching (CLT) consisting of 3 steps, i.e., presentation, practice, and production by Warangkana (2017). This also aligns with the concept mentioned by Rivers (1980) that language related to practice or repetitive patterns in class. So, language classroom should be focused on communicative practice Rivers (1980). Another effective technique is questioning which applied in training

activity design a questions was can stimulate students' attention by using the right type of questions. Two types of questions include surface questions and in-depth questions. Using the right type of questions can enhance students' communication and interest Clark, J. L. D. (1972), and the achievement scores reflect student be more confident to answer in complicated sentence.

3.3) In teaching the grammatical structure "连动句" this integrated approach involves several activities. Firstly, students understand the meaning through the Grammar Translation Method. They then practice repetition of phrases and sentences using the Audio-Lingual Method. Techniques such as constituent substitution clarify the meaning of statements or content, providing examples for both writing and speaking practice. This methodological approach aligns with Sumittra (1997), who emphasized how such techniques aid students in comprehending new vocabulary and structures clearly. Furthermore, integrating Communicative Language Teaching (CLT) with language skills such as speaking, listening, reading, and writing has become widely adopted (Hinkel, 2006). According to teaching principles, learners must grasp content, vocabulary, discourse, and phonetics to effectively learn speaking (Trarone, 2005). Through pattern drilling in the Grammar Translation Method, learners can accurately apply grammatical structures.

Reference:

- Bartz, W.H. (1994). *Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom Language Pedagogy*. New Jersey: Prentice Hall.
- Clark, J. L. D. (1972). *Foreign language testing: Theory and practice*. Philadelphia. PA: Center for Curriculum Development.
- Crookes, G. (1986). *Task classification: A cross-disciplinary review*. Technical report No. 4. Honolulu: Center for Second Language Classroom Research.
- Ding, J. (2015). In case of constituent substitution ("同形替代法"献疑). *Journal of Linyi University*, 37(4).
- HINKEL, E. (2006). *Current Perspectives on Teaching the Four Skills*. *TESOL Quarterly*. Retrieved 10 Jan 2024, from <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.2307/40264513>
- Lin, Y. (2000). *泰国学生汉语定语顺序的偏误分析和习得顺序*. Error analysis and acquisition of word-order of chinese modifiers for thai students. (Master's Thesis, Beijing Language University).

- Long, M. (1985) A role for instruction in second language acquisition: task-based language teaching' in K. Hyltenstam and M. Pienemann (ed.): *Modelling and Assessing Second Language Acquisition*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Long, M., & Crookes, G. (1993). *Units of analysis in course design – the case for task*. In G. Crookes and S. Gass (eds.), *Tasks in a Pedagogical Context: Integrating Theory and Practice*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Montana, T. (2008) *Developing English listening and speaking skills for sixth-grade elementary students through communication activities*. Thailand: Sakonnakhon Rajabhat University.
- Rivers, W. M. (1980) Foreign Language Acquisition: Where the Real Problems Lie. *Deseret Language and Linguistic Society Symposium*, 6(1), 2.
- Warangkana, K. (2017). *Enhancing Communication Skills of Pratomsuka 4 Students Using Situation Based Learning*. A thesis for a degree of Curriculum and Instruction. (College of Education Science. Durakij Pundit University).

Integrating TikTok Application with Roleplay Activity to Develop Students' English Speaking Abilities at Rajamangala University of Technology Lanna Lampang

Benya Inwon

Faculty of Business Administration and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Lanna Lampang

E-mail: faipooh14@gmail.com

*Corresponding author

Abstract

The objectives of this study were: 1) to compare students' English speaking ability before and after learning with TikTok application with roleplay activity and 2) to study the satisfaction of the students at Rajamangala University of Technology Lanna Lampang after learning with TikTok application with roleplay activity. The sample of 20 students enrolled in the "English for Communication" summer course during the 2023 academic year at Rajamangala University of Technology Lanna Lampang. The total duration of the study was 21 hours, which included 15 hours of instruction, 3 hours for a pre-test, and 3 hours for a post-test. The research instruments consisted of: 1) five lesson plans incorporating roleplay activities, 2) an English speaking ability test, 3) criteria for assessing English speaking ability, and 4) a questionnaire measuring student satisfaction with integrating TikTok application with roleplay activity. The data analysis employed statistical methods such as mean, standard deviation, and a dependent samples t-test. The findings indicated: 1) a statistically significant improvement ($p < 0.05$) in the English speaking abilities of students after participating in integrating TikTok application with roleplay activity; 2) the students' satisfaction with the integrating TikTok application with roleplay activity was rated at 4.597, which is considered the highest level across all twenty items.

Keywords : Roleplay Activity, TikTok Application, Student's English Speaking Ability, Satisfaction

Introduction

In the twenty-first century, the entire world has become narrow, accessible, shareable, and familiar to all people as English is used as a common language despite variations in habits, cultures, traditions, regions, and idiosyncrasies. Due to its universal qualities, English has been accepted as the global language among speakers of thousands of different languages. With the rapid progress in science and technology, tremendous changes are occurring in the lives of people worldwide. Consequently, the world has become a global village, necessitating the maintenance of good relationships among people. Furthermore, business, trade, and commerce have become international, with most business organizations having offices in numerous countries. To maintain international relationships in science, technology, business, education, travel, tourism, and other sectors, English serves as a common and global language. It is predominantly used not only by scientists, business organizations, and the internet but also in higher education and tourism. Given English's dominant role in almost all fields in the current globalized world, it is essential to discuss its role as a global language (Rao, P. S., 2019).

Speaking is the activity to produce words or sentence orally. Through speaking people can have easy to communicate. Speaking is perhaps the most important of human skills, and because we do it continuously, we do not often stop to examine the processes involved (Hayrre, 2004). The students often find some problems in practicing English speaking. The problem frequently found is that their native language causes them difficult to use the foreign language. Other reason is because they are lack of motivation in practicing the second language in daily conversation. They are also too shy and afraid to take part in the conversation. Iisrohli (2014) stated that speaking is the productive skill of listening skill. This is an activity of producing words or sentences orally. From that skill, people can deliver their ideas, thought and opinion about the world. Through speaking, people have easy way to communicate with others directly or indirectly. From this explanation that the aim of speaking is the best direct way to convey idea such as asking a question or giving an explanation. Speaking ability is crucial for interpersonal interaction in English, as people use English for communication in various settings daily. English functions as a universal language enabling individuals from various countries to communicate effectively, fostering comprehension in diverse settings through oral communication.

Actually, many factors can cause the problem of the students' speaking skills namely the students' interest, the material, and the media among others including the technique in teaching English (Fadilah, 2016). Flowerdew & Miller (2005) classifies seven causes of difficulty in Speaking process, such as speakers cannot control the speed of

delivery, have a limited vocabulary, may fail to recognize the signals which indicate that the speaker is moving from one point to another, giving an example, or may lack contextual knowledge, difficult to concentrate in a foreign language; and may have established certain learning habits such as a wish to understand every word. The existing difficulties create serious problem to the students in speaking process if it does not meet the appropriate treatment. There are many ways that can be done by the students to develop their ability in speaking English. The appropriate method used by the English teacher also supports their interested in practicing their speaking. The opportunity to practice English speaking for Indonesian students is mainly in the classroom. However, to ask students to practice their speaking in the classroom is a challenging task for an English teacher (Rabbani, Vianty, & Zuraida, 2016). Students' speaking ability is an important thing in the process of language learning. Speakers communicate through oral expression to gain much more information efficiently. Getting students to speak in class can sometimes be extremely easy. In a good class at an appropriate level will often participate freely and enthusiastically if we give them interesting activity and task. Derakhshan (2015) stated one of the obstacles of learning speaking is contradiction between class materials and courses, so that most of the teachers do not facilitate situations for real practice in speaking. Besides, the teacher should take into account learners interest and needs. Learners should take part in oral activities to exchange spontaneously their thought in second language speaking. Student's Role play is a technique that allows students to explore realistic situation by interacting with other people in a managed way in order to develop experience. According to Ladousse (1987) in Daniastuti (2018), Role play can be defined as one of whole gamut of communicative techniques which develops fluency in language learners, which promotes interaction in the classroom and which increases motivation. Not only peer learning encourages by it, but also sharing between teachers and students of the responsibility for the learning process.

According to Hatting (1993) based on his observation in the conversation class, the role play would seem to be the ideal activity in which students could use their English creatively, and it aims to stimulate a conversation situation in which students might find themselves and give them an opportunity to practice and develop their communication skill. Moreover, role play covers all of English skill all together; listening, speaking, reading and writing. Students will train themselves to create the conversation interesting to attract the audience. Then they will learn to practice their speaking by simulation before giving performance. It indicates that students are motivated to give good speaking performance.

TikTok is the most recent application that has become very popular in recent years, and it is currently used by a diverse group of people worldwide, including teenagers, students, teachers, businesspeople, and others. Internet users, particularly students, are familiar with the TikTok video challenge, which has the potential to increase students' enthusiasm and confidence when speaking English (Aranego Jr, 2020). Importantly, Chuah & Looi-Chin (2021) added that TikTok, a video-sharing social network with a global following for its vitality and enjoyment, offered specific opportunities for students to practice their speaking skills. TikTok is a social platform that is becoming popular all over the world. It allows users to create and share their own short videos with others (Matsakis, 2019). The length of TikTok videos is from 15 seconds to 10 minutes. According to Dellatto (2021), TikTok is one of the fastest-growing social media platforms. It uses only five years to reach the 1 billion user marks which is shorter than many other social media. Furthermore, TikTok provides a variety of content to the users including teaching, entertainment, and promotion (Liqian, 2018). In terms of learning efficiency, TikTok is considered to be an interesting choice for assisting teaching and learning as it has tremendous benefits including its length and its features that can enhance students' learning ability.

From the advantages of TikTok mentioned above and its popularity among teenagers, the researcher was interested in using this social media to be a supplementary material in teaching English to students. The English speaking ability was focused on because this skill is very crucial for effective communication with foreigners. Therefore, integrating TikTok application with roleplay activity can help the teachers' implementation material in the classroom, and also expected that student will get better teachers' explanation. By integrating of TikTok application with roleplay activity, the researcher expected the students were interested to find a new knowledge and motivate them to be active to improve their self-confidence in English language especially speaking ability. Therefore, based on the explanation above, the researcher did the research which entitle "Integrating TikTok application with roleplay activity to develop students' English speaking abilities at Rajamangala University of Technology Lanna Lampang".

Research Objectives

1. To compare students' English speaking ability before and after learning with TikTok application with roleplay activity
2. To study the satisfaction of the students at Rajamangala University of Technology Lanna Lampang of TikTok application with roleplay activity

Research Methodology

Population and Sample Group

Population

The population of this study was the students' first and second year diploma of Rajamangala University of Technology Lanna Lampang.

Sample Group

There were 20 first and second year diploma students who enrolled in English for communication in the summer course of the 2023 academic year at Rajamangala University of Technology Lanna Lampang by applying the cluster sampling method.

Research Instruments

The instruments use in this research consist of

1. Five lesson of which content includes the following: introducing oneself and others, asking and giving directions, buying and selling, explaining the cooking process, and asking and answering about health.
2. English speaking ability test divided into 2 sections: personal interview and situation-based conversation related to introducing oneself and others, asking and giving directions, buying and selling, explaining the cooking process, and asking and answering about health.
3. Criteria for assessing English speaking ability based on Harris (1983) speaking rubric including four categories as followed pronunciation: the ability to produce sounds correctly, including stress, rhythm, and intonation patterns, vocabulary: the range of words used appropriately and accurately, grammar: The correct use of syntactic structures in spoken language, and fluency: the ability to speak smoothly and continuously without undue hesitation.
4. The satisfaction questionnaire toward TikTok application with roleplay activity, totally 20 items using a 5-level Likert scale format.

Data Collection

In this research study, experiments were conducted, and data was collected from a sample group as follows:

1. A pretest English speaking proficiency test was administered using an integration of the TikTok application with role-playing activities. The English speaking ability test was checked for a content validity and the appropriateness of language use with three experts. Students drew lots from five different scenarios, selecting one scenario each. Each pair was allotted 3-5 minutes per scenario. Individual scores were assessed based on established English speaking proficiency criteria based on Harris (1983)

speaking rubric, and these scores were recorded as pretest scores. The purpose of this assessment was to compare the pretest scores with the posttest scores for each student.

2. The instructional experiment, integrating the TikTok application with role-playing activities, was conducted over a period of 5 weeks, with a total duration of 15 hours, at a pace of 3 hours per week. The instructional process for each lesson comprised the following three stages: a preparation stage, a demonstration and knowledge elicitation stage, and a practice and review stage.

3. After students completed all five lessons, the teacher conducts a post test using the same method as the pre test. Students draw lots from five scenarios, select one scenario, and perform a role-play based on the scenario they receive. Individual scores are assessed using the English speaking proficiency criteria based on Harris (1983) speaking rubric.

4. Students completed a 20-item satisfaction survey regarding the instruction that integrated the TikTok application with role-playing activities. Providing the satisfaction questionnaire which created to three experts for their evaluation of various items. The experts can assess the questionnaire's appropriateness and provide feedback on different aspects. The data obtained from the experts were used to calculate the Index of item objective congruence (IOC) for the assessments of all three experts.

5. The scores obtained from the English speaking proficiency tests and the satisfaction surveys were analyzed using statistical methods.

Data Analysis

1. Comparison of English Speaking Proficiency Using Dependent T-Test

The English speaking proficiency of students before and after instruction, which incorporated the TikTok application with role-playing activities, was compared using dependent t-test statistics. This test evaluates whether there is a significant difference in the students' proficiency levels pre- and post-instruction. The dependent t-test is appropriate here because it compares the means of the same group of students at two different times (before and after the intervention), taking into account the paired nature of the data.

2. Analysis of Student Satisfaction

To analyze students' satisfaction with the instruction that utilized role-playing activities to develop English speaking proficiency, a satisfaction survey was conducted. This survey included 20 items rated on a 5-point Likert scale, where respondents indicated their level of agreement with each statement. The scale is as follows:

Average Score 4.51–5.00: Strongly Agree

Average Score 3.51–4.50: Agree

Average Score 2.51–3.50: Neutral

Average Score 1.51–2.50: Disagree

Average Score 1.00–1.50: Strongly Disagree

The mean (average score) and standard deviation (measure of variation) of the satisfaction levels were calculated from the survey responses. The mean score indicates the general level of satisfaction among students, while the standard deviation shows the extent of agreement or consistency in their responses. Higher mean scores suggest greater satisfaction with the role-playing instructional method, while lower mean scores indicate lesser satisfaction.

This detailed analysis provides insights into the effectiveness of integrating TikTok and role-playing in improving English speaking proficiency and the overall satisfaction of students with this instructional approach.

Results

1. The results of data analysis for comparing students' English speaking ability before and after learning with integrating TikTok application with roleplay activity were followed as below:

Table 1: A comparative analysis of English speaking proficiency scores before and after learning by integrating TikTok application with roleplay activity of 20 students, section 1, individual interview, was as follows:

English speaking ability	\bar{X}	SD	$\sum D$	$\sum D^2$	t	P
Pretest	10.6	1.32				
			98	550	11.433	.000
Posttest	15.5	2.46				

*Significant at the 0.05 level ($p > 0.05$)

From Table 1, it is evident that the average scores of students' pre- and post-tests are 10.6 and 15.5 points, respectively. When comparing the English speaking proficiency scores of students before and after the test, it is found that the posttest scores are significantly higher than the pretest scores at a statistically significant level of .05.

Table 2: A comparative analysis of English speaking proficiency scores before and after learning by integrating TikTok application with roleplay activity of 20 students, section 2, situation-based conversation was as follows:

English speaking ability	\bar{X}	SD	$\sum D$	$\sum D^2$	t	P
Pretest	8.1	1.27				
			167	1,513	14.950	.000
Posttest	16.45	2.26				

*Significant at the 0.05 level ($p > 0.05$)

From Table 2, it is observed that the pre- and post- tests of students had average scores of 8.1 and 16.45 points, respectively. Upon comparing the scores before and after the test, it is found that the posttest scores for students' English speaking proficiency are significantly higher than the pretest scores at a statistically significant level of .05.

2. The result of data analysis for studying the satisfaction of the students at Rajamangala University of Technology Lanna Lampang after learning with integrating TikTok application with roleplay activity was as follow:

Table 3: The results of the satisfaction questionnaire regarding students' perceptions of the lessons with integrating TikTok application with roleplay activity, totally 20 items were as follows:

Statements	Mean	Percentage	S.D.	Level
1. TikTok is suitable for speaking activities.	4.90	98.00	0.308	Strongly Agree
2. I find it interesting to do the role play and speaking reflection on TikTok.	4.85	97.00	0.366	Strongly Agree
3. I find it useful to make speaking dialogue on TikTok.	4.30	86.00	0.657	Agree
4. I enjoy sharing ideas and speaking drafts on TikTok.	4.45	89.00	0.605	Agree
5. TikTok inspired me to learn English through different activities.	4.70	94.00	0.470	Strongly Agree
6. The TikTok video lessons provide a variety of content that helps me improve my English speaking ability.	4.65	93.00	0.489	Strongly Agree
7. The TikTok video lessons provide intensive language practice.	4.55	91.00	0.605	Strongly Agree
8. TikTok can help me understand lessons better.	4.50	90.00	0.688	Strongly Agree
9. The TikTok video lessons help me memorize the lessons more.	4.65	93.00	0.471	Strongly Agree
10. The TikTok video lessons can enhance and facilitate learning.	4.50	90.00	0.688	Agree
11. The TikTok video lessons increase my motivation in learning.	4.35	87.00	0.745	Agree
12. The TikTok video lessons can promote self directed learning.	4.40	88.00	0.754	Agree
13. Learning through the TikTok video lessons increases my confidence in English communication.	4.75	95.00	0.639	Strongly Agree
14. Learning through TikTok makes me have a good attitude towards the English language.	4.70	94.00	0.470	Strongly Agree

15. I believe that learning through the TikTok video lessons can help me increase my academic achievement.	4.55	91.00	0.605	Strongly Agree
16. Learning through the TikTok video lessons is pleasant.	4.65	93.00	0.587	Strongly Agree
17. The features of the TikTok application make the lessons more interesting and entertaining.	4.60	92.00	0.598	Strongly Agree
18. I can use TikTok to practice speaking to the English language.	4.45	89.00	0.686	Agree
19. I believe that TikTok can be used as a supplementary material in classrooms.	4.50	90.00	0.607	Strongly Agree
20. I am satisfied with TikTok for improving my speaking increase my academic achievement.	4.55	91.00	0.510	Strongly Agree
Average score	4.597	91.94	0.589	Strongly Agree

From the table 3, it was found that the students' satisfaction with the integration of the TikTok application with role-playing activities had a mean score of 4.597 or 91.94% with a standard deviation of 0.589, indicating a significantly strongly agree of satisfaction. Although all items were in the high and highest levels, there were slight differences in the mean score of each item. Upon considering each item, it was revealed that the item with the highest mean score of 4.90 or 98% was item 1. All students indicated TikTok is suitable for speaking activities. Furthermore, the items with the second and third highest mean scores of 4.85 or 97.00% and 4.75 or 95.00% were item 2 and 13 respectively. The students found that it was interesting to do the role play and speaking reflection on TikTok and believed that learning through the TikTok video lessons increased their confidence in English communication. However, the students had the lowest mean score of 4.30 or 86% was item 3. They were least in agreement with the idea that it was useful to make speaking dialogue on TikTok.

Conclusion

1. From the study of a sample group of 20 students at Rajamangala University of Technology Lanna, Lampang, who were taught by integrating TikTok application with roleplay activity, it was found that their English speaking ability significantly improved, as evidenced by higher posttest scores compared to pretest scores. This was statistically significant at the .05 level of significance.

2. The students' satisfaction with the integration of the TikTok application in roleplay activities was exceedingly high. The overall satisfaction score was 4.597, equivalent to 91.94%, with a standard deviation of 0.589, indicating a significant level of strong agreement regarding their satisfaction.

Discussion

From the study of a sample group of 20 students at Rajamangala University of Technology Lanna, Lampang, who were taught by integrating TikTok application with roleplay activity, it was found that their English speaking abilities significantly improved, as evidenced by higher posttest scores compared to pretest scores. This was statistically significant at the .05 level of significance. The statistical research findings can be summarized as follows:

1. English speaking ability test

According to the criteria for assessing English speaking ability, it was found that students had higher scores in the posttest compared to the pretest. When considering the average scores after learning in each aspect, it could be observed that students had shown improvement in every aspect, namely, fluency, pronunciation, vocabulary, and grammar. This could be explained by the fact that the learning activities conducted in roleplay were designed to play encountered by students in their daily lives, such as greetings, asking for directions, shopping, and so on. This finding confirmed the study of Tan et al. (2022) that the basic function of TikTok and its Duet feature could help to promote interesting and fulfilling learning. It was also in line with Xiuwen and Razali (2021) that TikTok could help EFL learners to improve their English language communication competence. Similarly, Cagas (2022) discovered that TikTok could enable students to improve their English speaking and grammar skills. Moreover, the finding of this study was consistent with the results of the previous study by Anumanthan and Hashim (2022). They studied the use of TikTok to improve the learning of English regular verbs among EFL students in a primary school and found that the application could enable the students to improve their grammar in terms of using regular verbs to produce sentences.

2. The satisfaction questionnaire regarding students' perceptions of the lessons by integrating TikTok application with roleplay activity

Based on the research findings, it was determined that students' satisfaction with the integration of the TikTok application in roleplay activities was exceedingly high. The overall satisfaction score was 4.597, equivalent to 91.94%, with a standard deviation of 0.589, indicating a significant level of strong agreement regarding their satisfaction. This may be due to the emphasis placed on students in organizing experiential learning activities, which are activities that focus on using English for communication in situations similar to everyday life the most. That is, students must communicate with each other to obtain the information they need from the other party. This emphasizes enabling students to use English in real-life situations when students portray themselves as

someone else or as themselves. These roles allow the performers to reduce their anxiety, similar to playing or performing roles in general, as these performances naturally unfold in the chosen situations. In these role-playing scenarios, the performers do not have to worry about using the language incorrectly because they rely on gestures to facilitate mutual understanding, helping students gain more confidence in language use. When students can communicate with each other more effectively, it will help them see progress and success, which aligns with the principles of English language teaching for communication, aiming to communicate successfully with others. When students see progress and success in communicating using English and perceive English speaking as valuable and beneficial, it leads to satisfaction, interest, determination, and a desire to continue practicing English speaking further. This aligns with the research conducted by Wahyuni (2012) compares the impact of simulation and role-play on the speaking skill of ESP (English for Specific Purpose) students. The result of the study proved that the impact of simulation is better than role play in improving the speaking skills of students. The finding of this research showed that students treated in the integrating TikTok application with roleplay activities were found highly motivated and enjoyed more in speaking activity as compared to the group taught by roleplay activity. It was consistent with Anumanthan and Hashim (2022) that the students were really happy to study when using TikTok. Likewise, Pratiwi, Ufairah, and Sopiah (2021) studied the use of the TikTok application for learning English pronunciation and found that the respondents had a positive attitude toward the TikTok application and they wanted to use it to improve their basic English skills. The aforementioned reasons demonstrate that organizing learning activities to develop English speaking ability by integrating TikTok application with roleplay activity is effective and efficient. It can enhance students' speaking abilities and lead to the highest level of satisfaction in learning.

References

- Anumanthan, S., & Hashim, H. (2022). Improving the learning of regular verbs through TikTok among primary school ESL pupils. *Creative Education*, 13(3), 896-912.
- Aranego Jr, R. B. (2020). Reducing students' affective filter in spoken English through exposure to TikTok challenge. *Psychology and Education Journal*, 57(9), 6444-6449.
- Cagas, R. L. D. (2022). The Use of TikTok Videos in enhancing the speaking and grammar skills of higher education students. *Language Education Forum*, 3(1), 1-3.
- Chuah, K.-M., & Looi-Chin, C. (2021). *The use of voiceover challenges on TikTok as ESL speaking activities*. The 3rd International Conference on Language Studies (iCLS 2021), Virtual.

- Daniastuti, M. A. (2018). The Effectiveness of Simulation and Role Play Technique to Teach Speaking for High and Low Motivation Students. *Leksika*, 12(1), 30-36.
- Dellatto, M. (2021). *TikTok hits 1 billion monthly active users*. Forbes. Retrieved 27 Nov 2021, from <https://www.forbes.com/sites/marisadellatto/2021/09/27/tiktok-hits-1-billion-monthly-active-users/?sh=2167a3ff44b6>
- Derakhshan, A., & Shirmohammadi, M. (2015). The difficulties of teaching English language: The relationship between research and teaching. *International Journal of Linguistics*, 7(1), 102-110. <https://doi.org/10.5296/ijl.v7i1.6648>
- Fadilah. F. (2016). Teaching Speaking by Role-Play Activity. *OKARA Journal of Languages and Literature*, 10(2), 209-216.
- Flowerdew, J., & Miller, L. (2005). *Second Language Listening: Theory and practice*. New York: Cambridge University Press.
- Harris, D. P. (1983). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill.
- Hattings, S. D. (1993). *Role play*. Cambridge: Blackwell.
- Hayrire, K. (2004). *Teaching Speaking: Activities to Promote Speaking in a Second Language*. USA: University of Nevada.
- Iisrohli, I. (2014). Improving Student's Speaking Ability Through Communicative Language Games. *Magistra*, 18, 26.
- Ladousse, G.P. (1987). *Role Play - Resource Books for Teachers*. UK: Oxford University Press.
- Liqian, H. (2018). Study on the perceived popularity of TikTok (Master's thesis). Bangkok: Bangkok University.
- Matsakis, L. (2019). How to use TikTok: Tips for new users. Retrieved 15 January 2022, from <https://www.wired.com/story/how-to-use-tik-tok/>
- Pratiwi, A. E., Ufairah, N. N., & Sopiah, R. S. (2021). Utilizing TikTok Application as Media for Learning English Pronunciation. *Implementing Online Quiz Application in EFL Classroom*, 15(10), 4-10.
- Rabbani, N., Vianty, M., & Zuraida. (2016, 7-9 October). *Using games to enhance speaking performance of the seventh grade students of SMP Negeri 43 Palembang*. In Proceedings of the 2nd SULE-IC.
- Rao, P. S. (2019). *The role of English as a global language*. *Research Journal of English*, 4(1), 65. <https://www.rjoe.org.in/vol4iss1.html>
- Tan, K. H., Rajendran, A., Muslim, N., Alias, J., & Yusof, N.A. (2022). The Potential of TikTok's Key Features as a Pedagogical Strategy for ESL Classrooms. *Sustainability* 2022, 14(24), 16876. <https://doi.org/10.3390/su142416876>

- Wahyuni, S. (2012). Simulation and Role Play Techniques to Increase ESP Students' English Speaking Skill. *Unpublished article*. Indonesia: Fakultas Kedokteran Universitas Baiturrahmah.
- Xiuwen, Z., & Razali, A. B. (2021). An overview of the utilization of TikTok to improve oral English communication competence among EFL undergraduate students. *Universal Journal of Educational Research*, 9(7), 1439-1451. <https://doi.org/10.13189/ujer.2021.090710>

Metacognitive Approaches for Low-Proficiency EFL Undergraduate Students: Enhancing Listening Comprehension in Co-Regulated Environments

Jeerapan Phomprasert

Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University

E-mail: jeerapan72@pcru.ac.th

*Corresponding author

Abstract

This study explored the integration of metacognitive strategies within co-regulated learning environments to improve listening comprehension among low-proficiency English as a Foreign Language (EFL) undergraduate students in Thailand. Sixteen participants, all with A1 and A2 proficiency levels as per the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR), were involved. The research objectives were to: (1) evaluate the impact of the intervention on listening comprehension, (2) identify the most effective metacognitive listening strategies, and (3) assess student perceptions of the intervention. A mixed-methods approach was employed, incorporating pre- and post-intervention listening tests, observations, interviews, and the Metacognitive Awareness Listening Questionnaire (MALQ). Quantitative analysis demonstrated a significant improvement in both listening comprehension ($t(15) = -5.15$, $p < 0.001$) and metacognitive awareness ($t(15) = -2.78$, $p < 0.05$). Qualitative findings highlighted the importance of co-regulated learning in reducing learner anxiety, fostering strategy sharing, and enhancing motivation. The results underscore the effectiveness of combining metacognitive and co-regulated strategies to support low-proficiency learners, suggesting potential avenues for further research, including the long-term retention of strategies and the use of technology to enhance learning outcomes.

Keywords: Metacognition, Metacognitive Listening Strategies, Co-regulated Learning, Low-Proficiency Learners, EFL Listening Comprehension

Introduction

Listening comprehension poses a significant challenge for low-proficiency EFL learners, particularly those at A1-A2 levels on the CEFR scale. These students often struggle with decoding spoken language and lack the strategies necessary for effective comprehension, leading to frustration, reduced motivation, and academic underachievement. At Phetchabun Rajabhat University in Thailand, this issue is especially pronounced among Business English majors from rural areas with limited English exposure. Despite formal instruction, their comprehension remains suboptimal, highlighting the need for more innovative teaching methods. This study addresses these challenges by exploring the integration of metacognitive strategies within co-regulated learning environments to enhance listening skills among low-proficiency learners. Although previous research has demonstrated the benefits of metacognitive strategies for improving listening (Vandergrift & Goh, 2012; Panadero, 2017), there has been limited exploration of these strategies in co-regulated environments, particularly for A1-A2 learners. Metacognitive strategies enable learners to plan, monitor, and evaluate their comprehension, making them more active participants in the listening process.

Co-regulated learning environments, which emphasize collaboration and shared responsibility, provide essential support for reducing anxiety, promoting strategy sharing, and boosting motivation—critical factors for low-proficiency learners. This mixed-methods study investigates the potential of combining metacognitive strategy training with co-regulated learning to improve listening skills among A1-A2 level EFL students. The findings aim to offer valuable insights for educators seeking to empower low-proficiency learners, contributing to the field of language education by building on the foundational work of scholars such as Vandergrift & Goh (2012), Panadero (2017), and Zheng et al. (2023).

Research Objectives

1. To evaluate the intervention's effect on participants' listening comprehension.
2. To analyze the effectiveness of specific metacognitive listening strategies used in the intervention.
3. To explore students' perceptions of the intervention, including its challenges and benefits.

Research Methodology

Research Design

This study used a mixed-methods design with a convergent parallel approach, allowing for simultaneous collection and analysis of quantitative and qualitative data. Quantitative data focused on pre- and post-intervention listening comprehension assessments, while qualitative data explored participants' experiences through interviews, observations, and focus groups. This approach provided a comprehensive understanding of the intervention's effectiveness.

Participants

Sixteen low-proficiency EFL students in the Business English major at Phetchabun Rajabhat University were purposively selected. These students, primarily from rural areas with limited English exposure, were at A1 or A2 levels on the CEFR scale, ensuring a focus on those most in need of listening comprehension support. The 15-week intervention focused on integrating metacognitive listening strategies within a co-regulated learning environment. Strategies such as planning, monitoring, evaluating, and problem-solving were taught through structured lesson plans that included modeling, guided practice, and independent application. Lessons featured warm-up discussions, strategy modeling with think-aloud methods, paired practice, independent reflection, and group discussions to reinforce learning. Grounded in Vygotsky's social constructivist theory, the co-regulated learning environment promoted shared regulation among peers. Small group tasks facilitated interactive dialogue and dynamic interaction, helping students adjust their approaches based on peer feedback and reflection.

Research Instruments

Listening Tests: Pre- and post-intervention tests with 40 multiple-choice items assessed listening comprehension in various domains, with a reliability score (Cronbach's alpha) of 0.87. **Metacognitive Awareness Listening Questionnaire (MALQ):** The MALQ, adapted for this study, measured changes in metacognitive strategy use, achieving a Cronbach's alpha of 0.89. **Observations:** Classroom observations monitored strategy use, collaboration, and engagement, validated through expert review and pilot testing. **Interviews and Focus Groups:** Semi-structured interviews and focus groups provided insights into individual and collective experiences. Protocols were refined through expert consultation and piloting.

Data Collection

Data were collected in three phases: *Pre-intervention Phase*: Administration of the pre-intervention listening test and MALQ, along with initial interviews to gather baseline data. *Intervention Phase*: Ongoing classroom observations and weekly reflective journals documented students' use of strategies and learning experiences. *Post-intervention Phase*: Completion of the post-intervention listening test and MALQ, followed by follow-up interviews and focus groups to evaluate the intervention's effectiveness.

Data Analysis

Quantitative data from the listening tests and MALQ were analyzed using paired t-tests to compare pre- and post-intervention scores. Descriptive statistics summarized performance and metacognitive awareness, with effect sizes calculated to measure the impact of the intervention.

1) Ethical Considerations

Ethical guidelines were strictly followed, with informed consent obtained from all participants. Confidentiality and anonymity were maintained, and measures were in place to ensure participants could provide honest feedback without bias.

Results

1) Quantitative Findings

The intervention's impact on listening comprehension was assessed using a paired samples t-test, revealing a statistically significant improvement in scores ($t(15) = -5.15$, $p < 0.001$).

Table 1: Descriptive Statistics for Listening Comprehension

Measure	Pre-Intervention	Post-Intervention
Mean	55	72
Standard Deviation	8.5	9.2

The mean score increased from 55 to 72, showing a substantial improvement. The 17-point increase underscores the effectiveness of the metacognitive strategies taught during the intervention.

Table 2: Paired Samples t-test Results for Listening Comprehension

Measure	Mean Difference	Standard Deviation	t-value	df	p-value
Pre-Post Listening Scores	-17	6.5	-5.15	15	< 0.001*

*Indicates statistical significance at the $p < 0.001$ level.

The improvement aligns with previous research (Vandergrift & Goh, 2012; Teng & Zhang, 2020) supporting the efficacy of metacognitive strategies. However, the small sample size ($n=16$) limits the generalizability, suggesting the need for larger studies. The Metacognitive Awareness Listening Questionnaire (MALQ) also showed a significant increase in awareness ($t(15) = -2.78, p < 0.05$).

Table 3: Descriptive Statistics for Metacognitive Awareness (MALQ)

Measure	Pre-Intervention	Post-Intervention
Mean	3.2	3.6
Standard Deviation	0.55	0.62

The mean MALQ score increased from 3.2 to 3.6, indicating that students became more adept at employing metacognitive strategies during listening tasks. This improvement in metacognitive awareness suggests that students not only enhanced their comprehension skills but also became more conscious of their cognitive processes during listening.

Table 4: Paired Samples t-test Results for Metacognitive Awareness (MALQ)

Measure	Mean Difference	Standard Deviation	t-value	df	p-value
Pre-Post MALQ Scores	-0.4	0.35	-2.78	15	< 0.05*

*Indicates statistical significance at the $p < 0.05$ level.

Students were taught to set specific goals, activate prior knowledge, and anticipate challenges before listening. This strategy helped them focus on critical elements of the audio, improving overall comprehension. One student noted, “*Planning helps me know what to expect and focus on important parts,*” illustrating how foresight and preparation enhanced listening efficiency. During listening tasks, students regularly

assessed their understanding and identified areas of confusion, allowing real-time adjustments to their strategies. A student shared, *“While listening, I keep asking myself if I understand. If I don’t, I try to catch up by focusing more,”* highlighting the importance of continuous self-monitoring. This involved techniques like seeking clarification, making inferences from context, and re-listening to difficult parts. Problem-solving was crucial for overcoming comprehension obstacles. A student described, *“When I get confused, I try to rewind or ask someone to help me understand,”* reflecting the practical application of this strategy during listening tasks.

The increase in metacognitive awareness and effective use of these strategies were particularly beneficial for low-proficiency learners, consistent with the findings of Vandergrift and Goh (2012).

2) Qualitative Findings

Interviews and focus groups revealed key themes that highlighted both cognitive and emotional impacts: *Pre-listening Preparation*: Predicting content and activating prior knowledge helped students focus more effectively. *Active Monitoring*: Students frequently reassessed their understanding, aiding real-time problem-solving. *Post-listening Reflection*: Regular discussions deepened understanding and strategy effectiveness. *Collaborative Environment*: Peer support reduced anxiety and increased motivation, facilitating strategy sharing and enhancing learning. Students noted challenges in initially adopting these strategies and managing time effectively. Some required additional support to fully integrate these practices into their learning.

The integration of quantitative and qualitative data confirms the effectiveness of combining metacognitive strategies with a co-regulated learning environment. This approach significantly improved listening comprehension and fostered a supportive learning atmosphere for low-proficiency EFL students. While these findings align with existing research, they also offer new insights into practical applications, highlighting areas for future exploration, such as time management and strategy adoption.

Summary

The findings of this study demonstrate the effectiveness of integrating metacognitive strategies with co-regulated learning to enhance listening comprehension skills in low-proficiency EFL undergraduate students. This approach, which emphasizes both self-regulation and collaboration, significantly improved students' ability to manage their listening tasks, reduced their anxiety, and increased their motivation. The research provides a holistic method to address the challenges faced by learners at lower proficiency levels.

Discussion

The significant improvement in listening comprehension skills observed in this study aligns with existing literature that supports the use of metacognitive strategy instruction to enhance language comprehension. For instance, these findings are consistent with those of Goh (2008) and Vandergrift (2007), who also reported the effectiveness of metacognitive strategies in improving listening skills. However, it is important to note that while our results mirror these studies, the specific context of low-proficiency EFL learners in Thailand may influence the extent to which these findings can be generalized. Furthermore, the study's findings are underpinned by Vygotsky's social constructivist theory, which emphasizes that learning is most effective in collaborative environments where learners can interact and share strategies. The increase in metacognitive awareness among participants further validates the intervention's success, reflecting similar outcomes reported by Derakhshan, Taherian, and Khodabakhshzadeh (2021). However, the dynamics within the co-regulated learning environment—such as the varying levels of student engagement and the influence of peer interactions—warrant further exploration to fully understand how these factors contributed to the outcomes observed.

Qualitative data from this study also highlight the effectiveness of strategies like predicting content, monitoring comprehension, and problem-solving, aligning with broader literature on metacognitive strategy training. These strategies not only improved listening comprehension but also played a crucial role in reducing anxiety and boosting motivation. While these findings resonate with research by Panadero (2017) and Zheng et al. (2023), which emphasize the importance of collaborative learning environments, they also suggest that individual differences among learners—such as their initial levels of motivation and anxiety—may impact the effectiveness of these strategies. Overall, the positive outcomes reported by students underscore the importance of a co-regulated learning environment in providing the necessary emotional and social support for effective learning. However, the study's small sample size and specific focus on Business English majors at Phetchabun Rajabhat University limit the generalizability of the findings, suggesting a need for further research in different contexts.

Recommendations

Educators should prioritize the explicit instruction of metacognitive strategies to help learners develop self-regulation and reflective listening practices. Creating a supportive co-regulated learning environment is also crucial for reducing anxiety, encouraging strategy sharing, and enhancing motivation. Regular assessment and feedback on metacognitive

strategy use are vital for helping learners refine their approaches and adapt strategies to their individual needs.

Future Research Directions:

1) Long-term Retention and Application: Educators should prioritize the explicit instruction of metacognitive strategies to help learners develop self-regulation and reflective listening practices. Creating a supportive co-regulated learning environment is also crucial for reducing anxiety, encouraging strategy sharing, and enhancing motivation. Regular assessment and feedback on metacognitive strategy use are vital for helping learners refine their approaches and adapt strategies to their individual needs.

2) Diverse Cultural and Educational Settings: Further research is needed to assess the effectiveness of metacognitive strategy instruction and co-regulated learning across various cultural and educational settings. This will help determine the generalizability of these findings and inform more inclusive and adaptable teaching practices.

3) Role of Technology: Investigating the role of technology in enhancing co-regulated learning and metacognitive strategy use could lead to innovative language instruction methods. Future studies should explore the effectiveness of online platforms and digital tools in promoting collaboration and metacognitive awareness, particularly in remote or blended learning environments.

To enhance the generalizability of future findings, studies should consider expanding the sample size and conducting more detailed examinations of individual differences among learners—such as their motivation, anxiety levels, and prior knowledge. Understanding these factors will help tailor instructional approaches to meet the diverse needs of learners and ensure that metacognitive strategies are effectively integrated into their language learning processes.

References

- Bozorgian, H., & Alamdari, E. (2018). Multimedia listening comprehension: Metacognitive instruction or metacognitive instruction through dialogic interaction. *RECALL*, 30(1), 131–152. <https://doi.org/10.1017/S0958344016000240>
- Derakhshan, A., Taherian, T., & Khodabakhshzadeh, H. (2021). Metacognitive listening strategies: A study of Iranian EFL learners. *Journal of Language and Education*, 7(2), 73-85.
- Flavell, J. H. (1979). Metacognition and cognitive monitoring: A new area of cognitive–developmental inquiry. *American Psychologist*, 34(10), 906–911.

- Goh, C., & Taib, Y. (2006). Metacognitive instruction in listening for young learners. *ELT Journal*, 60(3), 222–232. <https://doi.org/10.1093/elt/ccl002>
- Järvenoja, H., Järvelä, S., & Malmberg, J. (2023). Supporting students' motivation, engagement, and learning during collaborative work: A multimodal and temporal perspective. *Educational Psychologist*, 58(1), 36-50.
- Järvenoja, H., Järvelä, S., & Malmberg, J. (2023). Understanding the dynamics of social regulation in learning. *Frontiers in Education*, 8.
- Panadero, E. (2017). A review of self-regulated learning: Six models and four directions for research. *Frontiers in Psychology*, 8, 422. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2017.00422>
- Vandergrift, L., & Goh, C. C. M. (2012). *Teaching and learning second language listening: Metacognition in action*. Routledge.
- Zhang, D., & Zhang, L. J. (2019). Metacognitive strategy use and academic listening performance: A mediation model. *The Journal of Educational Research*, 112(1), 1-14.
- Zheng, B., Han, J., Rosson, M. B., & Carroll, J. M. (2023). Student regulation in the context of peer learning activities in online discussions. *Computers & Education*, 193, 104670.
- Zheng, L., Chen, N.-S., & Huang, R. (2023). Socially shared regulation of learning in online learning environments: A literature review. *British Journal of Educational Technology*, 54(1), 124-142.

Exploring the Implementation of Work Integrated Learning Models on the Effectiveness of Student Professionalism in Hospitality Education: A Case Study of Dusit Thani College

Preraya Ongartsuebsakul, Kinzang Lham, Manutchaya Chotisupha, Pawares Kento Kasai,
Panicha Panpat*

Faculty of International Hospitality Industry, Dusit Thani College

E-mail: panicha.pa@dtc.ac.th*

*Corresponding author

Abstract

In the dynamic landscape of hospitality education, institutions like Dusit Thani College have embraced innovative approaches such as Work-Integrated Learning (WIL) to bridge the gap between theoretical knowledge and practical skills demanded by the industry. This study evaluates the effectiveness of Dusit Thani College's WIL model, comparing it with renowned institutions like École hôtelière de Lausanne (EHL), aiming to identify best practices and challenges. Using qualitative research methods, this study collected data through interviews with 15 participants, including instructors and students from both Thai and international programs at Dusit Thani College, as well as industry partners. The sample was selected based on their involvement and experience with WIL programs. Findings underscore the transformative potential of WIL in preparing students for the hospitality workplace, emphasizing the significance of collaborative partnerships, authentic experiences, and aligned assessments. The "Triciprocity" agenda, fostering collaboration among universities, industry partners, and students, emerges as a pivotal strategy for optimizing WIL outcomes. However, challenges such as language barriers and strategic placement issues necessitate multifaceted solutions. The study concludes by outlining limitations and suggesting avenues for future research, aiming to enrich our understanding of professionalism in hospitality education and beyond.

Keywords: Work-Integrated Learning, Hospitality, Student Professionalism

Introduction

In the realm of hospitality education, Dusit Thani College has embraced an innovative approach called Work-Integrated Learning (WIL). This model goes beyond traditional classroom instruction by immersing students in real workplace settings, such as hotel internships, to provide a comprehensive learning experience. Additionally, within the context of Thailand, initiatives such as Thailand Skill Mapping have emerged, leveraging platforms like the one developed by King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL).

These efforts aim to bridge the gap between the skills demanded by the industry and those imparted through educational programs, thereby efforts that are being made to reduce or eliminate the disparity between the skills that industries require from their workforce and the skills that educational programs provide to students. Ultimately, the goal is to ensure that graduates are better prepared to meet the demands of the workforce and that employers can find suitable candidates with the necessary skills and knowledge.

The primary objective is to enhance the effectiveness of students' professionalism in the field of hospitality. By equipping students with a well-rounded skill set that combines theoretical knowledge with practical expertise, the aim is to prepare them to navigate and excel in the dynamic landscape of the hospitality industry. This study seeks to evaluate the effectiveness of Dusit Thani College's WIL model in achieving this objective, examining best practices, challenges, and outcomes through a detailed case study.

In order to provide a broader perspective, we will also explore the renowned École hôtelière de Lausanne (EHL), a leading hospitality management school globally. By comparing the approaches of Dusit Thani College and EHL, this research aims to identify effective strategies that contribute to increased professionalism in hospitality education.

In the contemporary global economy, where the hospitality sector plays a part in understanding the best ways to prepare students for success is paramount. This study is a guide for educators, policymakers, and industry stakeholders, offering valuable and optimal educational methods for producing graduates who are not only knowledgeable but also exhibit a high level of professionalism in the fast-paced world of hospitality.

Research Objectives

1. Evaluate the Effectiveness of Dusit Thani College's WIL Model: The evaluation aims to comprehensively assess the impact of Dusit Thani College's Work-Integrated Learning (WIL) model. This involves a thorough examination of how effectively the WIL model bridges

the gap between theoretical knowledge and practical skills within the context of hospitality education. Through meticulous analysis and data collection, we seek to understand the extent to which students are able to apply theoretical concepts learned in the classroom to real-world scenarios encountered during their work experiences. Additionally, we aim to gauge the overall satisfaction and perceived value of the WIL program among students, faculty, and industry partners. By exploring various metrics such as student performance, employability rates, and industry feedback, we endeavor to provide a nuanced understanding of the WIL model's effectiveness in preparing students for successful careers in the hospitality industry.

2. Identify Best Practices in Implementing WIL: This phase of the study entails a comprehensive exploration and documentation of the best practices employed by Dusit Thani College in implementing the Work-Integrated Learning (WIL) model. Through interviews, observations, and analysis of institutional documents, we aim to identify the key strategies and practices that have contributed to the success of WIL integration into the curriculum. This includes examining how Dusit Thani College facilitates meaningful work experiences for students, fosters strong partnerships with industry stakeholders, and aligns WIL activities with learning objectives to enhance student learning outcomes. By uncovering these successful strategies, we seek to provide insights that can inform and inspire other institutions seeking to adopt or improve their own WIL initiatives.

3. Provide Recommendations for Enhancement: Building upon the findings from the evaluation and identification phases, this stage focuses on offering practical recommendations for enhancing the implementation of the WIL model at Dusit Thani College. Drawing upon evidence-based practices and stakeholder input, we propose actionable strategies for optimizing various aspects of the WIL program, including curriculum design, industry partnerships, student support services, and program evaluation mechanisms. These recommendations are aimed at fostering continuous improvement and innovation in hospitality education practices at Dusit Thani College, ultimately enhancing the educational experience and outcomes for students. Furthermore, in the event of the WIL program proving successful, we envision the possibility of extending its reach to other colleges, thereby democratizing access to high-quality experiential learning opportunities for students across diverse educational institutions.

Literature Review

Definition of Dusit Thani College's Work-Integrated Learning Model

Work-integrated learning (WIL) blends classroom instruction with real-world experience, preparing students for careers by bridging theory and practice. Through

initiatives like cooperative education, WIL fosters essential skills like teamwork and interpersonal communication. Tailored placements in settings such as hotels and restaurants offer valuable industry experience, enhancing students' readiness for success in their chosen fields.

Definition of Student Professionalism

Student professionalism refers to how well students in hospitality education demonstrate behaviors and skills expected in a professional setting. This includes ethics, effective communication, teamwork, problem-solving, and a commitment to high standards. (O'Sullivan, H., Van Mook, W., Fewtrell, R., & Wass, V. (2012))

3.3. The effectiveness of work-integrated learning in developing student work skills: EHL Hospitality Business School

EHL Hospitality Business School's Bachelor program in International Hospitality Management starts with a Preparatory Year, providing a solid foundation for students. They learn about hotel and restaurant operations while gaining insight into the hospitality sector to prepare for advanced coursework. In the first six months, students rotate through various departments on campus, followed by a six-month internship in the real world. This hands-on experience helps them develop essential skills and professionalism in a hospitality setting.

Related literatures

1) The Function of Work-Integrated Learning (WIL) in the Development of Human Capital Human capital theory highlights education and training's role in enhancing skills and societal impact. It emphasizes education's value in improving employability and earnings. Work-integrated learning, such as WIL placements, provides hands-on experience, contributing to skill development. Higher Education Institutions play a vital role by offering practical training in real workplaces, enhancing students' abilities.

2) The benefits of embedding work integrated learning

Career & Personal Benefits: Work placements offer graduates a direct route into the job market, facilitating quick integration into the workforce. They allow for practical application of skills, fostering collaboration and networking. Graduates benefit from informed career decisions and often enjoy higher starting salaries. Work-Integrated Learning (WIL) enhances career readiness by improving communication and decision-making skills. Successful placements boost confidence and shape professional identity, instilling workplace values.

Employer Benefits: Employers gain from work placement students by completing tasks at low cost, recruiting potential graduates, and bringing fresh ideas.

They also build relationships with universities for their image and expertise access. Work placements can lead to higher-level careers and further studies, even postgraduate research with previous employers.

Benefits for educational institutions: It provides educational institutions with several advantages. It enhances students' practical skills and academic performance while increasing their engagement by showing the real-world relevance of classroom learning. Additionally, offering WIL opportunities boosts the institution's reputation and fosters partnerships with businesses, creating collaborative opportunities and potential job placements for students. Overall, the success of students in WIL enhances the institution's standing in the education sector.

WIL serves as a bridge between academia and industry, fostering meaningful engagement that benefits both students and industry stakeholders. Through WIL partnerships, educational institutions can ensure the relevance and currency of their programs, while industry partners can contribute to the development of a skilled workforce and access emerging talent. (Ferns, S., Campbell, M., & Zegwaard, K. E., 2014)

3) Embracing "Triciprocity" Agenda

Industry and community partners' involvement in supervising students and providing feedback on their learning and workplace performance is crucial (Smith, Ferns, & Russell, 2014). Collaborative efforts between universities and industry/community partners in curriculum development, supervision, and assessment feedback enhance the relevance and effectiveness of WIL programs.

Addressing language fluency challenges in WIL programs is vital. While language barriers are often perceived as hindrances to intercultural communication, under specific conditions, they can enhance visitors' enjoyment and contribute to cross-cultural interactions (Mancini-Cross, C., Backman, K. F., & Baldwin, E. D., 2009). Hence, structured collaboration among universities, industry/community partners, and students is essential for overcoming such challenges and fostering intercultural understanding.

In conclusion, embracing the "triciprocity" agenda, which emphasizes three-way collaboration among universities, industry/community partners, and students, is crucial for improving the quality and effectiveness of WIL programs. By integrating these insights into program design and implementation, institutions can enhance student learning outcomes and better prepare them for success in the hospitality industry.

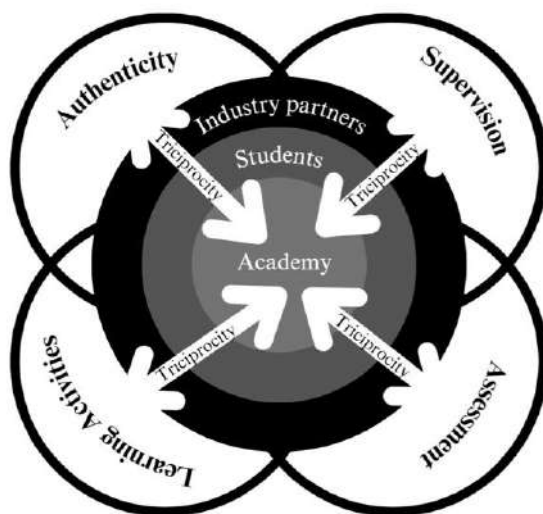

Figure 1 A representation of the "triprocity" agenda suggesting the three-way collaboration aimed at improving the quality of WIL (Smith, C. 2014)

5) Conceptual Framework

According to previous literature led to generate the proposition for conceptual framework:

Proposition 1: This proposition asserts that Dusit Thani College's WIL models should align with recognized industry standards for success (EHL Hospitality Business School).

Proposition 2: The SWOT analysis of Dusit Thani College's WIL models drives continuous program improvement by identifying internal strengths and weaknesses as well as external opportunities and threats.

Proposition 3: SWOT findings inform the development of guidelines aimed at enhancing student professionalism within the hospitality education context.

Proposition 4: Industry standards serve as a foundation for creating guidelines that enhance student professionalism within Dusit Thani College's WIL models.

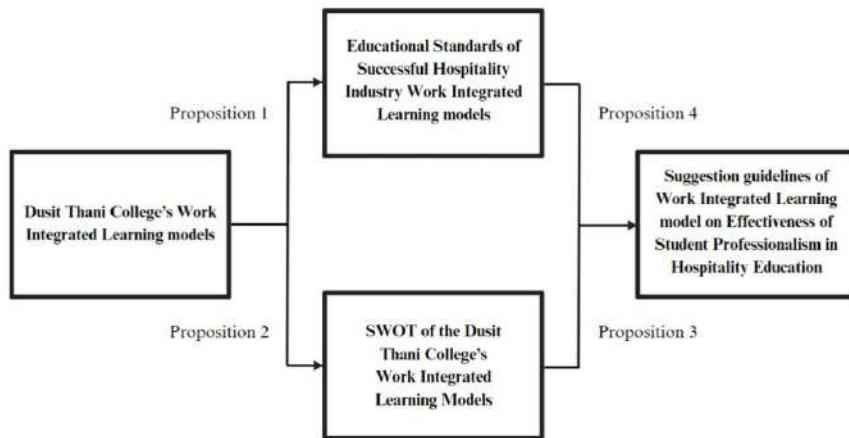

Figure 2 Conceptual Framework of Implementation of Dusit Thani College WIL models on the Effectiveness of student Professionalism in Hospitality Education

Research Methodology

Qualitative research, such as one-on-one interviews, delves deep into real-world problems, offering rich insights into individual experiences, perceptions, and behaviors. It uncovers nuances, motivations, and contextual factors often missed by quantitative methods, aiding theory development and practical problem-solving.

Measurement

The scope of the research encompasses participants from Dusit Thani College's Hotel and Resort Management Program, including instructors and students from both Thai and international programs across all academic years. Additionally, involvement from instructors or personnel associated with the Work Integrated Learning (WIL) program, particularly from the EHL (École hôtelière de Lausanne), is sought if feasible. The sample size is targeted at 10-15 individuals, representing various stakeholders. This includes the Executive Dean responsible for approving the WIL program, two instructors from each program (Thai and international), and five students from each program across different academic years.

The sampling method employed is nonprobability, specifically judgmental, where participants are selected based on their expertise and knowledge relevant to the study's objectives. Data validation will involve comparing the research findings with existing academic literature, papers, journals, or other reputable sources to ensure accuracy and reliability.

The independent variables under scrutiny are the components comprising Dusit Thani College's Work Integrated Learning Model, while the dependent variables include the SWOT analysis of the college's WIL model and the educational standards associated with successful WIL models within the hospitality industry. This research aims to provide valuable insights into the strengths, weaknesses, opportunities, and threats of Dusit Thani College's WIL approach, while also assessing its alignment with educational standards and industry requirements for effective integration of academic learning and workplace experiences.

In addition to the outlined methodology, the interview questions will be structured into two distinct parts to effectively capture insights from both instructors and students. Instructors will discuss roles, challenges, strategies, and student performance. Students will reflect on expectations, growth, interactions, and challenges. Insights from both groups will inform a SWOT analysis and ensure alignment with industry standards. Data will be validated through triangulation with existing literature, enhancing credibility. This research aims to optimize the WIL program for student learning and career readiness in hospitality.

Results

Instructor Results

They emphasize the importance of Work-Integrated Learning (WIL) as a crucial component of students' education, particularly in hospitality and hotel management. They outline a structured program where students progress through different levels of WIL over the course of their education, including operational, supervisory, and real internship experiences. Both instructors stress the significance of practical experience alongside theoretical knowledge, indicating that WIL accelerates learning and provides real-world exposure. They highlight the role of instructors and supervisors as facilitators and mentors during WIL, providing guidance, feedback, and assessing student progress. Challenges such as language barriers, readiness of students, and physical limitations are acknowledged by both instructors, who also discuss the need for improved supervision and coaching skills among staff. They mention the use of various assessment tools such as task checklists, logbooks, supervisor assessments, and examinations to evaluate student performance during WIL, emphasizing the importance of aligning WIL experiences with curriculum objectives to ensure students gain necessary skills and knowledge. Opportunities for students to secure employment post-graduation through WIL experiences are discussed, alongside threats such as language barriers and physical challenges. Moreover, at present, the Dusit Corporate Office, especially the Learning &

Development department, is assisting staff at Dusit Princess Srinakarin Bangkok in developing their coaching techniques and English proficiency in order to make the Work Integrated Learning Model more effective. Add on, they suggest that Dusit Princess Srinakarin Bangkok implement Key Performance Indicators (KPIs) for their staff to measure and monitor operational performance across the organization. Overall, both instructors stress the transformative potential of WIL in preparing students for careers in the hospitality industry, while also highlighting the need for continuous improvement and adaptation to address challenges and optimize outcomes.

Student Results

Upon analysis of the interview results, it becomes evident that Work-Integrated Learning (WIL) plays a pivotal role in shaping students' preparedness for internships within the hospitality industry. Participants express appreciation for the opportunity to acquire essential skills like communication and negotiation, which are crucial for their professional development. The exposure provided by WIL offers a glimpse into the realities of the workplace, fostering confidence and familiarity with industry dynamics among students (Govender, C. M., & Wait, M. (2017). However, challenges such as language barriers and discrepancies between classroom teachings and workplace practices are noted. Suggestions for improvement include additional training, language programs, and strategic scheduling of WIL placements during busier periods. The choice of venue emerges as a significant factor influencing the effectiveness of WIL, with newer establishments being favored for enhanced learning opportunities. Additionally, participants acknowledge the need for adaptation to external factors such as the COVID-19 pandemic, proposing alternative activities during low-guest periods. Despite these challenges, the diverse experiences offered by WIL placements contribute to a well-rounded education for students, preparing them for the multifaceted nature of the hospitality industry.

SWOT Analysis of Dusit Thani College's Work Integrated Learning Model

Strengths: Dusit Thani College's WIL program cultivates essential skills like effective communication and teamwork vital for success in hospitality. Rotations across hotel departments offer a comprehensive view of industry roles, aligning theory with practical experience. Rigorous attendance monitoring fosters accountability, while dedicated facilities like the Mahogany Dining room provide hands-on learning in real-world scenarios.

Weaknesses: Academic-Workplace Discrepancies hinder effective knowledge application in hospitality. Limited Exposure Opportunities due to time constraints restrict

skill development. Inconsistent Employer Engagement affects guidance quality. Logistic Challenges disrupt program execution, impacting learning. Limited Assessment Opportunities delay feedback, hindering skill improvement.

Opportunities: Strategic Partnerships with establishments like the "Dusit Princess Srinakarin" hotel can broaden WIL placements, providing diverse practical experiences. Enriched Support Services like counselling or mentorship programs can enhance students' WIL journey, aiding in overcoming challenges and boosting satisfaction. Integration of Technological Innovations such as virtual simulations enhance traditional WIL, offering immersive learning and keeping students updated on industry trends for improved adaptability.

Threats: Threats to the effectiveness of Work-Integrated Learning (WIL) programs encompass various challenges arising from workplace or industry partners and broader industry dynamics. Workplace or industry partners may face limitations, such as venue constraints and staff members' language skill deficits, which can impede the availability and effectiveness of WIL initiatives. Economic downturns and shifts in the hospitality sector pose significant risks to WIL availability and program effectiveness, while technological advancements necessitate continuous curriculum updates to maintain relevance and equip students with essential digital skills. Moreover, competition among WIL programs may impact partner and student attraction, further complicating program sustainability. Regulatory challenges present compliance risks that require adept navigation to avoid disruptions to WIL activities. Additionally, shifts in consumer preferences highlight the necessity of aligning WIL programs with emerging industry demands to ensure students' career success in an evolving landscape. These threats necessitate proactive strategies and collaborative efforts to address potential barriers and optimize the impact of WIL initiatives in hospitality education.

Conclusion and Discussion

Conclusion

The findings from our research shed light on the critical role of Work-Integrated Learning (WIL) in shaping student professionalism and readiness for the hospitality workplace, specifically within the context of Dusit Thani College. Through a structured examination of the WIL model, we have identified key components that significantly influence student preparedness and the challenges faced by the institution. Drawing from these insights, we offer practical recommendations for enhancing Dusit Thani College's WIL model to sustain effectiveness in preparing students for successful integration into the hospitality industry.

Firstly, our investigation underscores the substantial impact of WIL placements on employability outcomes. We recognize that the quality of placements, characterized by authenticity, integrative learning activities, aligned assessment methods, and effective supervision, preparation, and debriefing, significantly influences student readiness for the workplace. It's evident that structured and collaborative partnerships between stakeholders, including educational institutions, industry partners, and students, are imperative for fostering quality WIL outcomes.

Furthermore, our research emphasizes the importance of embedding and scaffolding WIL vertically and horizontally across the curriculum. This approach enhances the student experience and fosters a seamless integration of practical experiences with theoretical knowledge. While simulation activities complement WIL placements, our findings suggest that further research should focus on elucidating the characteristics of high-quality, high-impact simulations to augment student learning outcomes.

Triciprocity, the three-way expectations and contributions of students, university staff, and industry partners need to be negotiated and continuously appraised. The notion of triciprocity (three-way reciprocity) has been coined as a reminder of the three-way negotiations that should occur between stakeholders. With this framework in mind, each curriculum dimension can be implemented to enhance placements within the WIL model:

Authenticity: Ensure that placements provide authentic experiences reflective of real-world hospitality environments. This may involve partnering with industry organizations to offer placements in operational settings where students can engage in tasks and responsibilities relevant to their future careers.

Learning activities (aligned with integrative learning): Design learning activities within placements that align with the broader curriculum objectives and encourage integrative learning. This could involve structured tasks, projects, or assignments that allow students to apply theoretical knowledge, develop practical skills, and integrate various aspects of their learning.

Assessment (aligned with integrative learning): Develop assessment methods that align with the integrative learning approach and accurately evaluate students' performance and growth during placements. This may include a combination of formative and summative assessments, such as reflective journals, presentations, or performance evaluations by supervisors, to assess students' competencies and achievements.

Supervision, preparation, and debrief: Provide adequate supervision and support to students throughout their placements, ensuring they receive guidance, feedback, and

mentorship from experienced professionals. Additionally, offer thorough preparation before placements, including orientation sessions and training, to familiarize students with workplace expectations and responsibilities. Following placements, conduct debriefing sessions to reflect on students' experiences, address any challenges encountered, and identify areas for improvement or further development.

Addressing the challenges faced by Dusit Thani College, including language barriers and strategic placement issues, requires a multifaceted approach. Increased language training and strategic placement initiatives can mitigate these challenges, ensuring students gain valuable skills and experiences necessary for success in the hospitality sector. Moreover, organizational support, exemplified by the involvement of the Dusit Corporate Office in enhancing coaching techniques and English proficiency, remains crucial in addressing these challenges effectively.

Regarding the key components influencing student professionalism, while workplace environments and guiding staff play crucial roles in shaping student readiness and professionalism, it's essential to acknowledge the interconnectedness of various components within the WIL model. The quality of placements, authenticity of experiences, integration of learning activities, aligned assessment methods, and effective supervision collectively contribute to enhancing student professionalism and readiness for the workplace. While workplaces and guiding staff are pivotal, they operate within a broader framework of structured partnerships and curriculum design, all of which influence student outcomes significantly. Therefore, while workplaces and guiding staff are indispensable, they are part of a larger ecosystem that collectively shapes student professionalism within the WIL model.

In conclusion, our study underscores the pivotal role of WIL in preparing students for hospitality careers. By implementing the recommended strategies and prioritizing collaboration among stakeholders, Dusit Thani College can enhance the effectiveness of its WIL model, thereby better equipping students for seamless integration into the workplace and fostering their professionalism within the industry 6.3. Limitations of this study and suggestions for future studies

Firstly, by focusing solely on hospitality students, the findings may lack broader applicability beyond the hospitality industry, limiting the generalizability of the results to other educational domains. Additionally, conducting the study within the Thai and broader Asian context introduces cultural biases and nuances specific to these regions, potentially limiting the transferability of findings to educational systems in different cultural contexts. Furthermore, the study's reliance on a limited sample size may compromise the statistical power and representativeness of the results, reducing the

confidence in the findings' validity and reliability. Future research should diversify the sample by including students from various educational disciplines and industries beyond hospitality, enhancing the external validity of the findings. Expanding the sample size will improve statistical power and robustness, enabling better capture of variability in students' experiences of professionalism. Additionally, researchers could explore cross-cultural comparisons to understand how cultural factors influence professionalism in education, facilitating the identification of universal principles and culturally specific considerations in work-integrated learning. These steps aim to enhance the breadth and depth of future research, contributing to a comprehensive understanding of professionalism in diverse educational contexts.

Discussion and implications

The research evaluates Dusit Thani College's Work-Integrated Learning (WIL) model, focusing on its effectiveness in bridging theoretical knowledge with practical skills in hospitality education. By identifying best practices in WIL implementation, the study offers recommendations to enhance its effectiveness within the college and potentially extend the program to benefit students across institutions.

As highlighted by Boffy-Ramirez (2012), having good work skills not only enhances occupational competence but also contributes to students' broader life skills. Mentorship emerges as a key strategy for developing students' work skills (Boffy-Ramirez, 2012), with on-the-job training and coaching being particularly beneficial (Jackson, D. (2015) Encouraging students to take on more responsibilities and tackle diverse challenges fosters skill acquisition and enhances their performance, benefiting both their professional and personal lives (Jackson, 2013).

References

- Ferns, S., Campbell, M., & Zegwaard, K. E. (2014). *Work integrated learning in the Curriculum*.
- Govender, C. M., & Wait, M. (2017). Work integrated learning benefits for student career prospects: Mixed mode analysis. *South African Journal of Higher Education*, 31(5), 49-64.
- Ibarraran, P., Ripani, L., Taboada, B., Villa, J. M., & Garcia, B. (2012). *Life skills, employability and training for disadvantaged youth: Evidence from a randomized evaluation design*. Washington, DC: Inter-American Development Bank.

- Jackson, D. (2013). The contribution of work-integrated learning to undergraduate employability skill outcomes. *Asia-Pacific Journal of Cooperative Education*, 14(2), 99-115.
- Jackson, D. (2015). Employability skill development in work-integrated learning: Barriers and best practice. *Studies in Higher Education*, 40(2), 350-367. doi:10.1080/03075079.2013.842221
- Jackson, E. (2013). Choosing a Methodology: Philosophical Underpinning. *Practitioner Research in Higher Education Journal*, 7, 49-62.
- Mancini-Cross, C., Backman, K. F., & Baldwin, E. D. (2009). The effect of the language barrier on intercultural communication: A case study of educational travel in Italy. *Journal of Teaching in Travel & Tourism*, 9(1-2), 104-123.
- O'Sullivan, H., Van Mook, W., Fewtrell, R., & Wass, V. (2012). Integrating professionalism into the curriculum. *Medical Teacher*, 34(2), e64-e77.
- Ramirez, J. J. (2012). The intentional mentor: Effective mentorship of undergraduate science students. *Journal of Undergraduate Neuroscience Education*, 11(1), A55-A63.
- Smith, C. Ferns, S. & Russell, L. (2014). The impact of Work integrated learning on student work-readiness, *The impact of Work integrated learning on student work-readiness: Final Report*, (Curtin University of Technology: LSN Teaching Development Unit).
- Smith, C., Ferns, S., & Russell, L. (2014). The impact of work integrated learning on student work-readiness.

รูปแบบการจัดพื้นที่ขายของริมบาทวิถีตลาดสายหยุด จังหวัดนนทบุรี

เมติญา ไถเหี่ยม*, ศิริญา ปัญญาภาโส, วาสนา ภูเกษมสมบัติ

คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

E-mail: maytiya.t@rmutsb.ac.th*

*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของตลาดสายหยุดริมบาทวิถี จังหวัดนนทบุรี ช่วงสี่แยกถนนพระนั่งเกล้าบนถนนนนทบุรี 1 ไปจนถึงหน้าโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า ระยะทางประมาณ 450 เมตร โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของริมบาทวิถีและการใช้พื้นที่สาธารณะ (2) เพื่อจัดประเภทแนวความคิดการวางผัง รูปแบบการจัดพื้นที่ขายของตลาดสายหยุด (3) เพื่อเสนอแนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของตลาดสายหยุด โดยมีขอบเขตในการเลือกกลุ่มตัวอย่างร้าน 4 รูปแบบ ประเภทร้านขายอาหารสด ร้านขายอาหารปรุงสำเร็จ ร้านขายเสื้อผ้า และร้านขายของเก่ามือสอง มีการเก็บข้อมูล 2 ลักษณะ คือ ใช้วิธีการสำรวจ การสัมภาษณ์ นำมาบันทึกข้อมูลวิเคราะห์หาข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบว่า (1) ตลาดสายหยุดมีลักษณะทางกายภาพถนนรองระดับย่านชุมชน ย่านพาณิชยกรรมในเมือง มีวัฒนธรรมขายของริมบาทวิถีการใช้พื้นที่สาธารณะ รูปแบบตลาดที่เคลื่อนย้ายได้เป็นการใช้พื้นที่ริมบาทวิถีชั่วคราวเป็นบางวันบางเวลา (2) แนวความคิดการวางผังเป็นการปรับตัวพื้นที่ที่มีจำกัด เพื่อประโยชน์ใช้สอยในร้านค้าหาบเร่ มีรูปแบบในการจัดพื้นที่ขายของริมบาทวิถี 4 ลักษณะ คือ (2.1) รูปแบบจัดพื้นที่ขายของวางบนพื้นที่ฟุตบาท (2.2) รูปแบบการจัดพื้นที่ขายของมีอุปกรณ์ยกจากพื้นฟุตบาท อุปกรณ์ลอยตัว หรือพับเก็บ (2.3) รูปแบบรถเข็น หรือรถพ่วงสามล้อเป็นเครื่องยนต์ และ (2.4) รูปแบบจัดพื้นที่แนวตั้งใช้เต็นท์เป็นองค์ประกอบ (3) แนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของตลาดสายหยุดมีตำแหน่งที่ตั้งตลาดริมบาทวิถี และขนาดของทางเดินระหว่างร้านหาบเร่มีความเหมาะสม ควรปรับปรุงพื้นที่จอดรถ การจัดกลุ่มของประเภทร้านหาบเร่ อัตลักษณ์รูปแบบการตั้งร้านริมบาทวิถี พื้นที่จุดถึงขยะ จุดบริการห้องน้ำ จุดสำหรับนั่งพักผ่อน ควรได้รับการปรับปรุง เป็นผลจากข้อจำกัดของพื้นที่บนบาทวิถี เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ตลาดสายหยุด จังหวัดนนทบุรี

คำสำคัญ: ตลาด, รูปแบบการจัดพื้นที่, บาทวิถี, ร้านหาบเร่

Format of Organizing Sales Areas Footpath at Saiyud Market, Nonthaburi Province

Maytiya Thaihiam*, Sirinya Punyapasoand, Wasana Pukasamsombus

Faculty of Engineering and Architecture, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

E-mail: maytiya.t@rmutsb.ac.th*

*Corresponding author

Abstract

This research article is a study of the physical environment footpath at Saiyud Market Nonthaburi Province, From the intersection of Phra Nang Klao Road on Nonthaburi 1 Road to in front of Phra Nang Klao Hospital. Distance approximately 450 meters. Objectives (1) To study the physical environment of the footpath and the use of public space. (2) To categorize the planning concept format of organizing sales areas at SaiYud Market. (3) To propose guidelines for improving the physical environment of SaiYud Market. There is scope for select a sample group of 4 format. fresh food store types, Prepared food store, clothing store and second-hand antique shop. There are two types of data collection: using the method Survey, interview, record data, analysis, find conclusions and suggestions.

The results of the study found that (1) Sai Yud Market has physical characteristics of a secondary road at the community and Commercial area in the city. There is a culture of sales areas footpath using public space. Movable market format It is the temporary use of sales areas footpath on certain days and times. (2) The planning concept is an adaptation of a finite space For utility in hawker shops There are 4 formats for arranging sales areas footpath: (2.1) A format for arranging sales areas on footpath (2.2) A format for arranging sales areas with equipment raised from the footpath, Floating or folding equipment. (2.3) Cart or tricycle trailer form as engine and (2.4) Vertical space layout using tents as a component. (3) Guidelines for improving the physical environment of Sai Yud Market There is a location at footpath market and the size of the walkway between the hawkers is appropriate. The parking area should be improved. Grouping of hawker shop types Identity of sales areas footpath, Trash area, Toilet service, sitting and relaxing area should be improved It is a result of the limitations of the areas footpath . To serve as a guideline for promoting and develop the Sai Yud Market, Nonthaburi Province.

Keywords: Market, Format of Organizing Sales Areas, Footpath, Hawker

บทนำ

“หาบเร่แผงลอย” เป็นอาชีพอิสระประเภทหนึ่งที่คงอยู่มาเป็นเวลานานในประเทศไทยส่วนใหญ่มีขนาดเล็กกว่าธุรกิจขนาดย่อม บางครั้งจึงเรียกว่า “ธุรกิจขนาดจิ๋ว” หรือ Micro - enterprise เป็นการค้าซึ่งใช้พื้นที่ข้างทาง เช่น ริมนถนน ตรอก ซอย ทางเท้า เป็นพื้นที่ประกอบการค้า ในบางกรณีจึงเรียกว่า “การค้าข้างทาง” คำว่า “หาบเร่แผงลอย” รวมการค้าสองลักษณะเข้าไว้ด้วยกัน คือ การค้าแบบเร่ขาย การเคลื่อนที่ได้และการค้าบนแผงซึ่งอยู่กับที่ริมบาทวิถี (footpath) (นฤมล นิราทร, 2548)

ปัจจุบันการค้าขายริมบาทวิถีถือเป็นวัฒนธรรมของไทยสืบทอดกันมายาวนาน และมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากรูปแบบการค้าดำรงชีวิตและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่นิยมซื้ออาหารที่มีความหลากหลาย สะดวก และราคาถูก บทบาททางเศรษฐกิจของหาบเร่แผงลอยมิได้จำกัดอยู่กับการสร้างงาน สร้างฐานะทางเศรษฐกิจให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพ โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการพึ่งตนเองของระบบเศรษฐกิจของประเทศ ในทางสังคมจะมีบทบาทในการลดปัญหาสังคม อันเป็นผลจากการลดอัตราการว่างงาน เพราะการประกอบอาชีพอิสระที่ประสบความสำเร็จ ยังนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในอัตลักษณ์ เป็นการสร้างทุนทางสังคมและสร้างประชาสังคมด้วย

“ตลาดสายหยุด” เป็นตลาดริมบาทวิถีเก่าแก่ที่สำคัญของชุมชนนนทบุรี ถนนนนทบุรี 1 ตั้งอยู่สี่แยกพระนั่งเกล้า มีหาบเร่แผงลอยริมบาทวิถีในตลาดสายหยุด มีความยาวถึง 450 เมตร มาจากการตั้งของชุมชนที่เป็นตลาดเช้าเปิด ประมาณเวลา 05.00-11.00 น. เข้าของทุกวันเสาร์และอาทิตย์ มีความหลากหลายในรูปแบบของพื้นที่ขายของ พื้นที่บริบทโดยรอบใกล้เคียงแม่น้ำเจ้าพระยา มีประวัติศาสตร์ด้านศาสนสถาน ชุมชนบ้านริมน้ำเก่าแก่ ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม ชาวมุสลิม เป็นชุมชนที่อยู่ร่วมกันมาอย่างยาวนาน รวมถึงรูปแบบอาหารที่มีหลากหลาย มีทางเลือกในการบริโภค สามารถทำให้เห็นถึงภูมิปัญญาของชาวบ้านในเมืองของการประกอบอาชีพริมบาทวิถี (บนฟุตบาท) ในกรณีศึกษาตลาดสายหยุด จังหวัดนนทบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของริมบาทวิถีและการใช้พื้นที่สาธารณะ
2. เพื่อจัดประเภท แนวคิดการวางผัง รูปแบบการจัดพื้นที่ขายของตลาดสายหยุด
3. เพื่อเสนอแนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของตลาดสายหยุด

นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์เสนอแนวทางในการปรับปรุง มีการพิจารณารวบรวมในส่วนที่มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี เพื่อส่งเสริมรักษาไว้ในส่วนที่มีคุณภาพเชิงลบจะได้นำเสนอเพื่อหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขต่อไป เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดริมบาทวิถีที่ดีต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการทำวิจัยเชิงคุณภาพ

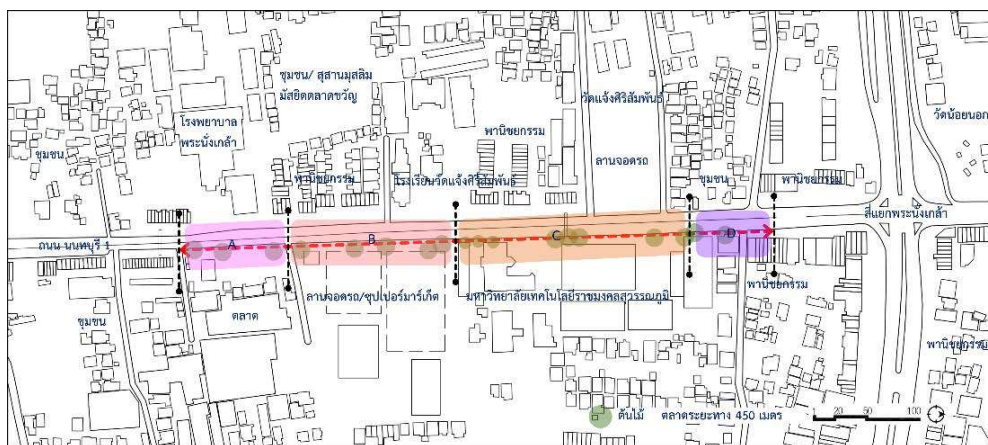
1. การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ การลงพื้นที่สำรวจ และการสังเกตการณ์ด้านกายภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ ภาพถ่าย จดบันทึก รูปแบบการจัดพื้นที่ขาย การจัดกลุ่มพื้นที่ขายของ และลักษณะการวางตำแหน่งของพื้นที่ขายของตลาดสายหยุด ริมบาทวิถีบนถนนนนทบุรี การจัดพื้นที่

สาธารณะ เพื่อการสัญจรร่วมกัน โดยการถ่ายภาพและใช้วิธีการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในตลาดสายหยุด ซึ่งพื้นที่ศึกษา แบ่งวันธรรมดาที่ไม่มีตลาด เพื่อให้เห็นความแตกต่างของสภาพพื้นที่ และช่วงเวลาที่ตลาดสายหยุดในการใช้พื้นที่สาธารณะฟุตบอลหรือบาทวิถี เพื่อทำความเข้าใจรูปแบบพื้นที่ขายของริมบาทวิถี และความสัมพันธ์ระหว่างการสัญจรของผู้ซื้อ รวมไปถึงการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พฤติกรรมการใช้งานพื้นที่ขายของภายในตลาดสายหยุด

2. ศึกษาข้อมูลพหุภูมิ คำนวณรวบรวมหนังสือและบทความวิจัยจำแนกข้อมูลที่เกี่ยวข้องทฤษฎี และงานวิจัยที่ประเด็นการศึกษา ได้แก่ ตลาด พื้นที่สาธารณะ แนวทางในการพัฒนาพื้นที่หาบเร่แผงลอย

3. การสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล สร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลจากผู้ค้าขาย คนในชุมชน ลูกค้า และเจ้าหน้าที่บริหารจัดการดูแลตลาดสายหยุด เวลา 05.00 น.-12.00 น. เฉพาะในช่วงวันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 05.00 - 12.00 น. ครั้งที่ 1 วันที่ 30 ตุลาคม, 1 กันยายน และครั้งที่ 2 วันที่ 7, 8 กันยายน พ.ศ. 2566 ตัวอย่างจำนวนพื้นที่ขายของ 5 รูปแบบ พื้นที่ A ประเภทขายอาหารสด, พื้นที่ B ประเภทขายอาหารปรุง, พื้นที่ C ประเภทขายเสื้อผ้า, พื้นที่ D ประเภทขายของเก่ามือสอง เป็นการสัมภาษณ์รูปแบบการจัดพื้นที่ขายของ แล้วนำผลมาวิเคราะห์ผลการศึกษา

4. ขอบเขตของพื้นที่ กรณีศึกษาตลาดสายหยุด ขอบเขตการเลือกที่ตั้งอยู่ริมบาทวิถี (ฟุตบอล) บนถนนนนทบุรี ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เลือกพื้นที่ขายของที่ไม่มีการตั้งร้านต่อเนื่องไปนอชอย แบ่งพื้นที่ขายของตามขอบเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน ทำการศึกษาในรายละเอียดมีการเปิดตลาดริมบาทวิถี เริ่มต้นจากสี่แยกถนนพระนั่งเกล้า เชื่อมกับถนนนนทบุรี 1 ไปจนถึงหน้าโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า ระยะทางประมาณ 450 เมตร พื้นที่ขายของช่วงหน้าเซเว่นหน้ามหาชัย-ประตูหลังมหาชัยฯ ประมาณ 40-50 ร้าน พื้นที่ขายของช่วงประตูหลังมหาชัยฯ-ชอยตลาดสินทอง (โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า) ประมาณ 20-30 ร้าน

ภาพที่ 1 ผังบริเวณริมบาทวิถีของถนนนนทบุรี (ตลาดสายหยุด)

ที่มา: เมติญา ไถเทียม, 2566

กรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในเมือง (Urban Vernacular Architecture) เป็นปรากฏการณ์ที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ และสถาปัตยกรรมที่มีอัตลักษณ์เฉพาะตัว และเป็นภาพสะท้อนถึงแต่ละวิถีวัฒนธรรมที่มีให้เห็นในเมือง สังคมหนึ่งๆ โดยเกิดขึ้นจากกลุ่มคนที่มีวิถีการดำรงชีวิตที่หลากหลายในเมือง ซึ่งมีลักษณะอัตลักษณ์ที่แสดงถึงความเฉพาะตัว

อาหารริมบาทวิถี (Street Food) บาทวิถี (footpath) ในประเทศไทยถือว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงอาหารประจำพื้นที่ เป็นอาหารที่จำหน่ายตามท้องถนน หน้าตึกแถว หรือย่านการค้า โดยมีรูปลักษณะการจัดจำหน่ายที่แตกต่างไปตามพาหนะ เช่น หาบเร่ โต๊ะ แผงลอย รถเข็น จักรเย็บผ้าไปจนถึงรถยนต์ และถือเป็นวัฒนธรรมหนึ่งของคนในพื้นที่ (ชัยนันต์ ไชยเสน, 2563)

ภูมิปัญญาชาวบ้าน องค์ประกอบของภูมิปัญญาชาวบ้าน (วีระ อินพันทัง, 2564) ซึ่งประกอบไปด้วย

1. กิจกรรม หมายถึง การดำรงชีพ การปรับตัว การแก้ปัญหา
2. ความรู้ หมายถึง ความคิด ความสามารถ ความฉลาด ความเชี่ยวชาญ
3. ประสบการณ์ หมายถึง การเรียนรู้ ลองผิดลองถูก
4. สะสม หมายถึง สังคม
5. การสืบสาน หมายถึง ถ่ายทอด สืบทอด สืบต่อ
6. การปรับปรุง หมายถึง พัฒนาการ การเปลี่ยนแปลง ประยุกต์

การใช้ตลาดเป็นพื้นที่สาธารณะ ประเภทเส้นทาง (Linear) โดยแนวคิดของ (Gehl, J., 1987) พื้นที่สาธารณะที่มีรูปร่าง ลักษณะแคบยาวหรือเป็นเส้น ซึ่งมีความเกี่ยวข้องไปสู่วิถีชีวิต สังคม และสิ่งแวดล้อมความสัมพันธ์ระหว่างคน กิจกรรม บทบาทที่มีความหมายรวมถึงทางเท้าบาทวิถี (Footpath) ได้จัดไว้สำหรับการเดินและขนานคู่กับถนนเป็นสถานที่ที่เชื้อเชิญให้เกิดกิจกรรมขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้พื้นที่กิจกรรมในสภาพแวดล้อม ในการออกแบบเมืองหรือชุมชน การพิจารณาถึงรูปแบบพฤติกรรมของผู้ใช้สอยมีความจำเป็นที่จะพิจารณาควบคู่กับสภาพทางกายภาพ เพื่อนำไปสู่การออกแบบสถานที่รับรองกิจกรรมสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Gehl, J., 2010) ได้แบ่งผู้คนที่มาใช้พื้นที่สาธารณะของเมืองออกเป็น 5 กลุ่ม คือ 1) ผู้ใช้เป็นกิจกรรมประจำวัน ได้แก่ ผู้คนที่อาศัยและทำงานอยู่ในพื้นที่ 2) ผู้เยี่ยมเยือน กลุ่มลูกค้า ได้แก่ ผู้เยี่ยมเยือนที่ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ 3) ผู้ที่ผ่านไปมาด้วยการเดินเท้า ได้แก่ ผู้คนที่ผ่านเข้ามาในพื้นที่ 4) ผู้ที่มาเพื่อนันทนาการ ได้แก่ ผู้มาเยี่ยมเยือนในพื้นที่เพราะมีพื้นที่สาธารณะที่ดี เพื่อใช้พื้นที่สาธารณะในการพักผ่อนยามว่าง ออกกำลังกาย พื้นที่เล่น เป็นต้น 5) ผู้เยี่ยมเยือนมีกิจกรรม ได้แก่ ผู้มาใช้พื้นที่สาธารณะเฉพาะเมื่อกิจกรรมชั่วคราวที่พิเศษเกิดขึ้น

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขกำหนดพื้นที่ทำการค้าและการขายหรือจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ ประกาศกรุงเทพมหานคร ตามที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบาย เรื่องหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการค้าขายในพื้นที่ผ่อนผันผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขกำหนดพื้นที่ทำการค้าและการขายหรือจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

1. ข้อที่ ๒. ประกาศไม่บังคับใช้ให้ยกเลิก เรื่องหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการค้าขายในพื้นที่ผ่อนผันกับพื้นที่ที่มีอัตลักษณ์ วิถีชุมชน ย่านพื้นที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

2. ข้อที่ ๔.๕ ห้ามจัดแผงค้าในพื้นที่บริเวณ ดังต่อไปนี้

2.1 ป้ายและเสาที่พิกัดผู้โดยสารรถประจำทางสาธารณะ จุดที่หยุดหรือจอดรอโดยสารสาธารณะและในระยะ 10 เมตร จากจุดดังกล่าว

2.1 ทางขึ้นลงสะพานลอยคนเดินข้าม บริเวณใต้สะพานลอยคนเดินข้าม ทางขึ้นลงรถไฟฟ้า บริเวณใต้สถานีรถไฟฟ้ารวมถึงทางเข้าลิฟท์สำหรับผู้พิการ

2.3 ทางเท้าบริเวณข้ามถนนที่มีทางม้าลาย และในระยะ 3 เมตร

2.4 ในระยะ 10 เมตรร่วมทางแยก

2.5 ช่องทางเข้าอาคารที่ประชาชนใช้สอย ในระยะ 5 เมตร

2.6 ห้องสุขาสาธารณะ ในระยะ 3 เมตร

2.7 จุดจ่ายน้ำดับเพลิง ในระยะ 3 เมตร

2.8 บริเวณรอบตู้โทรศัพท์และตู้ไปรษณีย์ ในระยะ 1 เมตร

3. ข้อที่ ๕ รูปแบบ ลักษณะแผงค้าและสิ่งประกอบแผงค้า เช่น รั้ว หลังคาแผงค้า เป็นต้น ต้องมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเหมาะสมกับลักษณะพื้นที่นั้น ๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดระเบียบหาบเร่-แผงลอย ระดับเขต

4. ข้อที่ ๖ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย การได้สัดส่วนระหว่างประโยชน์ของการค้าขายบนทางเท้ากับประโยชน์สาธารณะในการใช้ทางเท้าสัญจรของประชาชนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการใช้พื้นที่สาธารณะของทุกภาคส่วน

วิธีดำเนินการศึกษา

ลงพื้นที่การเก็บข้อมูลสำรวจ ภาพถ่าย บริเวณริมบาทวิถีตลาดสายหยุด วันธรรมดาและวันหยุด (เสาร์-อาทิตย์) ที่มีการจัดพื้นที่ขายของริมบาทวิถี โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม การจัดวางรูปแบบร้านค้าหาบเร่ และรูปแบบสิ่งปลูกสร้าง

ภาพที่ 2 พื้นที่ตลาดก่อน-หลัง บริเวณริมบาทวิถีของตลาดสายหยุด บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยฯ

ที่มา: เมติญา ไถเทียม, 2566

พื้นที่ริมบาทวิถีภาพที่ 2 แสดงให้เห็นถึงร้านค้าเดิมที่ตั้งอยู่ริมทางเดินเท้าในวันธรรมดา และหลังจากมีการจัดพื้นที่ขายของริมบาทวิถีตลาดสายหยุด ประเภทขายของเก่ามือสอง

ภาพที่ 3 พื้นที่ตลาดก่อน-หลัง บริเวณริมบาทวิถีของตลาดสายหยุด หน้าพาณิชย์กรรม
ที่มา: เมติญา ไถเทียม, 2566

พื้นที่ริมบาทวิถีภาพที่ 3 แสดงให้เห็นถึงการจัดพื้นที่ขายของริมบาทวิถีตลาดสายหยุด ประเภทขายของเก่ามือสอง และร้านขายเสื้อผ้า

ภาพที่ 4 พื้นที่ตลาดก่อน-หลัง บริเวณริมบาทวิถีของตลาดสายหยุด มุมสูง
ที่มา: เมติญา ไถเทียม, 2566

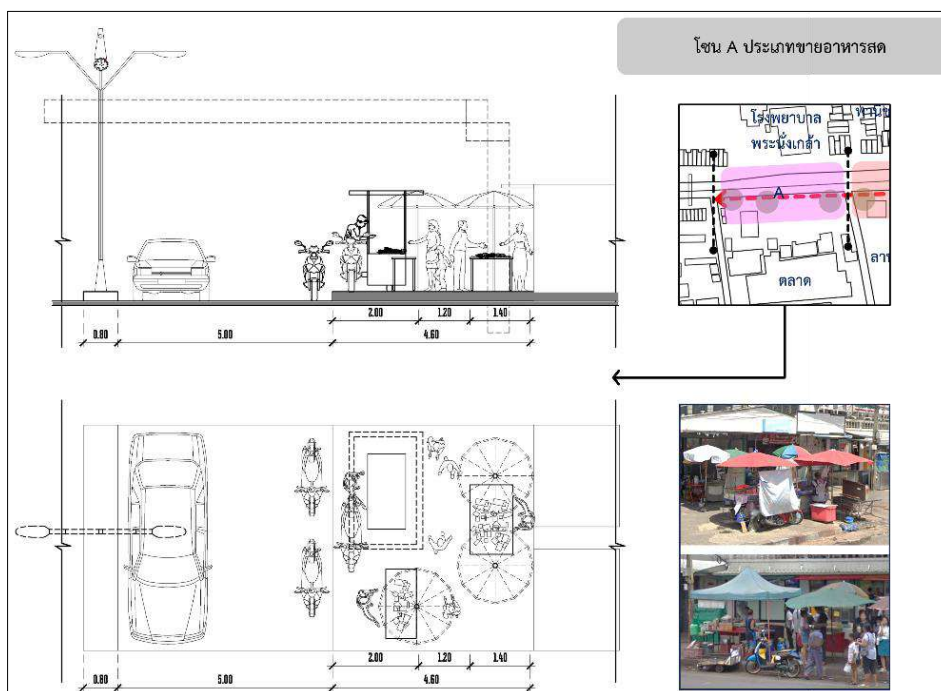

ภาพที่ 5 ภาพพื้นที่ตลาดก่อน-หลัง บริเวณริมบาทวิถีของตลาดสายหยุด

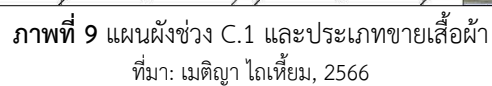
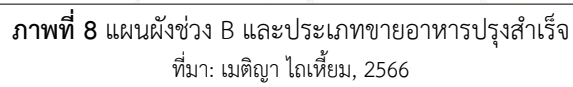
ภาพที่ 6 อุปกรณ์ที่ความจำเป็นต่อการจัดพื้นที่ และเก็บพื้นที่ขายของ
ที่มา: เมติญา ไถเทียม, 2566

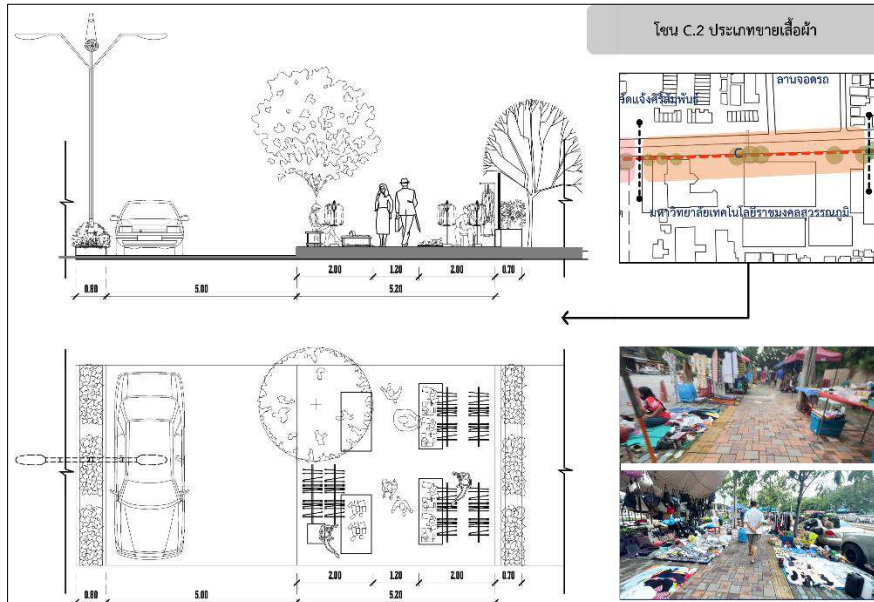
ผลการศึกษา

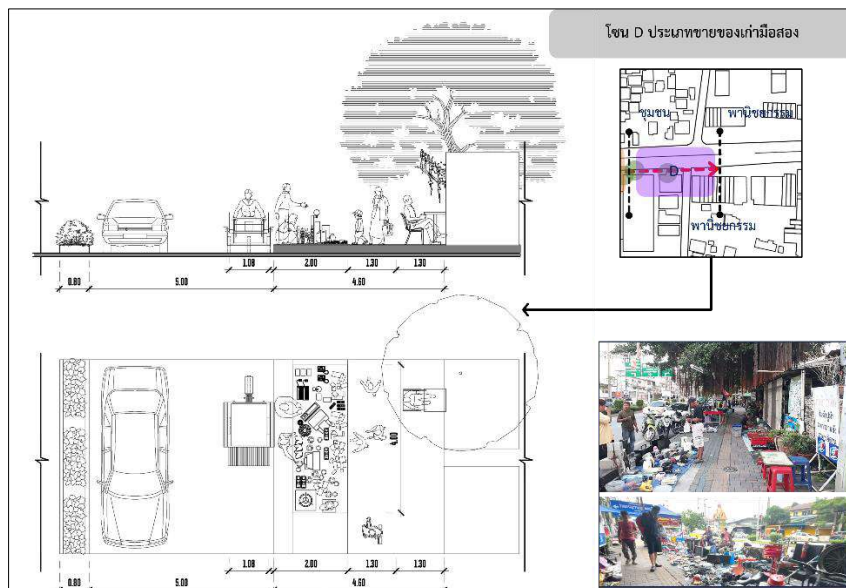
ภาพที่ 7 แผนผังช่วง A และประเภทขายอาหารสด
ที่มา: เมติญา ไถเทียม, 2566

แผนผังช่วง A และประเภทขายอาหารสด รูปแบบการจัดพื้นที่ขายของริมบาทวิถีมีขนาดของทางเดินระหว่างร้านค้าเริ่มมีความเหมาะสม

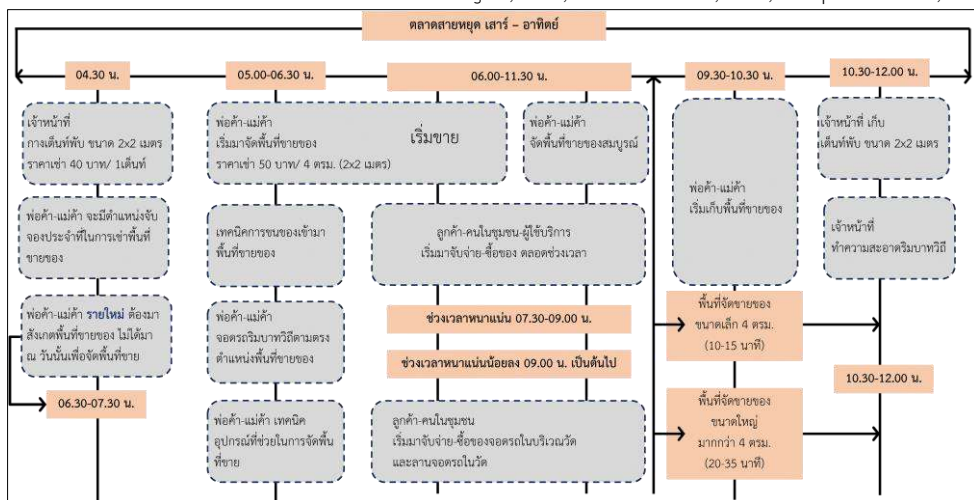

ภาพที่ 10 แผนผังช่วง C.2 และประเภทขายเสื้อผ้า
ที่มา: เมติญา ไถเทียม, 2566

ภาพที่ 11 แผนผังช่วง D และประเภทขายของเก่ามือสอง
ที่มา: เมติญา ไถเทียม, 2566

ภาพที่ 12 แสดงพฤติกรรมผู้ใช้งานของตลาดสายหยุดวันเสาร์ - อาทิตย์

ที่มา: เมตติญา ไถเหี่ยม, 2566

อภิปรายผล

ตลาดสายหยุด เป็นตลาดชุมชนเมืองที่ได้รับการตอบรับที่ดี อยู่ในใกล้ชุมชนของตำบลบางกระสอ อำเภอมะนังนบุรี ซึ่งจุดเริ่มต้นเริ่มจากตลาดที่อยู่หน้าโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า ขยายตลาดโดยมีโครงการภาครัฐของจังหวัดนทบุรีดูแล จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลและระบบส่วนกลางในการเข้าพื้นที่ขายราคา 50 บาท ขนาด 4 ตรม. บริการกางเต็นท์ให้เช่า 40 บาท การบริหารจัดการตลาดส่วนกลางช่วยดูแลทำความสะอาดบริเวณบาทวิถี (บนฟุตบาท) หลังจากตลาดสายหยุดปิด

ภูมิปัญญาชาวบ้านในเมืองในการปรับตัว ทักษะหลากหลายได้รับการผสมผสานเข้าด้วยกันสู่การจัดพื้นที่ขายของนอกสถานที่ ที่มีข้อจำกัดด้านพื้นที่ของรถกระบะ รถจักรยานยนต์ กับความต้องการบรรจุนสินค้าให้ได้ปริมาณมาก เพื่อที่จะสร้างรายได้ ทั้งนี้ นอกจากภูมิปัญญาในการจัดวางพื้นที่ใช้สอย คนรุ่นใหม่ที่เห็นถึงความต้องการสินค้าของกลุ่มเป้าหมาย

จากการศึกษาพบว่า สามารถสรุปรูปแบบในการจัดพื้นที่ขายของริมบาทวิถี ซึ่งมีรูปแบบส่วนใหญ่เลือกทำเลที่ตั้ง มี 4 ลักษณะ คือ (1) รูปแบบจัดพื้นที่ขายของวางบนพื้นที่ฟุตบาท (2) รูปแบบการจัดพื้นที่ขายของมีอุปกรณ์ยกจากพื้นฟุตบาท อุปกรณ์ลอยตัว หรือพับเก็บ (3) รูปแบบรถเข็น หรือรถพ่วงสามล้อเป็นเครื่องยนต์ และ (4) รูปแบบจัดพื้นที่แนวตั้งใช้เต็นท์เป็นองค์ประกอบ ประโยชน์ใช้สอยที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ขายจะประกอบไป คือ (1) พื้นที่จอดรถ (2) พื้นที่วางของขาย (3) พื้นที่นั่งผู้ขาย (4) พื้นที่วางอุปกรณ์ ประเภทขนาดของพื้นที่ คือ 1) พื้นที่จอดรถยนต์ 10-12 ตรม./1 คัน รถจักรยานยนต์และรถพ่วงสามล้อเครื่องยนต์ 3.50-4 ตรม /1 คัน 2) พื้นที่วางของขาย มีขนาดตั้งแต่ 2-16 ตรม. 3) พื้นที่นั่งผู้ขาย 1-2 ที่นั่ง มีขนาด 0.30-0.50 ตรม. 4) พื้นที่วางอุปกรณ์ มีขนาด 0.50-0.70 ตรม. และ 5) พื้นที่กางเต็นท์ 4-16 ตรม. เทคนิคการจัดเก็บของผู้ขายมีพื้นที่ขายของขนาดเล็กกว่า 4 ตรม. ใช้เวลา 10-15 นาที และส่วนพื้นที่ขายของขนาดมากกว่า 5 ตรม. ใช้เวลา 20-35 นาที ผู้ขายใช้พาหนะส่วนตัว รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถสามล้อพ่วง หรือใช้รถประจำท้องถิ่นบริการในถนนนทบุรี

ข้อสังเกตที่เห็นได้ชัด คือ ไม่มีพื้นที่นั่งรับประทานอาหารภายในพื้นที่ขายของประเภทอาหารปรุงสำเร็จ มีรูปแบบซื้อกลับบ้าน ทั้งนี้เห็นถึงลักษณะทางวัฒนธรรมพื้นที่ขายของ การใช้พื้นที่สาธารณะ แนวคิดการวางผัง รูปแบบการจัดพื้นที่ขายของตลาดสายหยุด สภาพแวดล้อมทางกายภาพของริมบาทวิถี ในบริเวณที่ทำการศึกษาดตลาดสายหยุด และส่งผลต่อการศึกษาในด้านภูมิปัญญาชาวบ้านท้องถิ่นในเมือง

แนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของตลาดสายหยุดมีตำแหน่งที่ตั้งตลาดริมบาทวิถี และขนาดของทางเดินระหว่างร้านหาบเร่งมีความเหมาะสม ควรปรับปรุงพื้นที่จอดรถ เนื่องจากจอดรถริมทางเดินเท้าส่งผลต่อจราจรติดขัด รวมถึงความปลอดภัยเหลือทางเดินรถ 1 ช่องจราจร การจัดกลุ่มของประเภทร้านหาบเร่งมีความกระจุกกระจายทับซ้อน ควรจัดกลุ่มประเภทร้านค้าหาบเร่ง เพื่อเข้าใจต่อผู้บริโภค การจัดการบริหารพื้นที่ อัตลักษณ์รูปแบบการตั้งร้านริมบาทวิถี มีป้ายบอกร้านค้า พื้นที่จุดประชาสัมพันธ์ พื้นที่จุดถังขยะ จุดบริการห้องน้ำ จุดสำหรับนั่งพักผ่อน ควรได้รับการปรับปรุงเป็นผลจากข้อจำกัดของพื้นที่บนบาทวิถี เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ตลาดสายหยุด จังหวัดนนทบุรี

ข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับการจัดพื้นที่ขายของ จัดการบริหารร้านและวิธีการจัดร้านด้านกายภาพ ปัญหาที่พบ คือ ผู้ค้าขาย ผู้ประกอบการบางรายไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล ข้อจำกัดเรื่องเวลา ซึ่งสามารถสำรวจได้ในช่วงเวลาวันเสาร์- อาทิตย์เท่านั้น ข้อเสนอแนะการนำแนวทางไปใช้จากผลการศึกษา

1. เพื่อเสนอแนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของตลาดสายหยุด

1.1 ปัจจัยด้านที่ตั้ง การสำรวจและโครงสร้างของตลาดริมบาทวิถี เป็นถนนทปรี 1 ขมุขนเกำแกริมแม่น้ำเจ้าพระยา ด้านวัฒนธรรมทางศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม โครงสร้างทางเดินริมบาทวิถี (ฟุตบาท) ตลอดทั้งสองข้างทาง การผสมผสานรูปแบบการเคลื่อนที่ และสามารถเข้าถึงพื้นที่ได้หลากหลายรูปแบบ สถานีรถไฟ รลประจำทางท้องถิ่น เอื้อต่อกลุ่มผู้ใช้งาน แต่ยังพบว่า พื้นที่จอดรถไม่เพียงพอ ผู้ค้าขายจอดขนานกับฟุตบาทกระทบต่อการจราจรที่ใช้ทางหลักเหลือทางเดินรถ 1 ช่องทางต้องจัดหาพื้นที่เพื่อบริการที่จอดรถของผู้ค้าขาย และผู้ซื้อในบริเวณพื้นที่ของวัด เฉพาะวันที่มีตลาดสายหยุด (เสาร์อาทิตย์) รูปแบบการเดินทางส่วนใหญ่จะใช้พาหนะส่วนตัวในการเดินทางโดยเฉพาะ

1.2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบทางกายภาพ ความกว้างฟุตบาท และทางเดินเท้าในถนนถนนทปรี 1 ค่อนข้างมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมกว้าง 4.00-4.50 เมตร การใช้พื้นที่ทางเท้าในการเดิน กว้าง 1.00-1.30 เมตร บางจุดมีช่วงแคบ ต้องปรับปรุงขนาดทางเดินเท้า เพื่อสะดวกต่อการเดินของผู้ใช้งาน ต้องเพิ่มด้านเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตลาดสายหยุด

1.3. ปัจจัยด้านบริหารจัดการ การบริการห้องน้ำจุดบริการไม่เพียงพอ เนื่องจากเป็นย่านพักอาศัย พาณิชยกรรม และมหาวิทยาลัยฯ เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล ดังนั้นควรมีจุดบริการห้องน้ำสาธารณะแบบเคลื่อนที่จากหน่วยงานฯ หรือในอุปกรณ์ประดับฟุตบาท ควรจุดนั่งพักสาธารณะหรือจุดบริการประชาสัมพันธ์ในการให้บริการ รวมไปถึงจุดทิ้งขยะควรมีวางเป็นระยะๆ ในการบริการของพื้นที่

เพื่อเป็นการศึกษาเกิดองค์ความรู้ของวิธีในการจัดพื้นที่ขายของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
เสนอรูปแบบและเป็นทางเลือกสำหรับผู้ค้าขายหาบเร่แผงลอยข้อเสนอแนะของผู้วิจัยครั้งต่อไป ทำให้
ทราบถึงวิธีการจัดพื้นที่ขายของด้านกายภาพและวิธีการบริหารจัดการพื้นที่หาบเร่แผงลอย

เอกสารอ้างอิง

- ชัยนันต์ ไชยเสน. (2563). อาหารริมทางภูเก็ต: รูปแบบอาหารริมทางและวิธีสร้างสรรค์เสน่ห์เพื่อการ
ท่องเที่ยวเชิงอาหารของจังหวัดภูเก็ต. *WMS Journal of Management Walailak
University*, 9(2), 120-127.
- นฤมล นิราทร. (2548). *หาบเร่แผงลอยอาหาร: ความสำเร็จและตัวบ่งชี้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- วีระ อินพันทัง. (2564). *ภูมิปัญญาชาวบ้าน :องค์ประกอบภูมิปัญญา*. (เอกสารไม่มีการตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการกำหนดพื้นที่ทำการค้าและการขายหรือจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ
พ.ศ. 2563. (2564, 18, กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 137 ตอนพิเศษ 47. หน้า 17-23.
- Gehl, J. (1987). *Life Between Buildings*. Washington: Island Press, ISBN: 978-1597268271.
- Gehl, J. (2010). *Cities for People*. Washington, DC: Island Press.

การวิเคราะห์คลังข้อมูลภาษาเพื่อระบุกลุ่มคำและประเด็นสำคัญของ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในรายงานธุรกิจประเภทต่าง ๆ

ศศิธร นพประไพ, อังค์วรา เหลืองนภา*

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: angvarrah.li@ssru.ac.th*

*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลุ่มคำและประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ในรายงานประจำปีของธุรกิจประเภทต่าง ๆ ในประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องกับ SDGs ระหว่างปี พ.ศ. 2562–2565 โดยเก็บข้อมูลจาก 7 ภาคส่วนธุรกิจ ได้แก่ การเกษตรและอาหาร เทคโนโลยี ทรัพยากร การเงิน การบริการ ผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภค และอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง รวมทั้งสิ้น 231 ฉบับ โดยใช้โปรแกรม AntConc สร้างรายการคำศัพท์ที่มีความถี่สูงและใช้โปรแกรม TagAnt เพื่อระบุกลุ่มคำนาม แล้วนำกลุ่มคำนามที่ได้มากำหนดประเด็นสำคัญและเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยผ่านกระบวนการตรวจสอบแบบสามมุมมอง ผลการวิจัยพบว่า ธุรกิจทุกประเภทให้ความสำคัญกับเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคและการผลิตอย่างยั่งยืน (SDG 12) และการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) อย่างไรก็ตาม เป้าหมายบางประการ เช่น ความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) และการลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) ยังคงไม่ได้รับการกล่าวถึงอย่างชัดเจนในรายงานของหลายภาคธุรกิจ รายละเอียดในแต่ละภาคธุรกิจชี้ให้เห็นว่า ธุรกิจการเกษตรและอาหารเน้นเรื่องความมั่นคงทางอาหารและการบริโภคที่ยั่งยืน ธุรกิจเทคโนโลยีเน้นการใช้พลังงานสะอาดและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีนวัตกรรม ธุรกิจทรัพยากรให้ความสำคัญกับการจัดการน้ำและระบบนิเวศ ในขณะที่ธุรกิจการเงินมุ่งเน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจและความร่วมมือระหว่างภาคส่วน ธุรกิจผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภคมุ่งเน้นการใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความมั่นคงในห่วงโซ่อุปทาน และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้างให้ความสำคัญกับประเด็นหลากหลาย เช่น การจัดการน้ำ พลังงาน และการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน การศึกษานี้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทเฉพาะของแต่ละภาคธุรกิจในการสนับสนุนเป้าหมาย SDGs พร้อมทั้งเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการส่งเสริมเป้าหมายที่ยังไม่ได้รับการให้ความสำคัญ เพื่อให้การพัฒนาที่ยั่งยืนครอบคลุมทุกมิติและเกิดผลลัพธ์ที่ยั่งยืนในระยะยาว

คำสำคัญ: รายงานธุรกิจ, การวิเคราะห์คลังข้อมูลภาษา, เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

Corpus Analysis to Identify Key Topics Related to Sustainable Development Goals (SDGs) in Various Business Reports

Sasithorn Noppraphai, Angvarrah Lieungnapar*

Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University

E-mail: angvarrah.li@ssru.ac.th

*Corresponding author

Abstract

This research focuses on analyzing noun phrases and key topics related to the Sustainable Development Goals (SDGs) in annual SDG-related reports from various business sectors in Thailand during 2019–2022. The data consist of 231 annual reports collected from seven sectors: Agriculture and Food, Technology, Resources, Finance, Services, Consumer Products, and Property and Construction. AntConc software was used to create a list of frequently used terms, while TagAnt helped identify noun phrases. The noun phrases were then examined to determine their key topics and connections to the SDGs through a triangulated validation process. The results showed that all sectors prioritized goals related to sustainable consumption and production (SDG 12) and climate action (SDG 13). However, goals like gender equality (SDG 5) and reduced inequalities (SDG 10) received less attention in several sectors' reports. A closer analysis of each sector revealed that Agriculture and Food emphasized food security and sustainable consumption, while Technology focused on clean energy and innovative infrastructure. The Resources sector highlighted water management and ecosystem sustainability, whereas Finance prioritized economic growth and intersectoral collaboration. Consumer Products concentrated on efficient energy and resource use for supply chain stability, while Property and Construction covered a wide range of issues, including water management, energy efficiency, and sustainable community development. This study highlights the unique contributions of each business sector toward achieving the SDGs and stresses the importance of addressing less represented goals to foster a balanced and effective approach to sustainable development.

Keywords: Business Report, Corpus Analysis, Sustainable Development Goal

บทนำ

ปัจจุบันโลกกำลังเผชิญกับความท้าทายด้านความเป็นอยู่ของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ปัญหาต่าง ๆ เช่น ความยากจน ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ เป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้ทุกประเทศต้องร่วมมือกันแก้ไขอย่างเร่งด่วน ประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ (United Nations) ทั้ง 193 ประเทศ ได้ลงนามใน Transforming Our World: the 2030 Agenda for Sustainable Development เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 (ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน, 2567) เพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals หรือ SDGs) ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมาย 17 ข้อที่มีจุดประสงค์เพื่อขจัดปัญหาความยากจน ส่งเสริมความเท่าเทียม และดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนภายในปี ค.ศ. 2030 (United Nations, 2024)

SDGs ไม่เพียงแต่เป็นพันธกิจร่วมกันในระดับโลก แต่ยังมีความสำคัญในภาคธุรกิจ (Pedersen, 2018) ซึ่งเป็นกลไกหลักในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ธุรกิจสามารถใช้ทรัพยากร เทคโนโลยี และความเชี่ยวชาญเพื่อสร้างผลกระทบเชิงบวก เช่น การลดมลภาวะ การสร้างงานที่มีคุณภาพ และการพัฒนานวัตกรรมที่สนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน อีกทั้ง SDGs ยังช่วยลดความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมหรือสิ่งแวดล้อม และสร้างโอกาสในตลาดที่มุ่งเน้นความยั่งยืน เช่น การพัฒนาพลังงานหมุนเวียน การใช้วัสดุรีไซเคิล หรือการร่วมมือกับชุมชนในโครงการด้านการศึกษาและสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายที่ 17 (Partnership for the Goals) ตัวอย่างที่น่าสนใจ ได้แก่ Unilever ที่ลดการใช้ทรัพยากรน้ำและขยะพลาสติกในกระบวนการผลิต และ Google ที่ใช้พลังงานหมุนเวียน 100 เปอร์เซ็นต์ พร้อมลงทุนในโครงการพลังงานสะอาดทั่วโลก บริษัทเหล่านี้ไม่เพียงสร้างความน่าเชื่อถือในสายตาผู้บริโภคและนักลงทุน แต่ยังสร้างนวัตกรรมและโอกาสทางธุรกิจใหม่ที่ช่วยให้องค์กรเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ในบริบทของประเทศไทย การสนับสนุน SDGs ยังสะท้อนผ่านการรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของบริษัท (Annual Report) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนต้องจัดทำ แบบ 56-1 One Report ที่ครอบคลุมข้อมูลด้านการดำเนินงาน รวมถึงข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environmental, Social, and Governance หรือ ESG) การรายงานนี้มีบทบาทสำคัญในการสะท้อนถึงการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ช่วยให้นักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียเข้าใจทิศทางและความมุ่งมั่นของบริษัทที่สอดคล้องกับ SDGs

การศึกษาเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) สามารถพิจารณาได้จากการวิเคราะห์คำศัพท์ที่ปรากฏในเอกสาร เช่น ความถี่ในการใช้คำ ซึ่งสะท้อนถึงประเด็นที่เน้นย้ำในเนื้อหา การวิเคราะห์คำนาม (noun) ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ช่วยระบุหัวข้อหรือประเด็นสำคัญ เนื่องจากคำนามทำหน้าที่เป็นตัวแทนแนวคิด คน หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับสารัตถภาพของข้อความ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ SDGs การศึกษาความถี่และการใช้งานคำนามสามารถช่วยสะท้อนลำดับความสำคัญและความตระหนักขององค์กรในประเด็นต่าง ๆ คำนามเป็นคำเนื้อหาที่มี

บทบาทสำคัญในการกำหนดความหมาย การศึกษาการปรากฏของคำนามจึงเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงเนื้อหาเกี่ยวกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ขององค์กร

เครื่องมือที่เหมาะสมในการวิเคราะห์คำศัพท์เหล่านี้คือโปรแกรม AntConc ซึ่งพัฒนาโดย Dr. Laurence Anthony แห่งมหาวิทยาลัย Waseda ประเทศญี่ปุ่น โปรแกรมนี้สามารถวิเคราะห์ข้อความขนาดใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเคยถูกนำมาใช้ในงานวิจัยด้านภาษาศาสตร์หลากหลาย โปรแกรม AntConc (Anthony, 2024) ได้รับการนำไปใช้วิเคราะห์คลังข้อมูลภาษาอย่างแพร่หลาย เช่น งานของ Baker, P. (2006) เรื่อง Using Corpora in Discourse Analysis ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาระดับข้อความ หรืองานของ ภาสพงศ์ ศรีพิภรณ์ (2564) ที่ศึกษาการใช้คลังข้อมูลภาษาและ การเรียนรู้จากข้อมูลในการศึกษาคำปรากฏร่วม รูปแบบของคำ และ อรรถสัณัฒ์ของคำ: ตัวอย่างสื่อการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ งานวิจัยที่ใช้ โปรแกรม AntConc ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลภาษา ระบุโครงสร้างทางไวยากรณ์ ตลอดจนสามารถนำไปใช้งานวิจัยเฉพาะทาง เช่น การศึกษาภาษาวิชาการ ภาษาของสื่อมวลชน หรือภาษาในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อระบุรูปแบบเฉพาะที่สะท้อนลักษณะเฉพาะของภาษานั้น ๆ ได้อย่างชัดเจนและครบถ้วน

การนำคลังข้อมูลภาษามาใช้ประโยชน์ในการศึกษาภาษาได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ.1990 McEnery และ Wilson (2001) ได้เขียนหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคลังข้อมูลภาษา (Corpus) คือ Corpus-Based Language Studies: An Advanced resource Book ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการศึกษาและวิเคราะห์ภาษาโดยใช้คลังข้อมูล (Corpus) หนังสือเล่มนี้ให้ความรู้ด้านแนวคิดสำคัญและการประยุกต์ใช้คลังข้อมูลภาษาในงานวิจัยและการเรียนการสอนภาษา สำหรับในประเทศไทย วิโรจน์ อรุณมานะกุล (2545) ได้เขียนหนังสือเรื่อง ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล: หลักการและการใช้ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคลังข้อมูลภาษา รวมถึงโปรแกรมที่ใช้กับคลังข้อมูลภาษาเพื่อประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ในหนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึง คลังข้อมูลภาษาว่าหมายถึง “ข้อมูลภาษาเขียนหรือภาษาพูดที่รวบรวมขึ้นมาเป็นจำนวนที่มากเพียงพอสำหรับการศึกษาด้านภาษา” นอกจากนี้ยังมีการสร้างคลังข้อมูลภาษาเพื่อใช้ประโยชน์ทั้งในด้านการเรียนภาษา การวิจัย รวมถึงการประมวลผลภาษาธรรมชาติ เช่น British National Corpus (BNC) ที่เป็นคลังข้อมูลภาษาขนาดใหญ่ มีข้อมูลภาษาอังกฤษจำนวนมากและนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการวิจัยทางภาษาอย่างแพร่หลาย สำหรับในประเทศไทยก็มีการจัดทำคลังข้อมูลภาษาทั้งแบบที่จัดเก็บข้อมูลทั่วไปที่ไม่มีลิขสิทธิ์เพื่อเปิดกว้างให้นักวิจัยนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น Thai National Corpus ซึ่งพัฒนาโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีการสร้างคลังข้อมูลภาษาที่จัดเก็บข้อมูลเฉพาะด้าน เช่น English Gigaword ซึ่งรวบรวมข้อมูลข่าวต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ชั้นนำไว้ ดังนั้นการสร้างคลังข้อมูลภาษาจึงอาจมีวัตถุประสงค์ที่ต่างกันไปตามที่ผู้สร้างคลังข้อมูลภาษากำหนด

การใช้ประโยชน์จากคลังข้อมูลภาษาสามารถกระทำได้หลายแบบ เช่น งานของ Thorndike (1921 อ้างถึงใน วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2553) ที่ใช้คลังข้อมูลภาษาขนาด 4.5 ล้านคำ เพื่อศึกษาความถี่ในการปรากฏของคำในภาษาอังกฤษเพื่อนำมาใช้เตรียมการสอนอันนำไปสู่การให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องการคัดเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน (vocabulary control)

ในการสร้างแบบเรียนการอ่านเป็นเวลาถึง 25 ปี หรือการนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาใช้กับคลังข้อมูลภาษาก็ยิ่งเสริมประสิทธิภาพในการก่อให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น เช่น การพัฒนาโปรแกรม AntConc โดย Professor Anthony L. แห่ง Waseda University เมื่อปี ค.ศ.2002 โปรแกรมนี้ใช้วิเคราะห์คลังข้อมูลภาษา (Corpus) ขนาดใหญ่เพื่อศึกษารูปแบบและแนวโน้มของภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เครื่องมือสำคัญในโปรแกรม ได้แก่ Concordance Tool เพื่อใช้แสดงคำหรือกลุ่มคำในบริบทของข้อความเพื่อให้เห็นการใช้งานในประโยคต่าง ๆ Collocate Tool ซึ่งสามารถวิเคราะห์คำที่ปรากฏร่วมกันในบริบทต่าง ๆ ได้ดี ผู้ใช้สามารถตั้งค่าขอบเขตของคำที่ปรากฏร่วมได้ เช่น 5 คำก่อนและ 5 คำหลังคำค้นหา นอกจากนี้ยังใช้ค่าสถิติ T-Score เพื่อวัดความน่าเชื่อถือของการปรากฏร่วมกันโดยพิจารณาจากความถี่และการกระจายของคำค้นหาในคลังข้อมูล ทำให้สามารถแยกแยะคำสำคัญจากคำที่ปรากฏร่วมแบบสุ่มได้ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการศึกษากลุ่มคำนาม (Noun Phrase) หรือนามวลี เพื่อช่วยระบุหัวข้อหรือประเด็นสำคัญในเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษากลุ่มคำนามที่ปรากฏในรายงานธุรกิจ 7 ประเภท โดยจำแนกตาม SET Sector Index และ SET Industry Sector Classification ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์กลุ่มคำนามที่ปรากฏบ่อยในรายงานประจำปี ซึ่งกลุ่มคำเหล่านี้สะท้อนถึงหัวข้อหรือประเด็นหลักที่ธุรกิจในแต่ละประเภทให้ความสำคัญ ผลการวิเคราะห์จะช่วยชี้ให้เห็นว่าแต่ละภาคธุรกิจให้ความสำคัญกับเป้าหมาย SDGs ใด และมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์สำหรับนักวิชาการ ผู้กำหนดนโยบาย และผู้บริหารธุรกิจ ในการมองเห็นแนวทางการพัฒนานโยบายและกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับ SDGs ได้อย่างลึกซึ้งและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการใช้แนวคิดทางภาษาศาสตร์เพื่อสนับสนุนการวิจัยด้าน SDGs ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์กลุ่มคำที่มีความถี่สูงในรายงานประจำปีของธุรกิจแต่ละประเภทเพื่อระบุประเด็นสำคัญของแต่ละภาคธุรกิจที่สัมพันธ์กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
2. เพื่อระบุเป้าหมาย SDGs ที่เกี่ยวข้องกับรายงานของธุรกิจแต่ละประเภท

ระเบียบวิธีวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.1 AntConc (Version 4.3.1) สำหรับสร้างรายการคำศัพท์และระบุกลุ่มคำนาม
- 1.2 TagAnt สำหรับวิเคราะห์ชนิดของคำ (Part-of-Speech Tagging) เพื่อกำหนดกลุ่มคำนาม
- 1.3 AntFileConverter สำหรับเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์
- 1.4 พจนานุกรมออนไลน์ Oxford Learner's Dictionary และ Collins Dictionary สำหรับตรวจสอบความหมายของกลุ่มคำ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บจากรายงานประจำปีของบริษัทที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ระหว่างปี พ.ศ. 2562–2565 จาก 7 ภาคส่วนธุรกิจในประเทศไทย ที่กำหนดตาม SET Sector Index ได้แก่ การเกษตรและอาหาร, เทคโนโลยี, ทรัพยากร, การเงิน, การบริการ, ผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภค และอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง จำนวน 33 ฉบับต่อภาคธุรกิจ รวมรายงานทั้งสิ้น 231 ฉบับ

3. การเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์

3.1 แปลงไฟล์ข้อมูลทั้งหมดเป็น Plain Text ด้วยโปรแกรม AntFileConverter

3.2 ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สร้างรายการคำศัพท์ 100 คำที่มีความถี่สูงสุดในแต่ละภาคธุรกิจ โดยใช้โปรแกรม AntConc

4.2 วิเคราะห์ชนิดของคำ โดยใช้โปรแกรม TagAnt เพื่อระบุคำนามทั่วไปและตัดคำนามเฉพาะ

4.3 ระบุกลุ่มคำนาม ที่มีโครงสร้าง adjective + noun และ noun + noun จากข้อ 4.2 โดยใช้โปรแกรม AntConc

4.4 ตรวจสอบความหมาย ยืนยันความหมายของกลุ่มคำผ่านพจนานุกรมออนไลน์

4.5 ระบุประเด็นสำคัญจากกลุ่มคำนามที่สอดคล้องกับข้อ 4.3 และ 4.

4.6 เชื่อมโยงประเด็นสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 เป้าหมาย โดยใช้ Triangulated Validation จากนักวิจัย 2 คนและผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ 1 คน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความถี่ในการปรากฏของคำนามที่มีความถี่สูงในรายงานประจำปีของธุรกิจแต่ละประเภทเพื่อระบุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวอย่างคำนามที่มีความถี่สูงในรายงานประจำปีของธุรกิจแต่ละประเภท (ครั้ง)

รายการคำ	การเกษตรและอาหาร	เทคโนโลยี	ทรัพยากร	การเงิน	การบริการ	ผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง
Management	3310	8830	9857	7508	5636	2892	6097
Business	3864	7700	7234	7071	3658	3580	5541
Employees	2220	6478	4810	5363	4378	2757	4939
Sustainability	3121	5041	3980	6148	3509	2205	3158
Report	3083	4416	3385	4618	2281	3000	2416
Development	2299	2805	4746	2982	2822	1639	3460
Health	2094	2817	2658	2197	2479	4138	2091
Company	3139	3982	8231	0	5783	2140	6335
Energy	1756	4045	5897	2079	2053	0	2268
Water	4928	3025	4903	0	1982	2504	3205
Products	2163	4119	0	0	3388	2916	1865
Waste	1873	2700	0	0	2591	0	2841
Climate	1838	0	0	3664	0	1802	0

รายการคำ	การเกษตร และอาหาร	เทคโนโลยี	ทรัพยากร	การเงิน	การ บริการ	ผลิตภัณฑ์เพื่อ การบริโภค	อสังหาริมทรัพย์ และการก่อสร้าง
Risk	0	0	0	5744	2053	0	2234
Governance	0	2977	0	3748	0	0	1604
Community	0	2813	0	2261	0	0	1750

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงค่าที่มีความถี่สูงในรายงานประจำปีของธุรกิจแต่ละประเภท ซึ่งช่วยให้สามารถระบุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่แต่ละภาคธุรกิจให้ความสำคัญได้ในเบื้องต้น ตัวอย่างเช่น คำว่า "Health" อาจเชื่อมโยงกับ SDG 3 (สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี) หรือคำว่า "Energy" สะท้อนถึง SDG 7 (พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้) อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในตารางยังไม่สามารถสรุปถึงความเหมือนและความต่างของการให้ความสำคัญต่อ SDGs ระหว่างกลุ่มธุรกิจทั้ง 7 ประเภทได้อย่างชัดเจน การพิจารณาค่าเพียงค่าเดียว มีข้อจำกัดในการเชื่อมโยงกับ SDGs อย่างแม่นยำ เนื่องจากคำบางคำ เช่น Management, Business, หรือ Sustainability มีความหมายกว้างและอาจครอบคลุมกิจกรรมหรือเป้าหมายที่หลากหลาย หากไม่ได้พิจารณาบริบท หรือกลุ่มคำที่เกี่ยวข้อง อาจทำให้การวิเคราะห์ไม่สะท้อนถึงเป้าหมายที่แท้จริง ตัวอย่างเช่น คำว่า Health อาจเชื่อมโยงกับ SDG 3 แต่ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าเน้น สุขภาพชุมชน สุขภาพพนักงาน หรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการระบุ SDGs ที่ธุรกิจให้ความสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้นำคำนามที่มีความถี่สูงเหล่านี้ไปศึกษากลุ่มคำที่มีการปรากฏร่วมกับคำนามที่มีความถี่สูงเพื่อระบุประเด็นหลักที่พบในรายงานธุรกิจแต่ละภาคส่วน ดังปรากฏในตารางที่ 2 – 8

ตารางที่ 2 ประเด็นหลักที่พบในรายงานธุรกิจประเภทการเกษตรและอาหาร

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
2	<ul style="list-style-type: none">- การส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหาร- การลดความสูญเสียอาหารในกระบวนการผลิต- การพัฒนาระบบอาหารอย่างยั่งยืน- การส่งเสริมโภชนาการที่ดีและสุขภาพ- การเข้าถึงอาหารที่ปลอดภัยและราคาเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none">- food security, food supply, food systems- food waste, food loss, surplus food- sustainable food, regenerative food, zero food waste- nutritious food, healthy food, fresh food- affordable food, safe food, hygienic food
6	<ul style="list-style-type: none">- การจัดการน้ำในธุรกิจการเกษตร- การปรับปรุงคุณภาพน้ำเพื่อการผลิตอาหาร- การสนับสนุนน้ำในชุมชนเกษตรกรรม- การสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับชุมชน	<ul style="list-style-type: none">- water management, water recycling- water quality, treated water, clean water- water scarcity, water shortage, local water- drinking water, quality water
8	<ul style="list-style-type: none">- การส่งเสริมชุมชนและแรงงานในภาคการเกษตร- การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้เกษตรกร- การพัฒนาธุรกิจอาหารอย่างมีความรับผิดชอบ- การพัฒนากลยุทธ์การตลาดอย่างยั่งยืน- การผลิตที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม- การปรับปรุงห่วงโซ่อุปทานการเกษตร- การสนับสนุนการใช้เคลและทรัพยากรหมุนเวียน- การส่งเสริมชุมชนและแรงงานในภาคการเกษตร	<ul style="list-style-type: none">- employee development, local communities- sustainable communities, thriving communities- responsible business, food businesses- business strategy, business ethics- sustainable products, green products- food chain, food supply, food packaging

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
		<ul style="list-style-type: none"> - recyclable packaging, sustainable food practices - employee development, local communities
13	<ul style="list-style-type: none"> - การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม - การใช้เทคโนโลยีเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - carbon development, emissions reduction - agricultural innovation, packaging technology
15	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาชุมชนเกษตรอย่างยั่งยืน - การอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ - การฟื้นฟูระบบนิเวศอย่างยั่งยืน - การใช้ทรัพยากรในกระบวนการผลิตอย่างคุ้มค่า 	<ul style="list-style-type: none"> - local communities, indigenous communities - natural resources management - green development, regenerative agriculture - efficient resource management

ธุรกิจการเกษตรและอาหารเกี่ยวข้องกับ SDGs หลายข้อ เช่น SDG 2 (ขจัดความหิวโหย), SDG 6 (การจัดการน้ำและสุขาภิบาล), SDG 8 (การจ้างงานที่มีคุณค่า), SDG 12 (การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน), SDG 13 (การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) และ SDG 15 (การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศบนบก) ประเด็นสำคัญได้แก่ การจัดการทรัพยากรและการผลิตอาหารอย่างยั่งยืน การลดการสูญเสียอาหาร การส่งเสริมโภชนาการ การจัดการน้ำ และการสนับสนุนชุมชนเกษตรกรรม การนำความยั่งยืนสู่ธุรกิจนี้ช่วยบรรลุ SDGs พร้อมส่งเสริมความมั่นคงทางอาหาร สุขภาพ การเติบโตทางเศรษฐกิจที่เป็นธรรม และการปกป้องสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นรากฐานของการสร้างสังคมที่ยั่งยืนในระยะยาว

ตารางที่ 3 ประเด็นหลักที่พบในรายงานธุรกิจประเภทเทคโนโลยี

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
4	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา - การพัฒนาการศึกษาเพื่อเพิ่มทักษะดิจิทัลที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - learning system, education technology - skills development, technology training
7	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน - การเสริมทักษะแรงงานด้านเทคโนโลยีพลังงานสะอาด 	<ul style="list-style-type: none"> - clean energy, renewable energy - technology skills, competency development
8	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้ AI และระบบอัตโนมัติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน - การจัดการข้อมูลแรงงานเพื่อสนับสนุนนโยบายที่ยั่งยืน - การใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างระบบงานที่มีความยืดหยุ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - automation technology, AI technology - labor data, employee data management - flexible work systems, digital workplaces
9	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนานวัตกรรมเพื่อสนับสนุนความยั่งยืนในอุตสาหกรรม - การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วยเทคโนโลยีรีไซเคิล - การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในระบบงาน - การเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลเพื่อการพัฒนา 	<ul style="list-style-type: none"> - disruptive technology, AI technology - recycling technology, sustainable technology, carbon technology - technology systems, smarter technology

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
	- การสนับสนุนการเชื่อมโยงระดับโลกด้วยเทคโนโลยีการสื่อสาร	- digital technology, blockchain technology, cloud services - global network, communications technology
12	- การพัฒนาระบบรีไซเคิลและการจัดการทรัพยากรที่ยั่งยืน - การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความโปร่งใสในกระบวนการผลิต - การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมสำหรับการรีไซเคิล	- recycling system, sustainable production - data analytics, transparency technology - sustainable products, green products - Eco design products, product lifecycle technology
13	- การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก - การนำเทคโนโลยีด้านคาร์บอนและพลังงานสะอาดมาประยุกต์ใช้	- emissions data, technology analytics - carbon technology, renewable technology

ธุรกิจเทคโนโลยีเชื่อมโยงกับ SDGs หลัก ได้แก่ SDG 4 (การศึกษาที่มีคุณภาพ), SDG 7 (พลังงานสะอาดและราคาที่เข้าถึงได้), SDG 8 (การจ้างงานที่มีคุณค่า), SDG 9 (อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน), SDG 12 (การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน) และ SDG 13 (การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) โดยมุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อความยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมต่อการรีไซเคิล และการใช้ AI และระบบอัตโนมัติในการพัฒนาแรงงาน รวมถึงการจัดการข้อมูลเพื่อความโปร่งใสและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 4 ประเด็นหลักที่พบในรายงานธุรกิจประเภททรัพยากร

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
6	- การจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อความยั่งยืน - การบำบัดน้ำเสียเพื่อการใช้ซ้ำ - การเพิ่มการเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับทุกคน - การจัดการปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ที่มีความเสี่ยง	- water management, water resources - waste water, recycled water, treated water - clean water, drinking water, water quality - water shortage, water availability
7	- การผลิตและการใช้พลังงานหมุนเวียน - การบริหารจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ - การส่งเสริมโครงการพัฒนานวัตกรรมพลังงาน	- renewable energy, solar energy, wind energy - energy efficiency, energy conservation - energy projects, smart energy
12	- การบริหารจัดการของเสียเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม - การพัฒนาทรัพยากรหมุนเวียนเพื่อการใช้งานในอนาคต - การพัฒนาห่วงโซ่อุปทานให้มีความยั่งยืน - การสร้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	- waste reduction, waste recycling - renewable resources, sustainable management - chain management, supplier management - sustainable products, green products
13	- การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต - การจัดการความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	- GHG emissions, emissions reduction - climate risk, environmental risk
15	- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพื้นที่ระบบนิเวศ - การลดความเสี่ยงจากการตัดไม้ทำลายป่าและการเสื่อมโทรมของดิน - การสนับสนุนความหลากหลายทางชีวภาพและการจัดการสิ่งแวดล้อม	- conservation project, sustainable management - deforestation risk, resource management - environmental governance, biodiversity impact
17	- การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรและชุมชน - การจัดการทรัพยากรที่ใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ - การพัฒนาโยบายและโครงสร้างการจัดการที่สอดคล้องกับเป้าหมาย	- community development, community investment - shared resources, local community involvement - management policy, governance framework, performance management

ธุรกิจทรัพยากรมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ผ่านการจัดการน้ำและพลังงานอย่างยั่งยืน การลดการใช้ทรัพยากรดิบ การส่งเสริมการใช้เชื้อเพลิง และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การฟื้นฟูและอนุรักษ์ระบบนิเวศ รวมถึงการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรและชุมชน การดำเนินธุรกิจดังกล่าวช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมส่งเสริมความยั่งยืนในด้านพลังงาน น้ำ และความหลากหลายทางชีวภาพ การเน้นการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากประชากรโลกและการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน การลดการใช้ทรัพยากรดิบ และส่งเสริมการใช้เชื้อเพลิงช่วยลดของเสียและผลกระทบต่อระบบนิเวศ ขณะเดียวกันการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการผลิตเพื่อปรับลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแสดงถึงความมุ่งมั่นในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตารางที่ 5 ประเด็นหลักที่พบในรายงานธุรกิจประเภทการเงิน

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
1	- การเพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินและการลงทุน - การสนับสนุนสินเชื่อเพื่อการพัฒนาและช่วยเหลือทางการเงิน	- financial inclusion, community investment - financial support, development support
8	- การจัดการความเสี่ยงและเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงิน - การสนับสนุนการเติบโตทางธุรกิจและเศรษฐกิจที่ยั่งยืน การลงทุนในโครงการที่สร้างผลกระทบเชิงบวก การสนับสนุนโครงการนวัตกรรมและพลังงานสะอาด	- risk management, financial risk, operational risk - business growth, financial performance - responsible investment, impact investment - innovation development, energy projects
9	- การพัฒนาและสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน - การส่งเสริมการวางแผนทางการเงินอย่างยั่งยืน	- digital services, cloud services - financial planning, investment strategies
12	- การรายงานข้อมูลทางการเงินเพื่อส่งเสริมความยั่งยืน	- financial disclosures, sustainability reporting
13	- การจัดสรรเงินทุนเพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม - การลงทุนในโครงการเพื่อการเปลี่ยนผ่านและปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศ	- emissions reduction, carbon emissions, green energy, climate risk, environmental policy - climate transition, climate resilience
16	- การส่งเสริมธรรมาภิบาลทางการเงิน - การปกป้องข้อมูลและเสริมสร้างความเป็นส่วนตัว	- corporate governance, governance policy - data protection, information security
17	- การสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรในภาคการเงิน - การสนับสนุนการลงทุนร่วมในโครงการที่มุ่งเน้นความยั่งยืน	- financial partnerships, sustainability activities - community investment, social responsibility

ธุรกิจการเงินเชื่อมโยงกับ SDGs หลัก ได้แก่ SDG 1 (ขจัดความยากจน), SDG 8 (การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ), SDG 9 (โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน), SDG 12 (การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน), SDG 13 (การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ), SDG 16 (ความยุติธรรมและสถาบันที่เข้มแข็ง) และ SDG 17 (ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน) โดยมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเข้าถึงบริการทางการเงินสำหรับชุมชนที่ขาดแคลน การลงทุนในโครงการที่ส่งผลกระทบเชิงบวก การบริหารความเสี่ยงทางการเงิน และการสร้างความร่วมมือในโครงการที่ยั่งยืน

ตารางที่ 6 ประเด็นหลักที่พบในรายงานธุรกิจประเภทการบริการ

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
3	- การส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน - การสนับสนุนบริการและสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพ	- safety management, workplace safety, health safety - health service, health insurance, health promotion
8	- การพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากร - การสนับสนุนสิทธิและความปลอดภัยของพนักงาน การจัดการองค์กรด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม	- employee training, skills training, leadership training - employee health, workplace safety ethical management, management policy
9	- การพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพบริการ - การเสริมสร้างนวัตกรรมด้านการจัดการข้อมูลและความปลอดภัย	- digital service, service development, innovative products - data management, information management
12	- การบริหารจัดการของเสียเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม - การพัฒนากระบวนการผลิตและการให้บริการอย่างยั่งยืน การส่งเสริมธุรกิจที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม	- waste management, waste recycling, waste reduction - sustainable products, sustainable management business governance, corporate sustainability
13	- การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการให้บริการ	- renewable energy, energy reduction, GHG emission
17	- การสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจบริการ - แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดเพื่อสร้างการให้บริการอย่างยั่งยืน	- business partners, stakeholder group - sustainability committee, sustainability initiatives

ธุรกิจการบริการมีความเกี่ยวข้องกับ SDGs หลัก ได้แก่ SDG 3 (สุขภาพและความปลอดภัยที่ดี), SDG 8 (การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ), SDG 9 (โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน), SDG 12 (การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน), SDG 13 (การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) และ SDG 17 (ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน) โดยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผ่านการส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัย เช่น การจัดการความปลอดภัยในที่ทำงาน การพัฒนาทักษะบุคลากร การสนับสนุนสิทธิของพนักงาน และการบริหารจัดการองค์กรอย่างยั่งยืน การนำนวัตกรรม เช่น บริการดิจิทัลและการจัดการข้อมูล มาปรับใช้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน เช่น การลดของเสียและการบริหารจัดการธุรกิจอย่างโปร่งใส อย่างไรก็ตาม ธุรกิจการบริการยังคงต้องเผชิญกับความท้าทายสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรที่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว

ตารางที่ 7 ประเด็นหลักที่พบในรายงานธุรกิจประเภทผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภค

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
3	- การส่งเสริมสุขภาพและการบริหารจัดการด้านสุขภาพ - การป้องกันความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัย - การสนับสนุนสุขภาพชุมชนและพนักงาน - การพัฒนาการศึกษาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ - การดูแลสุขภาพจิตและการจัดการวิกฤตสุขภาพ	- health care, health promotion, health insurance, health management, health systems - health safety, safety health, health risks community health, employee health, worker health health education, health products, health outcomes mental health, health crisis, health challenges

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
6	- การจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ - การพัฒนาคุณภาพและการใช้ประโยชน์จากน้ำ การลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนน้ำ	- water conservation, water recycling, water resources - water quality, clean water, drinking water - water risks, water stress, water scarcity, water pollution
7	- การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ - การส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนและพลังงานสะอาด	- energy conservation, energy efficiency, energy saving - renewable energy, solar energy, green energy
8	- การเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงานและสุขภาพพนักงาน - การพัฒนาบุคลากรและทักษะเพื่อการเติบโต	- work safety, employee health, safe work - employee training, skills development
9	- การพัฒนานวัตกรรมและการจัดการโซ่อุปทาน - การสร้างผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมและยั่งยืน	- innovation management, chain management, - innovative products, green supply
12	- การจัดการวัสดุและของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ - การบริหารวงจรการผลิตให้มีความยั่งยืน	- raw materials, recycled materials - business sustainability, circular supply
13	- การจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ - การพัฒนากลยุทธ์และเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศ	- climate risks, climate action, climate resilience - climate strategy, climate solutions, climate goals
17	- การส่งเสริมความร่วมมือระดับโลกเพื่อความยั่งยืน - การจัดทำรายงานและการจัดการข้อมูลเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืน	- global sustainability, global partnerships - sustainability assessment, data management

ธุรกิจผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภคมีความสัมพันธ์กับ SDGs หลัก ได้แก่ SDG 3 (สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี), SDG 6 (น้ำสะอาดและสุขอนามัย), SDG 7 (พลังงานสะอาดและเข้าถึงได้), SDG 8 (การจ้างงานที่ดีและการเติบโตทางเศรษฐกิจ), SDG 9 (โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน), SDG 12 (การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน), SDG 13 (การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) และ SDG 17 (ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน) โดยประเด็นสำคัญมุ่งเน้นที่การส่งเสริมสุขภาพของผู้บริโภคและชุมชน การจัดการทรัพยากรน้ำและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน และการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมผ่านการจัดการของเสียและนวัตกรรมในกระบวนการผลิต

ตารางที่ 8 ประเด็นหลักที่พบในรายงานธุรกิจประเภทอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
6	- การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ - การพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของน้ำ	- water management, water resources, municipal water, water consumption, water use, ground water - water quality, clean water, drinking water
7	- การใช้พลังงานหมุนเวียนและพลังงานที่ยั่งยืน - การส่งเสริมการประหยัดพลังงานและการอนุรักษ์พลังงาน	- renewable energy, clean energy, green energy, sustainable energy - energy saving, energy conservation
8	- การพัฒนาบุคลากรและทักษะในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ - การบริหารจัดการธุรกิจเพื่อความต่อเนื่องและยั่งยืน	- employee/professional development - business operations, business management, business continuity
9	- การพัฒนาโครงการก่อสร้างและการสร้างนวัตกรรม	- construction project, building project, construction industry, innovation management
11	- การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และสิ่งปลูกสร้างอย่างยั่งยืน - การจัดการของเสียและการส่งเสริมการใช้เคลิล	- property development, sustainable construction - waste management, waste recycling, zero waste

SDG	ประเด็นหลัก	ตัวอย่างกลุ่มคำ
12	- การจัดการวัสดุและของเสียในกระบวนการก่อสร้าง	- packaging waste, sustainable materials, recycled materials, waste separation, waste treatment
13	- การลดผลกระทบและความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม - การพัฒนากลยุทธ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	- environmental risk, climate risk, sustainability risks - environmental strategy/ sustainability
15	- การจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	- resource management, sustainable materials
16	- การดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม - การส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชน	- responsible business, ethical management - human rights policies, human rights advocacy
17	- การสร้างความร่วมมือระดับโลกเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน	- business partners, global business, business relationships

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้างมีความสัมพันธ์กับเป้าหมาย SDGs หลักมากที่สุดถึง 10 เป้าหมาย อาจสะท้อนให้เห็นบทบาทสำคัญในเชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยมุ่งเน้นการออกแบบและพัฒนาสิ่งปลูกสร้างที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้พลังงานหมุนเวียนและวัสดุรีไซเคิล การจัดการน้ำและของเสียอย่างเหมาะสม รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบเป้าหมายของ SDGs ที่ปรากฏในรายงานของแต่ละภาคส่วนธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	เป้าหมาย SDGs																	รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
การเกษตรและอาหาร	x	✓	x	x	x	✓	x	✓	x	x	x	✓	✓	x	✓	x	x	6
เทคโนโลยี	x	x	x	✓	x	x	✓	✓	✓	x	x	✓	✓	x	x	x	x	6
ทรัพยากร	x	x	x	x	x	✓	✓	x	x	x	x	✓	✓	x	✓	x	✓	6
การเงิน	✓	x	x	x	x	x	x	✓	✓	x	x	✓	✓	x	x	✓	✓	7
การบริการ	x	x	✓	x	x	x	x	✓	✓	x	x	✓	✓	x	x	x	✓	6
ผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภค	x	x	✓	x	x	✓	✓	✓	✓	x	x	✓	✓	x	x	x	✓	8
อสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง	x	x	x	x	x	✓	✓	✓	✓	x	✓	✓	✓	x	✓	✓	✓	10
รวมแต่ละเป้าหมาย	1	1	2	1	0	4	4	6	5	0	1	7	7	0	3	2	5	

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าภาคธุรกิจต่าง ๆ มีบทบาทในการสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในลักษณะที่แตกต่างกันตามลักษณะเฉพาะของแต่ละภาคส่วน ธุรกิจทุกประเภทให้ความสำคัญต่อเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคและการผลิตอย่างยั่งยืน รวมถึงการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งแสดงถึงความตระหนักในความยั่งยืนและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม อย่างไรก็ตาม มีเป้าหมายบางส่วนที่ไม่ได้รับความสนใจอย่างชัดเจนในรายงานของทุกภาคธุรกิจ เช่น ความเท่าเทียมทางเพศ การลดความเหลื่อมล้ำ และการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละภาคธุรกิจ พบว่าธุรกิจการเกษตรและอาหารให้ความสำคัญกับประเด็นด้านความมั่นคงทางอาหารและการบริโภคที่ยั่งยืน ขณะที่ธุรกิจเทคโนโลยีมุ่งเน้นการใช้พลังงานสะอาดและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีนวัตกรรม สำหรับธุรกิจทรัพยากร เน้นการจัดการน้ำและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ในขณะที่ธุรกิจการเงินให้ความสำคัญกับ

การเติบโตทางเศรษฐกิจและความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ส่วนธุรกิจผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภคมุ่งเน้นการใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความมั่นคงในห่วงโซ่อุปทาน ขณะที่ธุรกิจอาหารมีทรัพยากรและการก่อสร้างเป็นกลุ่มที่ให้ความสำคัญต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในหลากหลายประเด็นมากที่สุด ครอบคลุมตั้งแต่การจัดการน้ำ พลังงาน ไปจนถึงการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน การศึกษานี้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทเฉพาะของแต่ละภาคธุรกิจในการสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมทั้งเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการส่งเสริมเป้าหมายที่ยังไม่ได้รับความสนใจ เพื่อให้การพัฒนาที่ยั่งยืนครอบคลุมทุกด้านและเกิดผลลัพธ์ที่ยั่งยืนในระยะยาว

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์บทบาทของธุรกิจในภาคส่วนต่าง ๆ ต่อการสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แสดงให้เห็นว่าธุรกิจมีศักยภาพในการส่งเสริมความยั่งยืนในหลายมิติ โดยเฉพาะในภาคธุรกิจการเกษตรและอาหาร รวมถึงธุรกิจทรัพยากร ที่สนับสนุน SDG 12 (การบริโภคและการผลิตอย่างยั่งยืน) และ SDG 13 (การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) Cordova และ Celone (2019) ชี้ว่าแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน เช่น การใช้เซลล์และการลดการใช้ทรัพยากรดิบ เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจบรรลุเป้าหมายดังกล่าว อย่างไรก็ตาม Haywood และ Boihang (2020) พบว่ายังมีองค์กรจำนวนมากที่ไม่สามารถบูรณาการ SDGs เข้ากับกลยุทธ์ทางธุรกิจได้อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งอาจจำกัดความสามารถในการสร้างผลกระทบที่ยั่งยืนในระยะยาว Lee & Zhou (2022) ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์คำสำคัญ (Keyword Analysis) ซึ่งเผยให้เห็นว่าแนวโน้มการวิจัยในด้าน SDGs และธุรกิจมุ่งเน้นไปที่เทคโนโลยี นวัตกรรม และการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน การวิเคราะห์นี้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถสนับสนุน SDG 9 (อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน) และ SDG 12 ผ่านการพัฒนากระบวนการผลิตที่ยั่งยืนและการลดของเสีย งานวิจัยของ Lee & Zhou (2022) ยังระบุว่าการบูรณาการระบบคิดแบบบูรณาการ (Integrated Thinking) และการเชื่อมโยงกลยุทธ์ธุรกิจกับ SDGs ช่วยสร้างผลกระทบเชิงบวกในระดับเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

แม้จะมีการพัฒนานวัตกรรมและแนวทางการดำเนินงานเพื่อสนับสนุน SDGs แต่ธุรกิจยังต้องเผชิญความท้าทายในการพัฒนากลยุทธ์และตัวชี้วัดที่สามารถประเมินผลกระทบได้อย่างแม่นยำ Giri และ Chaparro (2023) เห็นพ้องว่าการสร้างดัชนีชี้วัดที่ชัดเจนและการกำหนดกรอบการประเมินที่ครอบคลุมเป็นสิ่งจำเป็น ขณะเดียวกัน การดำเนินงานเพื่อสนับสนุน SDGs ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ และการสนับสนุนนโยบายที่เหมาะสม ผลการศึกษานี้เน้นว่าการบูรณาการ SDGs ในกลยุทธ์ธุรกิจไม่เพียงเพิ่มความยั่งยืน แต่ยังส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันและสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว

การศึกษาเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) สามารถนำไปโปรแกรม AntConc มาใช้เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยโปรแกรมนี้ช่วยในการวิเคราะห์คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนในเอกสารต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาความหมายและการใช้งานคำในบริบทที่หลากหลาย (Altohami, 2020; Nguyen, 2021) ตัวอย่างเช่น การ

วิเคราะห์คำว่า "sustainable" ในเอกสารวิจัยหรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ SDGs ช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงการใช้คำในบริบทต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งเชื่อมโยงคำเหล่านี้กับแนวคิดที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปรแกรม AntConc จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาคำศัพท์และโครงสร้างภาษาในเชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญระดับโลก การใช้ข้อมูลจากคลังข้อความ (corpus) ผ่านโปรแกรมนี้ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและตอบโจทย์ความต้องการของโลกในปัจจุบัน.

เอกสารอ้างอิง

- ภาสพงศ์ ศรีพิจารณ์. (2564, 16 ธันวาคม). การใช้คลังข้อมูลภาษาและการเรียนรู้จากข้อมูลในการศึกษาคำปรากฏร่วม รูปแบบของคำ และอรรถสัมผัสของคำ: ตัวอย่างสื่อการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ (เอกสารนำเสนอ). การประชุมวิชาการ โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวัฒนธรรม 4 สถาบันการศึกษา หัวข้อภาษาและวัฒนธรรมในวิถีโลกใหม่, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2545). *ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล*. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2553). *ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล: หลักการและการใช้ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน. (2024). *Sustainable Development Goals*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2567 จาก <https://www.sdgmove.com/intro-to-sdgs/>
- Altohami, W. M. A. (2020). Text messages: a computer-mediated discourse analysis. *International Journal of Advanced Computer Science and Applications*, 11(7), 79-87. <https://doi.org/10.14569/ijacsa.2020.0110711>
- Anthony, L. (2024). *AntConc (Version 4.3.1) [Computer Software]*. Tokyo, Japan: Waseda University. Retrieved 12 Dec 2024, from <https://www.laurenceanthony.net/software/AntConc>
- Baker, P. (2006). *Using Corpora in Discourse Analysis*. London: Continuum.
- Cordova, M. F., & Celone, A. (2019). SDGs and innovation in the business context: Literature review. *Sustainability*, 11(24), 7043. <https://doi.org/10.3390/su11247043>
- Giri, F. S., & Chaparro, T. S. (2023). Measuring business impacts on the SDGs: A systematic literature review. *Sustainable Technology and Entrepreneurship*, 2(3), 100044. <https://doi.org/10.1016/j.stae.2023.100044>

- Haywood, L. K., & Boihang, M. (2020). Business and the SDGs: Examining the early disclosure of the SDGs in annual reports. *Development Southern Africa*, 37(2), 175–188. <https://doi.org/10.1080/0376835X.2020.1818548>
- Lee, S. H., & Zhou, Y. (2022). The outlook for sustainable development goals in business and management: A systematic literature review and keyword cluster analysis. *Sustainability*, 14(19), 11976. <https://doi.org/10.3390/su141911976>
- McEnery, T., & Wilson, A. (2001). *Corpus-based language studies: An advanced resource book*. London: Routledge.
- Nguyen, B. T. T. (2021). Using antconc software to facilitate feedback giving on students' use of lexical words in writing. *TESOL Journal*, 12(3). 1-5. <https://doi.org/10.1002/tesj.597>
- Pedersen, C. S. (2018). The UN Sustainable Development Goals (SDGs) are a great gift to business!. *Procedia CIRP*, 69, 21–24. <https://doi.org/10.1016/j.procir.2018.01.003>
- United Nations. (2024). *Transforming our world: The 2030 agenda for sustainable development*. Retrieved 12 Dec 2024, from <https://sdgs.un.org/2030agenda>

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จัดพิมพ์โดย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เลขที่ 1 ถนนอุทกนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ : 0 2160 1280 เว็บไซต์ : <https://hs.ssrw.ac.th>